



**A7-0170/2012**

30.5.2012

**\*\*\*I**

## **SPRAWOZDANIE**

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi i zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego  
(COM(2011)0453 – C7-0210/2011 – 2011/0203(COD))

Komisja Gospodarcza i Monetarna

Sprawozdawca: Othmar Karas

### ***Objaśnienie używanych znaków***

- \* Procedura konsultacji
- \*\*\* Procedura zgody
- \*\*\*I Zwykła procedura prawodawcza (pierwsze czytanie)
- \*\*\*II Zwykła procedura prawodawcza (drugie czytanie)
- \*\*\*III Zwykła procedura prawodawcza (trzecie czytanie)

(Wskazana procedura opiera się na podstawie prawnej zaproponowanej w projekcie aktu.)

### ***Poprawki do projektu aktu***

W poprawkach Parlamentu zmiany do projektu aktu zaznacza się **wytłuszczonym drukiem i kursywą**. Oznakowanie *zwykłą kursywą* jest wskazówką dla służb technicznych dotyczącą propozycji korekty elementów projektu aktu w celu ustalenia tekstu końcowego (np. elementów w oczywisty sposób błędnych lub pominiętych w danej wersji językowej). Sugestie korekty wymagają zgody właściwych służb technicznych.

W poprawkach do aktów istniejących trzecia i czwarta linijka w nagłówku poprawki w projekcie aktu zawiera, odpowiednio, odniesienie do istniejącego aktu i postanowienia tego aktu, które ulega zmianie. Fragmenty przepisu aktu istniejącego, do którego Parlament wprowadza zmiany, a który nie został zmieniony w projekcie aktu, zaznacza się **wytłuszczonym drukiem**. Ewentualne skreślenia w obrębie takich fragmentów zaznaczane są w sposób następujący: [ ...].

## SPIS TREŚCI

	<b>Strona</b>
PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO.....	5
PROCEDURA.....	177



## PROJEKT REZOLUCJI USTAWODAWCZEJ PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi i zmieniającej dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego (COM(2011)0453 – C7 0210/2011 – 2011/0203(COD))

(Zwykła procedura ustawodawcza: pierwsze czytanie)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2011)0453),
  - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 53 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7–0210/2011),
  - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
  - uwzględniając uzasadnioną opinię przedstawioną przez parlament Szwecji w ramach Protokołu (nr 2) w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności, zawierającą stwierdzenie, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
  - uwzględniając art. 55 Regulaminu PE,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A7-0170/2012),
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu;
  2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeżeli uzna ona za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku lub zastąpienie go innym tekstem;
  3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

### POPRAWKI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO\*

do wniosku Komisji

---

\* tekst nowy lub zmieniony został zaznaczony kursywą i wytłuszczonym drukiem; symbol **■** sygnalizuje skreślenia.

-----

## DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi i zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego<sup>1</sup>,

uwzględniając opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych<sup>2</sup>,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywę 2006/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r.<sup>3</sup> w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz dyrektywę 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r.<sup>4</sup> w sprawie adekwatności kapitałowej firm inwestycyjnych i instytucji kredytowych („instytucje”) kilkakrotnie w istotny sposób zmieniono. Wiele przepisów dyrektyw 2006/48/WE i 2006/49/WE ma zastosowanie zarówno do instytucji kredytowych, jak i firm inwestycyjnych. Ze względu na przejrzystość oraz w celu zapewnienia spójnego stosowania tych przepisów pożądane jest ich scalenie w ramach jednego pakietu przepisów mającego zastosowanie zarówno do instytucji kredytowych, jak i do firm inwestycyjnych. Aby zapewnić większą czytelność, przepisy załączników do tych dyrektyw należy włączyć do części normatywnej tego nowego pakietu.

---

<sup>1</sup> Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

<sup>2</sup> Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

<sup>3</sup> Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 1

<sup>4</sup> Dz.U. L 177 z 30.6.2006, s. 201

- (2) Nowy pakiet przepisów powinien składać się z dwóch oddzielnych instrumentów prawnych. Niniejsza dyrektywa powinna zawierać przepisy regulujące zezwolenie na prowadzenie działalności, nabywanie znacznych pakietów akcji, korzystanie ze swobody przedsiębiorczości oraz swobody świadczenia usług, uprawnienia organów nadzoru państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego w tym zakresie, a także przepisy regulujące poziom kapitału założycielskiego i proces nadzoru nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi. Głównym celem i przedmiotem niniejszej dyrektywy jest koordynacja krajowych przepisów regulujących warunki podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne, metody zarządzania nimi oraz ramy nadzoru na tych instytucjach i firmach. Oprócz tych przepisów, dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE zawierały również wymogi ostrożnościowe obowiązujące instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne. Wymogi te należy zawrzeć w rozporządzeniu ustanawiającym jednolite i bezpośrednio obowiązujące wymogi ostrożnościowe dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, jako że wymogi te mają ścisły związek z funkcjonowaniem rynków finansowych pod względem wielkości aktywów posiadanych przez instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne. Niniejszą dyrektywę należy zatem interpretować w związku ze wspomnianym rozporządzeniem. Oba instrumenty prawne powinny łącznie stanowić ramy prawne regulujące działalność bankową oraz zasady ostrożnościowe dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych.
- (3) Uzupełnieniem ogólnych wymogów ostrożnościowych ustanowionych w rozporządzeniu [do wstawienia przez OP] są indywidualne środki, o których zastosowaniu decydują właściwe organy w oparciu o wyniki swojego stałego procesu nadzoru nad każdą poszczególną instytucją kredytową i firmą inwestycyjną. Zakres takich środków nadzorczych należy określić w niniejszej dyrektywie, przy czym właściwe organy powinny móc kierować się własnym osądem przy wyborze środków, które należy zastosować w danym przypadku. W odniesieniu do takich indywidualnych środków dotyczących płynności właściwe organy powinny brać pod uwagę zasady określone w wytycznych w sprawie płynności opublikowanych przez Komitet Europejskich Organów Nadzoru Bankowego.
- (3a) *Poza solidną oceną kosztów i korzyści płynności wewnętrznej zasadnicze znaczenie ma zachęcanie instytucji do zmniejszenia kosztów zewnętrznych spowodowanych trudnościami lub niewypłacalnością. W tym celu Komisja powinna dopilnować, aby wszelkie przyszłe przepisy przewidujące obowiązkowe składki instytucji na rzecz funduszy postępowania naprawczego i innych funduszy zmierzających do ograniczenia wysokości kosztów zewnętrznych przenoszonych na klientów i podatników uwzględniały w pełni profil ryzyka dla płynności zaangażowanych instytucji. W szczególności instytucje, które nie stosują się do przepisów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia (UE) nr .../2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych] dotyczących ryzyka dla płynności, należy zobowiązać do wniesienia proporcjonalnie większej składki niż w przypadku pozostałych instytucji.*

- (4) Dyrektywa 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych<sup>1</sup> umożliwia firmom inwestycyjnym działającym na podstawie zezwolenia wydanego przez właściwe organy państwa członkowskiego ich pochodzenia i nadzorowanym przez te organy swobodne zakładanie oddziałów i świadczenie usług w innych państwach członkowskich. W tym celu dyrektywa ta zapewnia koordynację przepisów w zakresie udzielania zezwoleń firmom inwestycyjnym i prowadzenia przez nie działalności. Nie ustanowiono w niej jednak wymaganego poziomu kapitału założycielskiego takich firm, czy też wspólnych ram monitorowania ryzyka, które firmy te ponoszą, które należy ustalić w niniejszej dyrektywie.
- (5) W sektorze instytucji kredytowych, z punktu widzenia zarówno swobody przedsiębiorczości, jak i swobody świadczenia usług finansowych, niniejsza dyrektywa powinna stanowić zasadniczy instrument przyczyniający się do urzeczywistnienia rynku wewnętrznego.
- (6) Sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego wymaga nie tylko odpowiednich przepisów prawnych, ale również ścisłej i regularnej współpracy właściwych organów państw członkowskich oraz większej zbieżności stosowanych przez nie praktyk w zakresie regulacji prawnych i procedur nadzoru.
- (7) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego)<sup>2</sup> ustanowiono Europejski Urząd Nadzoru Bankowego (EUNB). Niniejsza dyrektywa powinna uwzględniać rolę i funkcję EUNB określone w tym rozporządzeniu oraz procedury, które należy stosować przy delegowaniu zadań EUNB.
- (7a) *Zważywszy na nieuniknione rozszerzenie uprawnień i zadań EUNB przewidziane w niniejszej dyrektywie, Komisja, Rada i PE powinni dążyć do niezwłocznego udostępnienia odpowiednich zasobów ludzkich i środków finansowych.***
- (8) W celu zagwarantowania ochrony oszczędności oraz stworzenia równych warunków konkurencji między instytucjami kredytowymi środki służące koordynacji nadzoru nad działalnością tych instytucji powinny mieć zastosowanie do wszystkich tych instytucji. Należy jednak odpowiednio uwzględnić obiektywne różnice w statutach tych instytucji i ich odpowiednich celach, przewidzianych w przepisach krajowych.
- (8a) *Do zapewnienia dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego konieczne są przejrzyste, przewidywalne i zharmonizowane praktyki nadzorcze i decyzje dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej i kierowania międzynarodowymi grupami instytucji kredytowych. Dlatego EUNB powinien zwiększyć harmonizację praktyk nadzorczych organów nadzoru w krajach pochodzenia i krajach przyjmujących. Decyzje i procesy nadzorcze powinny uwzględniać zasadę rynku wewnętrznego dotyczącą swobodnego przepływu kapitału. Kolegia nadzorcze powinny zadbać o wspólny i skoordynowany program roboczy, jak również zharmonizowane decyzje***

---

<sup>1</sup> Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1

<sup>2</sup> Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12



*nadzorcze. Decyzje kolegów nadzorczych powinny być wiążące dla wszystkich członków grupy, a także dla organów kraju pochodzenia i kraju przyjmującego. Należy wzmocnić współpracę między organem nadzoru w kraju pochodzenia i organem nadzoru w kraju przyjmującym poprzez zwiększenie przejrzystości oraz wymianę informacji.*

- (9) Dlatego też zakres wspomnianych środków powinien być jak najszerszy, obejmując wszystkie instytucje, których działalność polega na przyjmowaniu od ludności środków podlegających zwrotowi zarówno w postaci depozytów, jak i w innej postaci, na przykład poprzez ciągłą emisję obligacji i innych porównywalnych papierów wartościowych, oraz na udzielaniu kredytów na własny rachunek. Należy uwzględnić konieczność stosowania wyjątków w przypadku niektórych instytucji kredytowych, do których przepisy niniejszej dyrektywy nie mają zastosowania. ***Niniejsza dyrektywa nie będzie miała zastosowania do podmiotów innych niż podmioty zdefiniowane w rozporządzeniu [do wstawienia przez OP].*** Przepisy niniejszej dyrektywy nie powinny wpływać na możliwość stosowania przepisów krajowych, które nakładają na instytucje kredytowe wymóg posiadania specjalnych zezwoleń dodatkowych na prowadzenie określonych rodzajów działalności czy też na podejmowanie określonych czynności.
- (10) Właściwym jest dokonanie harmonizacji, która jest niezbędna i wystarczająca, aby zapewnić wzajemne uznawanie zezwoleń i systemów nadzoru ostrożnościowego, umożliwiając udzielanie jednolitego zezwolenia uznawanego w całej Unii oraz stosowanie zasady, iż nadzór ostrożnościowy sprawowany jest przez państwo członkowskie pochodzenia.
- (11) Zasady wzajemnego uznawania i nadzoru w państwie członkowskim pochodzenia wymagają, aby właściwe organy państw członkowskich odmawiały udzielenia zezwolenia lub dokonywały cofnięcia zezwolenia, w przypadku gdy czynniki takie jak treść programu działalności, rozmieszczenie geograficzne działalności lub faktycznie prowadzona działalność wyraźnie wskazują, że instytucja kredytowa wybrała system prawny danego państwa członkowskiego w celu uniknięcia bardziej rygorystycznych norm obowiązujących w innym państwie członkowskim, w którym instytucja ta prowadzi lub zamierza prowadzić większość swojej działalności. W sytuacji, gdy brak jest takich wyraźnych przesłanek, lecz większość ogółu aktywów przedsiębiorstw należących do grupy bankowej znajduje się w innym państwie członkowskim, którego właściwe organy odpowiedzialne są za sprawowanie nadzoru skonsolidowanego, zmiana właściwości w zakresie sprawowania nadzoru skonsolidowanego może być dokonana wyłącznie za zgodą tych właściwych organów.
- (12) Właściwe organy nie powinny udzielać zezwolenia lub przedłużać zezwolenia instytucji kredytowej, w przypadku gdy skuteczne wykonywanie ich funkcji nadzorczych mogą uniemożliwiać bliskie powiązania istniejące między tą instytucją a innymi osobami fizycznymi lub prawnymi. Instytucje kredytowe posiadające już zezwolenie powinny również spełnić wymogi właściwych organów w zakresie tych bliskich powiązań.
- (12a) Kryzys finansowy wykazał powiązania między sektorem bankowym a tzw. ukrytym systemem bankowym. Ukryty system bankowy zazwyczaj utrzymuje ryzyko z dala od***

*sektora bankowego, a zatem nie powoduje potencjalnego angażowania podatników ani skutków systemowych. Tymczasem pełniejsze zrozumienie działania ukrytego systemu bankowego, jego powiązania z instytucjami finansowymi i regulacjami zamierzającymi do zmniejszenia ryzyka systemowego i likwidacji wszelkich niewłaściwych praktyk stanowi niezbędny element stabilności finansowej. Dodatkowa sprawozdawczość instytucji finansowych może to częściowo ustalić, jednak niezbędne będą również szczegółowe, nowe regulacje.*

- (12b) *W celu rozwiązania kwestii unikania zobowiązań podatkowych Unia powinna nałożyć na osoby prawne wymóg prowadzenia sprawozdawczości w podziale na poszczególne kraje; w związku z tym instytucji kredytowej, która nie prowadzi sprawozdawczości w podziale na poszczególne kraje, nie należy zezwalać na prowadzenie działalności.*
- (13) Skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych przez wspomniane organy nadzoru dotyczy również nadzoru skonsolidowanego, który powinien być sprawowany nad instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną w przypadkach przewidzianych przepisami unijnego prawa. W takich przypadkach organy, do których wystąpiono z wnioskiem o udzielenie zezwolenia, powinny być w stanie wskazać organy właściwe do sprawowania nadzoru skonsolidowanego nad daną instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną.
- (14) Instytucje kredytowe działające na podstawie zezwolenia udzielonego w państwie członkowskim pochodzenia powinny mieć możliwość prowadzenia w całej Unii wszystkich rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do niniejszej dyrektywy poprzez zakładanie oddziałów lub w drodze świadczenia usług.
- (15) Właściwe jest rozszerzanie zakresu zasady wzajemnego uznawania na działalność, której rodzaje wymienione są w załączniku I do niniejszej dyrektywy, prowadzoną przez instytucje finansowe będące jednostkami zależnymi instytucji kredytowych, pod warunkiem jednak, że te jednostki zależne objęte są skonsolidowanym nadzorem sprawowanym nad ich jednostką dominującą i spełniają pewne ściśle określone warunki.
- (16) W kontekście swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług przyjmujące państwo członkowskie powinno mieć możliwość wymagania od instytucji nieposiadających zezwolenia na prowadzenie działalności instytucji kredytowej w swoim państwie członkowskim pochodzenia i w odniesieniu do rodzajów działalności niewymienionych w załączniku I do niniejszej dyrektywy, aby przestrzegały szczególnych krajowych przepisów ustawowych lub wykonawczych, pod warunkiem że, z jednej strony, takie przepisy nie są już objęte rozporządzeniem [do wstawienia przez OP], są zgodne z unijnym prawem, a ich celem jest ochrona dobra ogólnego, a z drugiej strony takie instytucje lub rodzaje działalności nie podlegają równoważnym przepisom wynikającym z niniejszych przepisów lub rozporządzeń obowiązujących w państwach członkowskich ich pochodzenia.
- (17) Oprócz rozporządzenia [do wstawienia przez OP], którym ustanowiono bezpośrednio obowiązujące zasady ostrożnościowe dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, państwa członkowskie powinny zapewnić istnienie braku przeszkód

w prowadzeniu działalności objętej wzajemnym uznawaniem w taki sam sposób, jak w państwie członkowskim pochodzenia, o ile działalność ta nie narusza przepisów prawnych chroniących dobro ogólne w przyjmującym państwie członkowskim.

- (18) Zasady regulujące działalność oddziałów instytucji kredytowych mających siedzibę zarządu poza Unią powinny mieć analogiczny charakter we wszystkich państwach członkowskich. Istotne jest, aby zastrzec, że takie zasady nie mogą być bardziej korzystne od tych, które obowiązują w stosunku do oddziałów instytucji kredytowych z innego państwa członkowskiego. Unia powinna mieć możliwość zawierania umów z państwami trzecimi przewidujących stosowanie zasad, które zapewniają tym oddziałom takie samo traktowanie na całym obszarze Unii. Oddziały instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia udzielonego w państwach trzecich nie powinny korzystać ze swobody świadczenia usług, ani też ze swobody przedsiębiorczości w państwach członkowskich innych niż państwa członkowskie, w których oddziały te posiadają siedzibę.
- (19) Należy osiągnąć porozumienie między Unią a państwami trzecimi w celu umożliwienia wykonywania w praktyce skonsolidowanego nadzoru na możliwie jak najszerszym obszarze geograficznym.
- (20) Obowiązek sprawowania nadzoru nad stabilnością finansową instytucji kredytowej, a w szczególności nad jej wypłacalnością, powinien spoczywać na państwie członkowskim jej pochodzenia. Nadzór nad ryzykiem rynkowym powinien być przedmiotem bliskiej współpracy między właściwymi organami przyjmujących państw członkowskich oraz państw członkowskich pochodzenia.
- (21) Organy przyjmującego państwa członkowskiego powinny uzyskiwać informacje na temat działalności prowadzonej na swoim terytorium. Środki nadzorcze powinny podejmować organy państwa członkowskiego pochodzenia, chyba że organy państwa przyjmującego zmuszone są do podjęcia środków zapobiegawczych w nadzwyczajnych sytuacjach.
- (22) Sprawne działanie rynku wewnętrznego w obszarze bankowości wymaga nie tylko funkcjonowania odpowiednich przepisów prawnych, ale również istnienia ścisłej i regularnej współpracy oraz istotnego zbliżenia praktyk w zakresie uregulowań prawnych i nadzoru między właściwymi organami państw członkowskich. W tym celu rozpatrywanie problemów związanych z poszczególnymi instytucjami kredytowymi oraz wzajemna wymiana informacji powinny przebiegać za pośrednictwem EUNB. Procedura wzajemnego przekazywania informacji w żadnym wypadku nie powinna zastępować dwustronnej współpracy. Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich powinny mieć zawsze możliwość kontroli – z własnej inicjatywy w nagłych sytuacjach albo z inicjatywy właściwych organów państw członkowskich pochodzenia – działalności instytucji kredytowych posiadających siedzibę na ich terytorium pod kątem przestrzegania przez te instytucje stosownych przepisów oraz zasad należytych procedur administracyjnych i księgowych oraz stosowania adekwatnych mechanizmów kontroli wewnętrznej.
- (22a) *Plany wyjścia z kryzysu (tzw. living wills) stanowią ważne narzędzie ułatwiające skuteczne postępowanie naprawcze względem instytucji finansowych. W przypadku***

*niewypłacalności powinny one pomóc ograniczyć negatywne skutki dla realnej gospodarki oraz uniknąć konieczności sięgnięcia do kieszeni podatników. Powinny one mieć szczególne znaczenie dla instytucji systemowych oraz przy rozwiązywaniu spraw transgranicznych. Z uwzględnieniem art. 25 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, który stanowi, że „Urząd przyczynia się do opracowywania i koordynowania skutecznych i spójnych planów naprawczych”, państwa członkowskie powinny wymagać od instytucji i grup przygotowania oraz utrzymywania indywidualnych i grupowych planów naprawczych oraz przedkładania ich celem zatwierdzenia organom odpowiedzialnym za postępowania naprawcze, przy pełnym udziale i koordynacji EUNB.*

- (23) Należy umożliwić wymianę informacji między właściwymi organami a organami lub instytucjami, które z racji swojej funkcji przyczyniają się do wzmacniania stabilności systemu finansowego. W celu zachowania poufnego charakteru przekazywanych informacji lista adresatów powinna pozostawać ściśle ograniczona.
- (24) Niektóre zachowania, takie jak nadużycia finansowe lub przestępstwa popełnione w związku z wykorzystaniem informacji poufnych, mogą wpłynąć na stabilność, w tym również integralność, systemu finansowego. Konieczne jest zatem określenie warunków, na jakich wymiana informacji w takich przypadkach będzie dozwolona.
- (25) W przypadku zastrzeżenia, że informacje mogą być ujawnione wyłącznie za wyraźną zgodą właściwych organów, organy te powinny mieć możliwość uzależnienia swojej zgody od spełnienia rygorystycznych warunków.
- (26) Należy również zezwolić na wymianę informacji między właściwymi organami a bankami centralnymi i innymi instytucjami pełniącymi podobną funkcję występującymi w charakterze organów kształtujących politykę pieniężną oraz, w stosownych przypadkach, innymi organami publicznymi odpowiedzialnymi za nadzór nad systemami płatniczymi i publicznymi jednostkami centralnej administracji rządowej.
- (27) W celu wzmocnienia nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami oraz ochrony klientów instytucji kredytowych biegli rewidenci powinni być zobowiązani do niezwłocznego powiadomienia właściwych organów w każdym przypadku, gdy w trakcie wykonywania swoich zadań powezmą wiedzę o stanie faktycznym, który może mieć poważne konsekwencje dla sytuacji finansowej instytucji lub dla organizacji takiej instytucji pod względem administracyjnym i księgowym. Z tego samego względu państwa członkowskie powinny również określić, że taki obowiązek dotyczy również wszystkich okoliczności, w których biegły rewident stwierdza taki stan faktyczny podczas wykonywania swoich zadań w jednostce blisko powiązanej z instytucją kredytową. Obowiązek biegłych rewidentów, w myśl którego zobowiązani oni są do powiadamiania, w stosownych przypadkach, właściwych organów o pewnych faktach i decyzjach dotyczących instytucji, stwierdzonych podczas wykonywania zadań w przedsiębiorstwie niefinansowym, nie powinien zmieniać charakteru ich zadań wykonywanych w tym przedsiębiorstwie ani też sposobu, w jaki powinni w nim te zadania wykonywać. ***W przypadku braku nadrzędnych przeciwwskazań biegli rewidenci powinni jednocześnie ujawnić odpowiedniemu organowi zarządzającemu wszelkie kwestie ujawniane właściwym organom.***

- (28) W celu zapewnienia przestrzegania przez instytucje, osoby sprawujące faktyczną kontrolę nad ich działalnością oraz członków organu zarządzającego instytucji obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy oraz z rozporządzenia [do wstawienia przez OP] oraz zapewnienia ich podobnego traktowania w całej Unii, należy zobowiązać państwa członkowskie do ustanowienia sankcji i środków administracyjnych, które są skuteczne, proporcjonalne i zniechęcające. Sankcje i środki administracyjne określone przez państwa członkowskie powinny więc spełniać pewne podstawowe wymogi dotyczące ich zakresu podmiotowego, kryteriów, które należy uwzględnić przy ich stosowaniu, publikacji informacji o ich nałożeniu, kluczowych uprawnień do nakładania sankcji oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych.
- (29) Właściwe organy powinny w szczególności mieć prawo do nakładania sankcji finansowych, które są wystarczająco wysokie, aby zniwelować korzyści, których można oczekiwać w wyniku naruszenia, oraz które pełnią funkcję odstrasżającą nawet w przypadku większych instytucji i ich kierownictwa.
- (30) W celu zapewnienia spójnego stosowania sankcji we wszystkich państwach członkowskich, przy ustalaniu rodzaju sankcji lub środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych, państwa członkowskie powinny być zobowiązane do zadbania o to, by właściwe organy uwzględniały wszelkie istotne okoliczności.
- (31) W celu zapewnienia odstrasżającego efektu sankcji w stosunku do ogółu społeczeństwa informacja o nałożeniu sankcji powinna w normalnych okolicznościach podlegać publikacji, z wyjątkiem pewnych ściśle określonych przypadków.
- (32) W celu wykrywania potencjalnych naruszeń przepisów właściwe organy powinny dysponować niezbędnymi uprawnieniami dochodzeniowymi oraz powinny ustanowić skuteczne mechanizmy zachęcające do zgłaszania potencjalnych lub faktycznych naruszeń. Mechanizmy te powinny funkcjonować bez uszczerbku dla stosownych środków ochronnych przysługujących oskarżonym.
- (33) Niniejsza dyrektywa powinna odwoływać się zarówno do sankcji, jak i środków administracyjnych w celu uwzględnienia wszystkich działań podejmowanych w następstwie popełnienia naruszenia, a które mają na celu zapobieganie dalszym naruszeniom, bez względu na fakt, czy w świetle prawa krajowego dane działanie kwalifikuje się jako sankcja, czy też jako środek.
- (34) Niniejsza dyrektywa powinna obowiązywać nie naruszając żadnych przepisów prawa państw członkowskich dotyczących sankcji karnych.
- (35) Państwa członkowskie powinny zapewnić utrzymywanie przez instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne kapitału wewnętrznego, który – uwzględniając rodzaje ryzyka, na które instytucje te są lub mogą być narażone – jest odpowiedni pod względem ilości, jakości i rozkładu. Dlatego też państwa członkowskie powinny zadbać o to, by instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne posiadały strategie i procesy służące ocenie i utrzymywaniu adekwatnego poziomu swojego kapitału wewnętrznego.

- (36) Właściwym organom należy powierzyć zadanie dopilnowania, aby instytucje posiadały – w świetle rodzajów ryzyka, na które są lub mogą być narażone – właściwą organizację i adekwatny poziom funduszy własnych. W tym kontekście, w celu określenia adekwatnej wysokości funduszy własnych właściwe organy państw członkowskich mogą również uwzględniać ryzyka, na które narażona jest część bilansu instytucji.
- (37) W celu dopilnowania, by instytucje kredytowe działające w kilku państwach członkowskich nie podlegały niewspółmiernym obciążeniom na skutek stałej odpowiedzialności właściwych organów poszczególnych państw członkowskich za udzielanie zezwoleń i sprawowanie nadzoru, należy w znaczny sposób zacieśnić współpracę między właściwymi organami. W tym kontekście należy wzmocnić rolę organu sprawującego nadzór skonsolidowany. EUNB powinien wspierać tę współpracę i przyczyniać się do jej zacieśnienia.
- (38) W celu zapewnienia ogólnej dyscypliny rynkowej w całej Unii właściwe organy powinny publikować informacje dotyczące prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne. Informacje te powinny być wystarczająco szczegółowe, aby umożliwić porównywanie rozwiązań przyjętych przez różne właściwe organy państw członkowskich oraz powinny stanowić uzupełnienie wymogów ustanowionych w rozporządzeniu w zakresie ujawniania przez instytucje informacji technicznych.
- (39) Skonsolidowany nadzór nad instytucjami jest ukierunkowany na ochronę interesów deponentów i inwestorów instytucji oraz na zapewnienie stabilności systemu finansowego. Aby zapewnić skuteczność nadzoru skonsolidowanego, nadzorem tym należy zatem objąć wszystkie grupy bankowe, w tym również te, w których jednostka dominująca nie jest instytucją kredytową lub firmą inwestycyjną. Państwa członkowskie powinny zapewnić właściwym organom instrumenty prawne niezbędne, aby umożliwić im sprawowanie takiego nadzoru.
- (40) W przypadku grup o zróżnicowanym profilu działalności, w których jednostka dominująca kontroluje przynajmniej jedną jednostkę zależną, właściwe organy powinny mieć możliwość oceny sytuacji finansowej instytucji kredytowej lub firmy inwestycyjnej wchodzącej w skład takiej grupy. Właściwe organy powinny przynajmniej dysponować środkami umożliwiającymi im uzyskanie od wszystkich przedsiębiorstw wchodzących w skład grupy informacji niezbędnych do wykonywania swoich funkcji. W przypadku grup obejmujących przedsiębiorstwa prowadzące działalność finansową różnego rodzaju należy ustanowić współpracę między organami odpowiedzialnymi za nadzór nad różnymi sektorami rynku finansowego.
- (41) Państwa członkowskie powinny mieć możliwość odmowy udzielenia zezwolenia na prowadzenie działalności bankowej lub cofnięcia takiego zezwolenia w przypadku pewnych struktur grupowych uznanych za nieodpowiednie do celów prowadzenia działalności bankowej, ze względu na brak możliwości skutecznego nadzoru nad takimi strukturami. Właściwe organy powinny posiadać w tym zakresie konieczne uprawnienia umożliwiające im zapewnienie stabilnego i ostrożnego zarządzania instytucjami kredytowymi. ***W celu zapewnienia zrównoważonej i zróżnicowanej kultury bankowości w UE, która służy przede wszystkim interesom ludzi, należy***

*zachęcać do prowadzenia działalności bankowej na niewielką skalę, np. w formie kas pożyczkowych i banków spółdzielczych.*

- (42) Uprawnienia właściwych organów powinny w odpowiedni sposób uwzględniać wymiar unijny. Właściwe organy powinny zatem należycie analizować wpływ swoich decyzji na stabilność systemów finansowych we wszystkich innych zainteresowanych państwach członkowskich. Zasada ta, z zastrzeżeniem przepisów prawa krajowego, powinna służyć wspieraniu stabilności finansowej w Unii, nie powinna natomiast w prawie wiążący sposób nakładać na właściwe organy obowiązku osiągnięcia konkretnych rezultatów.
- (43) Słabości systemu ładu korporacyjnego w pewnej liczbie instytucji przyczyniły się do podejmowania nadmiernego ryzyka bez zachowania należytej ostrożności w sektorze bankowym, co doprowadziło do upadku poszczególnych instytucji oraz problemów systemowych w państwach członkowskich oraz na świecie. Bardzo ogólne przepisy dotyczące zarządzania instytucjami oraz niewiążący charakter znacznej części ram ładu korporacyjnego, opartych zasadniczo na dobrowolnych kodeksach postępowania, nie ułatwiały skutecznego wdrożenia przez instytucje należytych praktyk w zakresie ładu korporacyjnego. Brak skutecznych mechanizmów kontroli w instytucjach doprowadził do braku skutecznego dozoru nad decyzjami w zakresie zarządzania, przyczyniając się do nasilenia krótkoterminowych i nadmiernie ryzykownych strategii w zakresie zarządzania. Niejasna rola właściwych organów w zakresie nadzoru nad systemami ładu korporacyjnego w instytucjach uniemożliwiła sprawowanie dostatecznego nadzoru nad skutecznością wewnętrznych procesów zarządzania.
- (44) W celu wyeliminowania potencjalnie szkodliwego wpływu wadliwie zaprojektowanych mechanizmów ładu korporacyjnego na właściwe zarządzanie ryzykiem państwa członkowskie powinny wprowadzić zasady i normy służące zapewnieniu skutecznego dozoru ze strony organu zarządzającego, upowszechnianiu zdrowego podejścia do podejmowania ryzyka na wszystkich szczeblach instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz umożliwiające właściwym organom monitorowanie adekwatności wewnętrznych rozwiązań w zakresie ładu korporacyjnego. Te zasady i normy powinny obowiązywać, z uwzględnieniem charakteru, skali oraz złożoności działalności instytucji.
- (44a) W państwach członkowskich stosuje się różne struktury zarządzania; w większości przypadków jest to system monistyczny lub dualistyczny. W ramach systemu dualistycznego rada nadzorcza pełni funkcję nadzorczą polegającą na monitorowaniu i nadzorowaniu decyzji zarządu, zaś zarząd pełni funkcję kierowniczą. W ramach systemu monistycznego obie te funkcje pełni jeden organ. Definicje wykorzystane w niniejszej dyrektywie mają obejmować wszystkie istniejące struktury, bez propagowania jednej, konkretnej struktury. Ich rola jest czysto użytkowa w stosunku do celu polegającego na ustanowieniu przepisów, które mają mieć określony skutek bez względu na krajowe prawo spółek mające zastosowanie do danej instytucji w każdym państwie członkowskim. Definicje nie powinny zatem być sprzeczne z ogólnym podziałem kompetencji według krajowego prawa spółek.*
- (44b) „Organ zarządzający” należy rozumieć jako organ pełniący funkcje wykonawcze i nadzorcze. Państwa członkowskie różnią się między sobą, jeżeli chodzi o zakres*

*kompetencji i strukturę organów zarządzających. W państwach członkowskich, w których organy zarządzające mają strukturę monistyczną, funkcje zarządcze pełni rada administracyjna. W państwach członkowskich o dualistycznej strukturze organów zarządzających funkcję nadzorczą pełni oddzielna rada nadzorcza, która nie realizuje zadań wykonawczych, natomiast funkcje wykonawcze pełni odrębny zarząd, który odpowiada za bieżące prowadzenie spraw przedsiębiorstwa. Różnym podmiotom w ramach tego organu zarządzającego powierza się zatem odrębne zadania.*

- (45) W celu skutecznego monitorowania działań i decyzji w zakresie zarządzania organ zarządzający instytucji powinien poświęcać wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich funkcji oraz być w stanie zrozumieć charakter działalności instytucji, główne rodzaje ryzyka, na które jest narażona, oraz konsekwencje prowadzonej działalności i stosowanej strategii w zakresie ryzyka. Jednoczesne łączenie zbyt wielu stanowisk dyrektorskich uniemożliwia członkowi organu zarządzającego przeznaczenia wystarczającej ilości czasu na pełnienie swojej funkcji nadzorczej. Konieczne jest więc zatem ograniczenie liczby funkcji, które członek organu zarządzającego instytucji może jednocześnie pełnić w różnych podmiotach.
- (46) Brak monitorowania przez rady decyzji w zakresie zarządzania jest częściowo wynikiem myślenia stadnego. Zjawisko to wynika m.in. z braku zróżnicowania składu rad. Dlatego też w celu upowszechnienia niezależnych opinii oraz krytycznego spojrzenia skład organów zarządzających instytucji powinien być odpowiednio zróżnicowany pod względem wieku, płci, pochodzenia geograficznego, wykształcenia oraz doświadczenia zawodowego członków, aby zapewnić szerokie spektrum poglądów i doświadczeń. Szczególne znaczenie dla zapewnienia należytego odzwierciedlenia struktury populacji ma równowaga płci. **Reprezentację pracowników w organach zarządzających należy również postrzegać jako pozytywny sposób zwiększenia różnorodności osiągniętej dzięki wprowadzeniu tej istotnej perspektywy i faktycznej znajomości wewnętrznego sposobu działania instytucji.** Bardziej zróżnicowane rady powinny skuteczniej monitorować proces zarządzania i tym samym przyczyniać się do skuteczniejszego dozoru w zakresie ryzyka i zwiększenia odporności instytucji. Różnorodność powinna być zatem jednym z kryteriów stosowanych przy ustalaniu składu rady.
- (46a) ***W celu lepszego przestrzegania prawa i umocnienia ładu korporacyjnego państwa członkowskie powinny ustanowić skuteczne i solidne mechanizmy zachęcające do informowania właściwych organów o potencjalnym lub faktycznym naruszeniu przepisów rozporządzenia (UE) nr .../2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych] i przepisów krajowych wdrażających tę dyrektywę. Należy zapewnić odpowiednią ochronę i pełną anonimowość pracownikom, którzy zgłosili naruszenia przepisów przez własną instytucję.***
- (47) Polityka wynagrodzeń zachęcająca do podejmowania nadmiernego ryzyka może osłabiać prawidłowe i skuteczne zarządzanie ryzykiem w instytucjach kredytowych i firmach inwestycyjnych. Państwa z grupy G-20 zobowiązały się do wdrożenia zasad Rady Stabilności Finansowej (FSB) w zakresie prawidłowych praktyk wynagradzania i norm wykonawczych (zasady i normy FSB), mających na celu wyeliminowanie



potencjalnie szkodliwego wpływu wadliwie zaprojektowanych systemów wynagrodzeń na prawidłowe zarządzanie ryzykiem oraz kontrolę ryzykownych zachowań zatrudnionych osób. Celem niniejszej dyrektywy jest wdrożenie międzynarodowych zasad i norm na szczeblu europejskim poprzez nałożenie na instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne wyraźnego obowiązku formułowania i zachowywania, w stosunku do tych kategorii pracowników, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, polityki i praktyk w zakresie wynagradzania, które są zgodne z zasadami skutecznego zarządzania ryzykiem.

- (48) W celu zapewnienia należytej polityki wynagrodzeń w instytucjach kredytowych i firmach inwestycyjnych należy sformułować jasne zasady regulujące kwestie zarządzania oraz strukturę polityki wynagrodzeń. Polityka wynagrodzeń obowiązująca w instytucji kredytowej lub firmie inwestycyjnej powinna być w szczególności dostosowana do jej gotowości do ponoszenia ryzyka, wartości oraz długoterminowych interesów. W tym celu ocena składników wynagrodzenia zależnych od wyników powinna być przeprowadzana w oparciu o długoterminowe wyniki i powinna uwzględniać obecne i przyszłe ryzyko, które jest z nimi związane. ***W każdym wypadku, aby uniknąć nadmiernego ryzyka, zmienna część wynagrodzenia powinna być ograniczona do wysokości stałych dochodów. Stałe dochody powinny być określone w taki sposób, aby w razie wycofania były one nadal wystarczające do zapewnienia pracownikowi należytego wynagrodzenia.*** Aby zagwarantować uwzględnienie kształtu polityki wynagrodzeń w systemie zarządzania ryzykiem w instytucji kredytowej, organ zarządzający w swojej funkcji nadzorczej powinien przyjąć obowiązującą politykę wynagrodzeń i dokonywać jej okresowego przeglądu. Przepisy w zakresie wynagrodzeń odzwierciedlają różnice między poszczególnymi kategoriami instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych w sposób proporcjonalny, stosownie do ich wielkości, struktury wewnętrznej oraz charakteru, zakresu i złożoności działalności; wymóg przestrzegania wszystkich zasad może w szczególności nie być współmierny w przypadku niektórych rodzajów firm inwestycyjnych.
- (49) Ponieważ wadliwie zaprojektowane polityki wynagrodzeń i systemy motywacyjne mogą przyczyniać się do wzrostu ryzyka, na jakie narażone są instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne, do niedopuszczalnego poziomu, należy podjąć pilne działania zaradcze oraz, w razie konieczności, środki naprawcze. Należy zatem zadbać o to, by właściwe organy miały prawo nakładać na dane podmioty środki jakościowe lub ilościowe mające na celu usunięcie nieprawidłowości stwierdzonych w ich polityce wynagrodzeń podczas przeglądu nadzorczego.
- (50) Przepisy dotyczące wynagrodzeń powinny pozostawać bez uszczerbku dla pełnego wykonywania praw podstawowych gwarantowanych przez art. 153 ust. 5 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ogólnych zasad krajowego prawa zobowiązań i prawa pracy, przepisów dotyczących praw i zaangażowania akcjonariuszy oraz ogólnych obowiązków organów zarządzających danej instytucji, a także, w stosownym przypadku, praw partnerów społecznych do zawierania i egzekwowania układów zbiorowych zgodnie z przepisami i zwyczajami krajowymi.

- (51) Wymogi kapitałowe dla ryzyka kredytowego i ryzyka rynkowego należy formułować w oparciu o zewnętrzne ratingi kredytowe wyłącznie w zakresie, w jakim jest to niezbędne. W przypadku znacznego ryzyka kredytowego instytucje powinny zatem zasadniczo dążyć do wprowadzenia podejścia opartego na ratingach wewnętrznych lub wdrożenia modeli wewnętrznych. Standaryzowane podejścia opierające się na ratingach zewnętrznych można by jednak stosować w przypadku gdy ryzyko kredytowe jest mniej istotne, co ma zwykle miejsce w przypadku instytucji prowadzących mniej złożoną działalność, w przypadku nieistotnych klas ekspozycji czy też w przypadku gdy stosowanie systemów wewnętrznych byłoby nadmiernie uciążliwe.
- (51a) *Ogólne ramy dyrektyw w sprawie wymogów kapitałowych, które są jednym z filarów, na których opiera się nadmierne poleganie na zewnętrznych ratingach, powinny uwzględniać wnioski ze szczytu G20, zasady Rady Stabilności Finansowej oraz wnioski Komisji Europejskiej zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1060/2009 w sprawie agencji ratingowych oraz zmieniające dyrektywę 2009/65/WE w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) oraz dyrektywę 2011/61/UE w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi pod względem nadmiernego polegania na zewnętrznych ratingach. W związku z tym banki należy zachęcać do stosowania wewnętrznych, a nie zewnętrznych ratingów kredytowych, nawet na potrzeby obliczania regulacyjnych wymogów kapitałowych.***
- (51b) *Nadmierne poleganie na zewnętrznych ratingach kredytowych należy ograniczyć, a wszystkie automatyczne skutki ratingów należy stopniowo eliminować. Rozporządzenie powinno zatem nakładać na instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne obowiązek wprowadzenia rozsądnych kryteriów udzielania kredytów oraz procesów decyzyjnych w sprawie udzielania kredytów. Zewnętrzne ratingi kredytowe mogą być wykorzystywane jako jeden z czynników w tym procesie, lecz nie powinny polegać wyłącznie lub automatycznie na ratingach zewnętrznych, które nie powinny odgrywać nadrzędnej roli.***
- (51c) *Uznanie agencji ratingowej za zewnętrzną instytucję oceny wiarygodności kredytowej nie powinno prowadzić do większego utrudnienia dostępu do rynku, który jest już zdominowany przez trzy główne przedsiębiorstwa. EUNB oraz banki centralne – nie obniżając skali trudności i poziomu wymagań odnośnego procesu – powinny przewidzieć uznanie większej liczby agencji ratingowych za zewnętrzne instytucje oceny wiarygodności kredytowej, co zapewni możliwość wejścia na rynek innym przedsiębiorstwom.***
- (52) W odniesieniu do nadzoru nad płynnością odpowiedzialność powinna spoczywać na państwach członkowskich pochodzenia, od momentu obowiązywania szczegółowych kryteriów w zakresie wymogu dotyczącego pokrycia płynności. Dlatego też należy doprowadzić do końca proces koordynacji systemu nadzoru w tym obszarze, aby wdrożyć do tego czasu mechanizm zakładający prowadzenie nadzoru przez państwo członkowskie pochodzenia. W celu zapewnienia skutecznego nadzoru organy państwa pochodzenia i państwa przyjmującego powinny dalej współpracować ze sobą w obszarze płynności.

- (53) W przypadku gdy w ramach grupy płynne aktywa jednej instytucji będą w skrajnych warunkach w stanie pokryć potrzeby w zakresie płynności innego członka grupy, właściwe organy powinny zwolnić daną instytucję z obowiązku przestrzegania wymogów dotyczących pokrycia płynności, a zamiast tego powinny stosować te wymogi w ujęciu skonsolidowanym.
- (54) Środki podejmowane zgodnie z przepisami dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 kwietnia 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych<sup>1</sup> nie powinny stać w sprzeczności ze środkami podejmowanymi na podstawie niniejszej dyrektywy. Środki nadzorcze nie powinny prowadzić do zróżnicowanego traktowania wierzycieli z różnych państw członkowskich.
- (54a) *Komisja powinna zostać uprawniona do zatwierdzania, za pomocą aktów delegowanych oraz w odpowiedzi na zalecenia ERRS, zmian wag ryzyka lub innych środków ostrożnościowych, aby móc zareagować na zmiany zachodzące na rynku, które stwarzają ryzyko makroostrożnościowe. EUNB we współpracy z ERRS powinien również wydać wytyczne dotyczące działań makroostrożnościowych podejmowanych przez organy nadzoru w poszczególnych państwach członkowskich, dokonać przeglądu wszystkich tego rodzaju działań oraz, w stosownych przypadkach, doradzać Komisji w przypadku gdy podjęte działania były nieuzasadnione. Komisja może zażądać odwołania nieuzasadnionych działań.*
- (55) W świetle kryzysu finansowego oraz mechanizmów procyklicznych, które przyczyniły się do jego powstania oraz pogłębiły jego skutki, Rada Stabilności Finansowej, Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego oraz grupa G20 wystosowały zalecenia mające na celu złagodzenie procyklicznych efektów regulacji sektora finansowego. W grudniu 2010 r. Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego wydał nowe globalne normy regulacyjne dotyczące adekwatności kapitału bankowego, w tym zasady nakładające obowiązek utrzymywania buforów zabezpieczających i antycyklicznych.
- (56) Należy zatem zobowiązać instytucje kredytowe i **odpowiednie** firmy inwestycyjne do utrzymywania, oprócz innych wymaganych funduszy własnych, bufora zabezpieczającego i bufora antycyklicznego w celu zapewnienia gromadzenia przez instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne w okresach wzrostu gospodarczego wystarczającej bazy kapitałowej umożliwiającej absorpcję strat w okresach skrajnych warunków rynkowych. Bufor antycykliczny tworzony będzie w przypadku stwierdzenia, że skumulowany wzrost akcji kredytowej **i innych kategorii aktywów o znacznym wpływie na profil ryzyka instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych** pociąga za sobą wzrost ryzyka systemowego; bufor ten wykorzystywany będzie w okresie skrajnych warunków rynkowych.
- (57) W celu zagwarantowania, że wysokość buforów antycyklicznych odpowiednio odzwierciedla ryzyko nadmiernego wzrostu akcji kredytowej dla sektora bankowego instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne powinny obliczać wielkość swoich buforów jako ważoną średnią wartości bufora antycyklicznego obowiązujących dla państw, w których posiadają zaangażowania kredytowe. Każde państwo członkowskie powinno

---

<sup>1</sup> Dz.U. L 125 z 5.5.2001, s. 15

zatem wyznaczyć organ odpowiedzialny za kwartalne ustalanie wartości bufora antycyklicznego dla zlokalizowanych w tym państwie zaangażowań. Wartość bufora powinna *opierać się na wytycznych ERRS dotyczących bufora. Wytyczne ERRS dotyczące bufora powinny* uwzględniać wzrost poziomu akcji kredytowej oraz zmiany wskaźnika kredytów do PKB w *państwach członkowskich. EUNB powinien szczegółowo określić wspólne zasady wdrażania bufora antycyklicznego. ERRS powinna również przedstawić wytyczne dotyczące tego, jakie inne zmienne mogłyby potencjalnie być istotne dla określenia wskaźników bufora antycyklicznego lub służyłyby w inny sposób jako istotne wskaźniki dla stabilności finansowej w jednym lub kilku państwach członkowskich, w oparciu o dyskusje z wyznaczonymi organami oraz własną analizę.*

- (58) W celu upowszechniania spójnego ustalania wartości buforów antycyklicznych na szczeblu międzynarodowym Bazylejski Komitet Nadzoru Bankowego opracował metodykę w oparciu o wskaźnik kredytu do PKB. Metodyka ta powinna stanowić punkt wyjścia przy *przyjmowaniu przez ERRS wytycznych dotyczących* bufora, nie powinna jednak powodować automatycznego ustalania wielkości bufora, ani wiązać *ERRS*. W szczególności *ERRS mogłaby* również uwzględniać zmienne strukturalne oraz ekspozycję sektora bankowego na wszelkie inne czynniki ryzyka związane z zagrożeniami dla stabilności systemu finansowego.
- (59) W celu zapewnienia spójnego stosowania oraz makroostrożnościowego nadzoru w całej Unii Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) powinna opracować zasady dostosowane do unijnej gospodarki oraz być odpowiedzialna za monitorowanie stosowania tych zasad. Niniejsza dyrektywa nie powinna stanowić przeszkody dla podejmowania przez ERRS wszelkich działań, które uzna za konieczne na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego<sup>1</sup>.
- (59a) *Dług państwowy w unii walutowej ma odmienną dynamikę od długów wyrażanych w walutach niezależnych. Należy zatem dokonać przeglądu utrzymywanego na poziomie 0% ustawowego ryzyka ważonego długu państwowego w strefie euro, a w przypadkach niezgodności z paktem stabilności i wzrostu na mocy rozporządzenia (WE) nr 1466/97 oraz rozporządzenia (WE) nr 1467/97 ograniczyć je lub wycofać, co będzie stanowiło środek dyscyplinarny mający na celu rozwiązanie problemu nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej i przestrzeganie założeń paktu stabilności i wzrostu.*
- (60) Właściwym jest, aby decyzje państw członkowskich w sprawie wartości bufora antycyklicznego były w możliwie najszerszym zakresie koordynowane. W tym względzie ERRS, jeżeli zostanie o to poproszona przez organy krajowe, może ułatwiać dyskusje między tymi organami na temat proponowanych przez nie wielkości bufora. W celu upowszechnienia spójnego podejścia do czynników stanowiących podstawę decyzji podejmowanych przez wyznaczone organy oraz w celu zagwarantowania, że ustalanie wartości bufora antycyklicznego przebiega zgodnie z podstawowymi zasadami rynku wewnętrznego wyznaczone organy należy również zobowiązać do

---

<sup>1</sup> Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1

powiadamy ERRS oraz EUNB każdorazowo w przypadku, gdy organy te uwzględniają zmienne inne niż odchylenie wskaźnika kredytów do PKB od jego długookresowego trendu oraz odnośnych wytycznych ERRS, i w rezultacie ustalają wartość bufora na wyższym poziomie, niż miałyby to miejsce, gdyby tych zmiennych nie uwzględnili. Celem tego powiadomienia jest umożliwienie ERRS oraz EUNB oceny charakteru tych zmiennych oraz zgodności procesu ustalania wartości bufora z zasadami rynku wewnętrznego.

- (60a) Do kwestii instytucji systemowych i ryzyka systemowego związanego z tymi instytucjami należy podchodzić w sposób spójny na europejskim rynku wewnętrznym, a nie na fragmentach tego rynku. W tym kontekście EUNB powinien, w porozumieniu z ERRS oraz z uwzględnieniem kryteriów FSB oraz wykazu globalnych instytucji systemowych, zidentyfikować instytucje systemowe na poziomie globalnym, europejskim i regionalnym, które aktywnie działają w Unii Europejskiej. Proporcjonalnie do ich wielkości, kompleksowości, substytucyjności, jak również innych czynników przesądzających o znaczeniu systemowym właściwe organy powinny wymagać od instytucji systemowych ujętych w wykazie sporządzonym przez EUNB utrzymywania należytego bufora systemowego w wysokości od 1% do 3% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, a w wyjątkowych okolicznościach do 10% tej kwoty. Jeżeli instytucja systemowa nie spełnia całkowicie wymogu dotyczącego bufora systemowego, właściwe organy mogą ograniczyć dystrybucję w związku z kapitałem podstawowym Tier I, ograniczyć płatności w ramach dodatkowych instrumentów w Tier I oraz ograniczyć wynagrodzenie zmienne i uznaniowe świadczenia emerytalne. ERRS powinna dokonać przeglądu kryteriów i procesu identyfikacji instytucji systemowych, a także określania bufora systemowego, oraz wydać zalecenia w oparciu o własne doświadczenia oraz rozwój międzynarodowych standardów i praktyk. Komisja, po zasięgnięciu opinii EUNB i ERRS, powinna być uprawniona do dokonania przeglądu przepisów dotyczących identyfikacji instytucji systemowych oraz określania wskaźników bufora systemowego. W odniesieniu do wszystkich instytucji o znaczeniu systemowym EUNB powinien zapewnić spójność współpracy między właściwymi organami państw trzecich i właściwymi organami w przyjmującym państwie członkowskim.**
- (61) W przypadku niespełnienia w pełni przez instytucję kredytową lub firmę inwestycyjną wymogów w zakresie bufora zabezpieczającego oraz ewentualnego dodatkowego bufora antycyklicznego, taka instytucja lub firma powinna podlegać środkom służącym zadbanie o to, by instytucja lub firma ta terminowo przywróciła stan własnych funduszy do odpowiedniego poziomu. W celu ochrony kapitału należy nałożyć współmierne ograniczenia w zakresie uznaniowych wypłat zysku, w tym wypłat dywidendy oraz wypłat zmiennych składników wynagrodzenia. W celu zagwarantowania, że takie instytucje lub firmy dysponują wiarygodną strategią mającą na celu przywrócenie stanu ich funduszy własnych do odpowiedniego poziomu, powinny one mieć obowiązek sporządzenia i uzgodnienia z właściwymi organami planu ochrony kapitału określającego sposób stosowania ograniczeń w zakresie wypłat oraz inne środki, które instytucja lub firma zamierza podjąć w celu zapewnienia pełnego przestrzegania wymogów w zakresie buforów.
- (62) Standardy techniczne w zakresie usług finansowych powinny zapewniać spójną harmonizację oraz należytą ochronę deponentów, inwestorów i konsumentów w całej Unii. Skutecznym i właściwym krokiem jest powierzenie EUNB, będącemu organem

dysponującym wysokospecjalistyczną wiedzą, zadania opracowania projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, które nie przewidują wariantów polityki, celem ich przedłożenia Komisji. ***Podczas sporządzania technicznych standardów regulacyjnych EUNB powinien zapewnić skuteczność procesów administracyjnych i sprawozdawczych.***

- (63) Komisja powinna przyjąć – w drodze aktów delegowanych na podstawie art. 290 TFUE oraz zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 – projekty regulacyjnych standardów technicznych opracowanych przez EUNB w sprawie zezwolenia na prowadzenie działalności instytucji kredytowej oraz nabywania znacznych pakietów akcji tych instytucji, wymiany informacji między właściwymi organami, korzystania ze swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług, współpracy organów nadzorczych, ładu korporacyjnego, polityki wynagrodzeń oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej w instytucjach kredytowych i firmach inwestycyjnych, nadzoru nad finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej oraz procesu nadzoru. ***EUNB i Komisja powinni dopilnować, aby rzeczony standardy i wymogi mogły być stosowane przez wszystkie zainteresowane instytucje w sposób proporcjonalny do charakteru, skali i złożoności tych instytucji oraz ich działań.***
- (64) Komisję należy również upoważnić do przyjęcia – w drodze aktów wykonawczych na podstawie art. 291 TFUE i zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 – wykonawczych standardów technicznych w sprawie zezwolenia na prowadzenie działalności instytucji kredytowych oraz nabywania znacznych pakietów akcji tych instytucji, wymiany informacji między właściwymi organami, współpracy organów nadzoru, szczególnych wymogów ostrożnościowych oraz ujawniania informacji przez organy nadzorcze. EUNB należy powierzyć zadanie opracowania projektów wykonawczych standardów technicznych celem ich przedłożenia Komisji.
- (65) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszej dyrektywy Komisji należy powierzyć uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być stosowane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję<sup>1</sup>.
- (66) W celu sprecyzowania wymogów określonych w niniejszej dyrektywie uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE powinny zostać przekazane Komisji w zakresie doprecyzowania definicji i terminów stosowanych w niniejszej dyrektywie, rozszerzenia zawartego w załączniku wykazu rodzajów działalności podlegających procedurze wzajemnego uznawania, usprawnienia wymiany informacji na temat oddziałów instytucji kredytowych oraz dostosowania przepisów dotyczących wewnętrznych rozwiązań, procesów i mechanizmów tych instytucji. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym konsultacje z ekspertami.

---

<sup>1</sup> Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13

- (67) Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zadbać o równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (68) W przypadkach nabycia znacznych pakietów akcji instytucji kredytowych istotne znaczenie ma dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wypłacalność II)<sup>1</sup>.
- (68a) W odniesieniu do art. 345 TFUE, zgodnie z którym Traktaty nie przesądzają w niczym zasad prawa własności w państwach członkowskich, przepisy niniejszej dyrektywy nie faworyzują ani nie dyskryminują rodzajów własności, które podlegają zakresowi niniejszej dyrektywy.**
- (69) Odniesienia w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy.
- (70) Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE<sup>2</sup>, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/65/WE z dnia 13 lipca 2009 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS)<sup>3</sup>, dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniająca dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylająca dyrektywę 2000/46/WE<sup>4</sup>, dyrektywa 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego<sup>5</sup> oraz dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zarządzających alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi i zmieniająca dyrektywy 2003/41/WE i 2009/65/WE odwołują się do przepisów dyrektyw 2006/48/WE i 2006/49/WE, które regulują wymogi w zakresie funduszy własnych, a które obecnie określono w rozporządzeniu [do wstawienia przez OP]. W związku z tym odniesienia do tych dyrektyw w dyrektywach 2006/48/WE i 2006/49/WE należy odczytywać jako odniesienia do przepisów regulujących wymogi dotyczące własnych funduszy określone we wspomnianym rozporządzeniu.
- (71) W celu umożliwienia opracowania standardów technicznych mających na celu zapewnienie stosowania przez instytucje wchodzące w skład konglomeratu finansowego odpowiednich metod obliczeniowych na potrzeby ustalania wymaganego

---

<sup>1</sup> Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1

<sup>2</sup> Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1

<sup>3</sup> Dz.U. L 302 z 17.11.2009, s. 32

<sup>4</sup> Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7

<sup>5</sup> Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1

kapitału w ujęciu skonsolidowanym należy odpowiednio zmienić dyrektywę 2002/87/WE.

- (72) W celu zapewnienia coraz skuteczniejszego funkcjonowania rynku wewnętrznego w dziedzinie bankowości oraz zapewnienia obywatelom Unii odpowiedniego poziomu przejrzystości właściwe organy powinny publikować – w sposób umożliwiający dokonanie miarodajnego porównania – informacje na temat sposobów wdrażania niniejszej dyrektywy.
- (73) Jeżeli chodzi o nadzór nad płynnością, powinien istnieć okres, w którym państwa członkowskie dokonują przejścia na system regulacyjny, w ramach którego obowiązują szczegółowe kryteria w zakresie wymogu dotyczącego pokrycia płynności.
- (74) Do przetwarzania danych osobowych do celów niniejszej dyrektywy pełne zastosowanie powinny mieć przepisy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych<sup>1</sup> i swobodnego przepływu tych danych oraz rozporządzenia (UE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych<sup>2</sup>.
- (75) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, to jest wprowadzenie przepisów dotyczących warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz ostrożnościowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiar i skutki proponowanych działań możliwe jest ich skuteczniejsze osiągnięcie na poziomie Unii Europejskiej (zwanej dalej „Unią”) – Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (76) Obowiązek transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinien ograniczać się do tych przepisów, które stanowią zasadniczą zmianę w porównaniu do wcześniejszych dyrektyw.
- (77) Należy zatem uchylić dyrektywę 2006/48/WE w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz dyrektywę 2006/49/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 czerwca 2006 r.,

---

<sup>1</sup> Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31

<sup>2</sup> Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1



# Tytuł I

## Przedmiot, zakres stosowania i definicje

### *Artykuł 1*

#### *Przedmiot*

Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy nakładające na państwa członkowskie obowiązek osiągnięcia wspólnych rezultatów w następujących obszarach:

- a) warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe i firmy inwestycyjne (zwane dalej „instytucjami”);
- b) uprawnień i narzędzi nadzorczych w zakresie nadzoru ostrożnościowego sprawowanego przez właściwe organy nad instytucjami;
- c) nadzoru ostrożnościowego sprawowanego przez właściwe organy nad instytucjami **w sposób zgodny z przepisami określonymi** w rozporządzeniu [do wstawienia przez OP];
- d) wymogów w zakresie publikowania przez właściwe organy informacji w obszarze regulacji ostrożnościowej instytucji oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami.

### *Artykuł 2*

#### *Zakres*

1. Przepisy art. 34 i tytułu VII rozdział 3 mają zastosowanie do finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej oraz spółek holdingowych prowadzących działalność mieszaną, które mają swoją siedzibę zarządu na terytorium Unii.
2. Do celów art. 34 i tytułu VII rozdział 3 za instytucje finansowe uważa się instytucje, do których nie stosuje się niniejszej dyrektywy na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu, jednak z wyjątkiem banków centralnych.
3. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do:
  - (1) warunków podejmowania i prowadzenia działalności przez firmy inwestycyjne, w zakresie, w jakim działalność ta uregulowana jest w dyrektywie 2004/39/WE;
  - (2) banków centralnych,
  - (3) instytucji świadczących żyro pocztowe,

- (4) w Belgii: „Institut de Réescompte et de Garantie/Herdiscontering- en Waarborginstituut”,
- (5) w Danii: „Dansk Eksportfinansieringsfond”, „Danmarks Skibskredit A/S” oraz „KommuneKredit”,
- (6) w Niemczech: „Kreditanstalt für Wiederaufbau”, przedsiębiorstw uznanych na podstawie „Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz” za organy realizujące politykę mieszkaniową państwa, których główną działalnością nie są operacje bankowe, oraz przedsiębiorstw uznanych w tej ustawie za niekomercyjne przedsiębiorstwa mieszkaniowe,
- (7) w Grecji: „Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων” (Tamio Parakatathikon kai Danion),
- (8) w Hiszpanii: „Instituto de Crédito Oficial”,
- (9) we Francji: „Caisse des dépôts et consignations”,
- (10) w Irlandii: „credit unions” i „friendly societies”,
- (11) we Włoszech: „Cassa depositi e prestiti”,
- (12) na Łotwie: „krājaizdevu sabiedrības”, przedsiębiorstw uznanych w ramach „krājaizdevu sabiedrību likums” za przedsiębiorstwa spółdzielcze świadczące usługi finansowe wyłącznie na rzecz swoich członków,
- (13) na Litwie: „kredito unijos” inne niż „Centrinė kredito unija”,
- (14) na Węgrzech: „Magyar Fejlesztési Bank Rt.” oraz „Magyar Export-Import Bank Rt.”,
- (15) w Holandii: „Nederlandse Investeringsbank voor Ontwikkelingslanden NV”, „NV Noordelijke Ontwikkelingsmaatschappij”, „NV Industriebank Limburgs Instituut voor Ontwikkeling en Financiering” oraz „Overijsselse Ontwikkelingsmaatschappij NV”,
- (16) w Austrii: przedsiębiorstwa uznane za towarzystwa mieszkaniowe działające w interesie publicznym oraz „Österreichische Kontrollbank AG”,
- (17) w Polsce: „Spółdzielczych Kas Oszczędnościowo-Kredytowych” oraz „Banku Gospodarstwa Krajowego”,
- (18) w Portugalii: „Caixas Económicas” istniejących w dniu 1 stycznia 1986 r., z wyjątkiem tych, które zostały założone jako spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, i z wyjątkiem „Caixas Económica Montepio Geral”,
- (19) w Finlandii: „Teollisen yhteistyön rahasto Oy/Fonden för industriellt samarbete AB” oraz „Finnvera Oyj/Finnvera Abp”,

- (20) w Szwecji: „Svenska Skeppshypotekskassan”,
- (21) w Zjednoczonym Królestwie: „National Savings Bank”, „Commonwealth Development Finance Company Ltd”, „Agricultural Mortgage Corporation Ltd”, „Scottish Agricultural Securities Corporation Ltd”, „the Crown Agents for overseas governments and administrations”, „credit unions” oraz „municipal banks”,
- (22) w Słowenii: „SID-Slovenska izvozna in razvojna banka, d.d. Ljubljana”.

**3a. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego zdefiniowania kryteriów uwzględnienia instytucji w wykazie zawartym w ust. 3 oraz przypadków, które mogą zostać objęte przepisami krajowymi, zgodnie z art. 3 ust. 2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania projektów regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.**

### *Artykuł 3*

*Zakaz prowadzenia przez przedsiębiorstwa inne niż instytucje kredytowe działalności polegającej na przyjmowaniu od ludności depozytów i innych środków podlegających zwrotowi*

4. Państwa członkowskie wprowadzają zakaz prowadzenia przez osoby lub przedsiębiorstwa niebędące instytucjami kredytowymi działalności polegającej na przyjmowaniu od ludności depozytów i innych środków podlegających zwrotowi.
5. Przepisy ust. 1 nie mają zastosowania do przyjmowania depozytów i innych funduszy podlegających zwrotowi przez państwo członkowskie bądź władze regionalne lub lokalne państwa członkowskiego, czy też przez międzynarodowe instytucje publiczne, których członkami są państwo lub państwa członkowskie, jak również przypadków wyraźnie objętych przepisami krajowymi lub unijnymi, pod warunkiem jednak, że działalność ta podlega regulacjom i mechanizmom kontroli mającym na celu ochronę deponentów i inwestorów oraz mającym zastosowanie w takich przypadkach.

### *Artykuł 4*

#### *Definicje*

6. Zastosowanie mają definicje określone w art. 4 rozporządzenia [do wstawienia przez OP].
7. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się również poniższe definicje:
- a) „przedsiębiorstwo usług pomocniczych” oznacza przedsiębiorstwo, którego podstawowa działalność polega na posiadaniu majątku lub zarządzaniu nim, zarządzaniu usługami przetwarzania danych lub na podobnej działalności o

charakterze pomocniczym w stosunku do podstawowej działalności instytucji kredytowej lub większej liczby tych instytucji;

- b) „ryzyko nadmiernej dźwigni” oznacza ryzyko wynikające z podatności instytucji na zagrożenia z powodu dźwigni finansowej lub warunkowej dźwigni finansowej, które może wymagać podjęcia niezamierzonych działań korygujących jej plan biznesowy, w tym awaryjnej sprzedaży aktywów mogącej przynieść straty lub konieczność aktualizacji wyceny jej pozostałych aktywów;
- c) „metody wewnętrzne” oznaczają metody, o których mowa w art. 138 ust. 1, 216, 220, 301 ust. 2, 277, 352 i 254 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP].
- ca) *„instytucja systemowa” oznacza instytucję, która w przypadku upadłości lub dysfunkcji mogłaby spowodować powstanie ryzyka systemowego na poziomie globalnym, europejskim lub krajowym;*
- cb) *„ryzyko systemowe” oznacza ryzyko zakłócenia systemu finansowego, które może spowodować poważne negatywne konsekwencje dla systemu finansowego i realnej gospodarki;*
- cc) *„organ zarządzający” oznacza jeden lub kilka organów danej instytucji, wyznaczonych zgodnie z prawem krajowym, które są upoważnione do ustalania strategii, celów i ogólnego kierunku działań instytucji oraz które sprawują nadzór nad procesem podejmowania decyzji przez kierownictwo i monitorowanie tego procesu. W skład tego organu wchodzi osoby, które faktycznie kierują działalnością instytucji.*

*W szczególności odniesienia do organu zarządzającego obejmują zarówno funkcję kierowniczą, jak i nadzorczą organu lub organów, o których mowa w akapicie pierwszym. W przypadku gdy zgodnie z prawem krajowym funkcja kierownicza i nadzorczą organu zarządzającego przypisane są różnym organom lub różnym członkom jednego organu, państwo członkowskie wprowadza rozróżnienie między właściwymi organami lub członkami organu zarządzającego zgodnie z prawem krajowym, o ile w dyrektywie nie określono inaczej. Do celów niniejszej dyrektywy „funkcja kierownicza” oznacza określanie strategii instytucji, celów i nadrzędnego kierunku działań, a „funkcja nadzorczą” oznacza kontrolę i monitorowanie podejmowania decyzji przez zarząd.*

- cd) *„ryzyko modelowe” oznacza potencjalną stratę, którą instytucja może ponieść na skutek decyzji opartych na wynikach modeli wewnętrznych, ze względu na błędy w specyfikacji lub kalibracji takich modeli, które uniemożliwiają uwzględnienie odpowiednich zmiennych lub prowadzą do niedoszacowania bądź też przeszacowania danych liczbowych przypisywanych odpowiednim zmiennym. Ryzyko modelowe można wyrazić przy pomocy wyrażeń ilościowych lub jakościowych określających rzetelność modeli, zależność wyników od zmiennych wejściowych, a także potencjalne straty, które mogłyby wystąpić, jeżeli założenia, na których opiera się model, okażą się niepoprawne.*

## Tytuł II

### Właściwe organy

#### Artykuł 5

##### *Wyznaczenie właściwych organów i ich uprawnienia*

1. Państwa członkowskie wyznaczają właściwe organy, które wykonują obowiązki przewidziane niniejszą dyrektywą. Powiadamiają one o tym Komisję i EUNB, wskazując podział obowiązków.
2. Państwa członkowskie zapewniają monitorowanie przez właściwe organy działalności instytucji *i, w stosownych przypadkach, finansowych spółek holdingowych oraz finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej* w celu oceny zgodności z warunkami określonymi w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych].
3. Państwa członkowskie zapewniają wprowadzanie odpowiednich środków umożliwiających właściwym organom uzyskanie informacji niezbędnych do oceny przestrzegania przez instytucje *i, w stosownych przypadkach, finansowe spółki holdingowe oraz finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, wymogów, o których mowa w ust. 2, i zbadanie ewentualnych przypadków naruszenia tych wymogów*.
4. Państwa członkowskie zapewniają posiadanie przez właściwe organy specjalistycznej wiedzy, zasobów, zdolności operacyjnej oraz niezależności wymaganych do wykonywania funkcji nadzorczych i dochodzeniowych określonych w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu [do wstawienia przez OP]. Właściwym organom przyznaje się wszelkie uprawnienia nadzorcze i dochodzeniowe, które są niezbędne do wykonywania ich funkcji.
5. Państwa członkowskie wymagają od instytucji przedkładania właściwym organom państw członkowskich ich pochodzenia wszelkich informacji potrzebnych do oceny przestrzegania przez te podmioty przepisów przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i rozporządzenia [do wstawienia przez OP]. Państwa członkowskie zapewniają ponadto takie mechanizmy kontroli wewnętrznej oraz procedury administracyjne i księgowość w instytucjach, które umożliwiają w każdej chwili sprawdzenie przestrzegania tych przepisów przez te instytucje.
6. Państwa członkowskie zapewniają rejestrację przez instytucje wszystkich swoich transakcji, systemów i procesów obiegu dokumentów, które podlegają przepisom niniejszej dyrektywy i rozporządzenia [do wstawienia przez OP] w sposób umożliwiający właściwym organom sprawdzenie w każdej chwili przestrzegania wymogów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia [do wstawienia przez OP].

- 6a. *Państwa członkowskie wyznaczają jeden organ lub kilka organów do nadzorowania i zatwierdzania planów naprawczych, o których mowa w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych]. Powiadamią one o tym Komisję i EUNB, wskazując podział obowiązków.*
- 6b. *Jeżeli organ prowadzący postępowanie naprawcze jest inny niż właściwe organy, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie zapewniają ich ścisłą współpracę przy opracowywaniu planów naprawczych.*

#### *Artykuł 6*

##### *Koordinacja wewnątrz państw członkowskich*

W przypadku gdy w państwie członkowskim istnieje więcej niż jeden właściwy organ sprawujący nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi, firmami inwestycyjnymi i instytucjami finansowymi, państwo członkowskie podejmuje niezbędne środki w celu zapewnienia koordynacji prac tych organów.

#### *Artykuł 7*

##### *Współpraca z EUNB i uprawnienia mediacyjne EUNB oraz współpraca z Europejskim Systemem Nadzoru Finansowego (ESNF)*

Podczas wykonywania swoich obowiązków właściwe organy, przy stosowaniu przepisów ustawowych, wykonawczych i wymogów administracyjnych przyjętych na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych], uwzględniają zbieżność instrumentów nadzoru i praktyk nadzorczych. W tym celu państwa członkowskie:

- a) *zapewniają prowadzenie przez właściwe organy, będące stronami ESNF, współpracy w duchu zaufania i pełnego wzajemnego poszanowania, w szczególności przy zapewnianiu przepływu stosownych i wiarygodnych informacji między nimi a pozostałymi stronami ESNF, zgodnie z zasadą lojalnej współpracy, o której mowa w art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej;*
- a) *zapewniają uczestnictwo właściwych organów w działaniach EUNB oraz, w stosownych przypadkach, w działaniach kolegów organów nadzoru;*
- b) *zapewniają podejmowanie przez właściwe organy wszelkich starań w celu zastosowania się do wytycznych i zaleceń wydanych przez EUNB zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz do ostrzeżeń i zaleceń wydanych przez ERRS na mocy art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010;*
- c) *dbają o to, by zakres uprawnień powierzonych właściwym organom na poziomie krajowym nie utrudniał im wykonywania obowiązków wynikających z członkostwa w EUNB, a w stosownych przypadkach – w ERRS, lub z przepisów niniejszej*

dyrektywy i rozporządzenia [do wstawienia przez OP].

*ca) dbają o to, by właściwe organy prowadziły ścisłą współpracę z ERRS;*

*Zgodnie z wymogiem przeprowadzenia przeglądu w terminie do dnia 2 stycznia 2014 r., przewidzianym w art. 81 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, oraz w świetle wariantów, które właściwe organy mogą zastosować w ramach procedur nadzoru, EUNB – poza monitorowaniem, o którym wyraźnie mowa w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych] – wprowadza analizę porównawczą portfeli i technik umożliwiających ocenę konwergencji praktyk nadzorczych. .*

*Do celów rozstrzygania sporów między właściwymi organami w sytuacjach transgranicznych art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 ma zastosowanie do całej niniejszej dyrektywy.*

*Zważywszy na nieuniknione rozszerzenie uprawnień i zadań EUNB przewidziane w niniejszej dyrektywie, EUNB niezwłocznie przedkłada zmieniony wniosek dotyczący swojego rocznego i wieloletniego budżetu.*

#### *Artykuł 8*

##### *Europejski wymiar działań nadzorczych*

Wykonując swoje ogólne obowiązki, właściwe organy z jednego państwa członkowskiego należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemów finansowych we wszystkich innych zainteresowanych państwach członkowskich, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, w oparciu o informacje dostępne w danym czasie.

# Tytuł III

## Warunki podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe

### Rozdział 1

#### Ogólne warunki podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe

##### *Artykuł 9*

##### *Zezwolenie*

1. Państwa członkowskie wymagają uzyskania przez instytucje kredytowe zezwolenia przed rozpoczęciem działalności. Nie naruszając przepisów art. 10–14, państwa te określają warunki uzyskiwania takich zezwoleń i powiadamiają o nich EUNB.
2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych:
  - a) określających informacje, które należy przekazać właściwym organom w wniosku o zezwolenie dla instytucji kredytowej, w tym program działalności, o którym mowa w art. 10;
  - b) określających warunki spełnienia wymogów ustanowionych w art. 13;
  - c) określających wymogi mające zastosowanie do akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji;
  - d) określających przeszkody, które mogą uniemożliwiać właściwemu organowi skuteczne sprawowanie funkcji nadzorczych określonych w art. 14.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w lit. a)–d) akapitu pierwszego, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w zakresie standardowych formularzy, szablonów i procedur służących przekazywaniu takich informacji.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

4. EUNB przedkłada Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust.



2 i 3, do dnia 31 grudnia 2015 r.

### *Artykuł 10*

#### *Program działalności i struktura organizacyjna*

Państwa członkowskie wymagają, aby do wniosków o udzielenie zezwolenia dołączany był program działalności określający planowane rodzaje działalności oraz strukturę organizacyjną instytucji kredytowej.

### *Artykuł 11*

#### *Potrzeby gospodarcze*

Państwa członkowskie nie mogą wymagać, aby wniosek o udzielenie zezwolenia rozpatrywany był pod kątem potrzeb gospodarczych rynku.

### *Artykuł 12*

#### *Kapitał założycielski*

1. Bez uszczerbku dla innych ogólnych warunków przewidzianych w prawie krajowym, właściwe organy nie udzielają zezwolenia, gdy instytucja kredytowa nie posiada wydzielonych funduszy własnych oraz w przypadkach, gdy kapitał założycielski danej instytucji wynosi mniej niż 5 mln EUR.
2. Kapitał założycielski obejmuje kapitał i rezerwy określone w art. 24 lit. a)–e) rozporządzenia [do wstawienia przez OP].
3. Państwa członkowskie mogą postanowić, że instytucje kredytowe, które nie spełniają wymogu posiadania wydzielonych funduszy własnych, a które istniały już w dniu 15 grudnia 1979 r., mogą nadal prowadzić swoją działalność. Państwa członkowskie mogą zwolnić te instytucje kredytowe z obowiązku stosowania się do wymogu określonego w art. 13 ust. 1 akapit pierwszy.
4. Państwa członkowskie mogą jednak udzielać zezwolenia poszczególnym kategoriom instytucji kredytowych, których kapitał założycielski wynosi mniej niż określono w ust. 1, z zastrzeżeniem następujących warunków:
  - a) kapitał założycielski wynosi nie mniej niż 1 mln EUR;
  - b) zainteresowane państwa członkowskie powiadamiają Komisję i EUNB o powodach skorzystania z tej możliwości.

### *Artykuł 13*

#### *Faktyczne kierowanie działalnością oraz miejsce siedziby zarządu*

1. Właściwe organy udzielają zezwolenia instytucji kredytowej jedynie wtedy, gdy przynajmniej dwie osoby faktycznie kierują działalnością tej instytucji.

Właściwe organy nie udzielają zezwolenia, jeśli osoby te nie mają dostatecznie nieposzlakowanej opinii lub nie posiadają wystarczającej wiedzy, umiejętności lub doświadczenia do wykonywania takich obowiązków.

2. Każde państwo członkowskie wymaga, aby:
  - a) każda instytucja kredytowa będąca osobą prawną i posiadająca na mocy prawa krajowego statutową siedzibę, miała siedzibę zarządu w tym samym państwie członkowskim, w którym posiada statutową siedzibę;
  - b) każda inna instytucja kredytowa miała swoją siedzibę zarządu w państwie członkowskim, które wydało jej zezwolenie i w którym faktycznie prowadzi swoją działalność.

#### *Artykuł 14*

##### *Akcjonariusze i udziałowcy*

1. Właściwe organy nie udzielają zezwolenia na rozpoczęcie działalności instytucji kredytowej, jeżeli nie zostaną poinformowane o tożsamości bezpośrednich lub pośrednich akcjonariuszy lub udziałowców tych instytucji, będących osobami fizycznymi lub prawnymi, posiadających znaczne pakiety akcji, oraz o wartości takich pakietów.

Dokonując oceny spełnienia kryteriów dotyczących znacznego pakietu akcji, pod uwagę bierze się prawa głosu, o których mowa w art. 9 i 10 dyrektywy 2004/109/WE, a także warunki dotyczące ich konsolidacji określone w art. 12 ust. 4 i 5 tej dyrektywy.

Państwa członkowskie nie biorą pod uwagę praw głosu ani akcji, które firmy inwestycyjne lub instytucje kredytowe mogą posiadać z racji gwarantowania emisji instrumentów finansowych lub subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejścia emisji uwzględnionych w sekcji A pkt 6 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, pod warunkiem że prawa te nie są wykonywane lub wykorzystywane w inny sposób w celu ingerencji w sposób zarządzania emitentem oraz że zostaną zbyte w ciągu roku od daty nabycia.

2. Właściwe organy nie udzielają zezwolenia, jeśli mając na uwadze potrzebę zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania instytucją kredytową, nie są przekonane co do odpowiedniego charakteru akcjonariuszy lub udziałowców.
3. W przypadku bliskich powiązań między instytucją kredytową a inną osobą fizyczną lub prawną właściwe organy udzielają zezwolenia tylko wówczas, gdy powiązania te nie stanowią przeszkody w skutecznym wykonywaniu ich funkcji nadzorczych.

Właściwe organy nie udzielają również zezwolenia, jeśli skuteczne wykonywanie funkcji nadzorczych nie jest możliwe z powodu przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych państwa trzeciego mających zastosowanie do osoby fizycznej lub prawnej, z którą instytucja kredytowa posiada bliskie powiązania, lub większej liczby tych osób bądź też z powodu trudności w egzekwowaniu tych przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych.

Właściwe organy wymagają od instytucji kredytowych przedkładania im informacji, których potrzebują do stałego monitorowania przestrzegania warunków określonych w niniejszym ustępie.

### *Artykuł 15*

#### *Odmowa udzielenia zezwolenia*

W przypadku odmowy udzielenia zezwolenia przez właściwy organ, organ ten powiadamia wnioskodawcę o swojej decyzji i jej powodach w terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku lub, jeśli wniosek był niekompletny, w terminie sześciu miesięcy od dnia nadesłania przez wnioskodawcę informacji wymaganych do podjęcia decyzji.

W każdym przypadku decyzję podejmuje się w terminie 12 miesięcy od daty otrzymania wniosku.

### *Artykuł 16*

#### *Uprzednie konsultacje z właściwymi organami innych państw członkowskich*

1. Przed udzieleniem zezwolenia instytucji kredytowej właściwy organ przeprowadza konsultacje z właściwymi organami innego zainteresowanego państwa członkowskiego, w następujących przypadkach:
  - a) dana instytucja kredytowa jest jednostką zależną instytucji kredytowej działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim;
  - b) dana instytucja kredytowa jest jednostką zależną wobec jednostki dominującej w stosunku do instytucji kredytowej działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim;
  - c) dana instytucja kredytowa jest kontrolowana przez te same osoby fizyczne lub prawne, które kontrolują instytucję kredytową działającą na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim.
2. Przed udzieleniem zezwolenia instytucji kredytowej właściwy organ przeprowadza konsultacje z właściwym organem zainteresowanego państwa członkowskiego, który jest odpowiedzialny za nadzór nad zakładami ubezpieczeń lub firmami inwestycyjnymi, w następujących przypadkach:
  - a) dana instytucja kredytowa jest jednostką zależną zakładu ubezpieczeń lub firmy inwestycyjnej posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności na terenie Unii;
  - b) dana instytucja kredytowa jest jednostką zależną wobec jednostki dominującej w stosunku do zakładu ubezpieczeń lub firmy inwestycyjnej posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności na terenie Unii;
  - c) dana instytucja kredytowa jest kontrolowana przez tę samą osobę fizyczną lub

prawną, która kontroluje zakład ubezpieczeń lub firmę inwestycyjną posiadającą zezwolenie na prowadzenie działalności na terenie Unii.

3. Odpowiednie właściwe organy, o których mowa w ust. 1 i 2, konsultują się ze sobą w szczególności podczas dokonywania oceny odpowiedniości akcjonariuszy oraz reputacji i doświadczenia członków organu zarządzającego biorących udział w zarządzaniu innym podmiotem należącym do tej samej grupy. Organy te przekazują sobie wszelkie informacje na temat odpowiedniości akcjonariuszy oraz reputacji i doświadczenia członków organu zarządzającego, które są istotne przy udzielaniu zezwoleń oraz prowadzeniu stałej oceny przestrzegania warunków prowadzenia działalności.

#### *Artykuł 17*

#### *Oddziały instytucji kredytowych działające na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim*

Przyjmujące państwa członkowskie nie mogą wymagać zezwolenia od oddziałów instytucji kredytowych działających na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim oraz nie mogą wymagać wyposażenia tych oddziałów w wydzielony kapitał założycielski. Zakładanie i nadzorowanie takich oddziałów odbywa się zgodnie z przepisami art. 35, art. 36 ust. 1–3, art. 37, art. 40–46 oraz art. 49, 73 i 74.

#### *Artykuł 18*

#### *Cofnięcie zezwolenia*

Właściwe organy mogą cofnąć zezwolenie udzielone instytucji kredytowej tylko w poniższych przypadkach, gdy instytucja ta:

- a) nie wykorzystwała zezwolenia w ciągu 12 miesięcy, wyraźnie zrzekła się zezwolenia lub nie prowadziła działalności od ponad sześciu miesięcy, o ile zainteresowane państwo członkowskie nie wprowadziło przepisu stanowiącego, że w takich przypadkach zezwolenie wygasa;
- b) uzyskała zezwolenie wskutek przedłożenia nieprawdziwych informacji lub w jakikolwiek inny niezgodny z prawem sposób;
- c) nie spełnia już warunków, na podstawie których udzielono zezwolenia;
- d) nie posiada już dostatecznych funduszy własnych lub nie gwarantuje zdolności wywiązywania się z zobowiązań wobec swoich wierzycieli, a w szczególności nie zapewnia już bezpieczeństwa powierzonych jej aktywów;
- e) spełnia inne warunki cofnięcia zezwolenia przewidziane przepisami prawa krajowego;
- f) popełnia jedno z naruszeń, o których mowa w art. 67 ust. 1.

#### *Artykuł 19*

### *Nazwa instytucji kredytowej*

Do celów wykonywania swojej działalności instytucje kredytowe mogą używać na całym obszarze Unii tej samej nazwy, jakiej używają w państwie członkowskim, w którym posiadają siedzibę zarządu, niezależnie od przepisów, które mogą obowiązywać w przyjmującym państwie członkowskim, dotyczących używania wyrazów „bank”, „bank oszczędnościowy” lub innych nazw dotyczących bankowości. W przypadku gdy istnieje ryzyko powstania nieporozumienia, przyjmujące państwo członkowskie może wymagać, aby nazwie instytucji, w celu jej doprecyzowania, towarzyszyły pewne informacje wyjaśniające.

### *Artykuł 20*

#### *Powiadamianie EUNB o udzieleniu i cofnięciu zezwolenia*

1. Właściwe organy powiadamiają EUNB o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie art. 9.
2. Wykaz zawierający nazwę każdej instytucji kredytowej, której udzielono zezwolenia, podlega publikacji na stronach internetowych EUNB oraz regularnej aktualizacji.
3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany udostępnia zainteresowanym właściwym organom oraz EUNB wszelkie informacje dotyczące grupy instytucji zgodnie z art. 14 ust. 3, art. 73 ust. 1 i art. 104 ust. 2, w szczególności dotyczące struktury prawnej i organizacyjnej grupy oraz zarządzania tą grupą.
4. W wykazie dokonuje się odpowiedniej wzmianki przy nazwie każdej instytucji kredytowej, która nie dysponuje kapitałem w wysokości określonej w art. 12 ust. 1.
5. Właściwe organy powiadamiają EUNB o każdym cofnięciu zezwolenia, podając powody tej decyzji.

### *Artykuł 21*

#### *Zwolnienia dotyczące instytucji kredytowych trwale powiązanych z organem centralnym*

- 1. Państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą całkowicie lub częściowo zwolnić instytucję kredytową lub więcej instytucji kredytowych mających siedzibę w tym samym państwie członkowskim i trwale powiązanych z organem centralnym sprawującym nad nimi nadzór i ustanowionym w tym samym państwie członkowskim z wymogów określonych w ust. 1, jeżeli prawo krajowe stanowi, że:**
- a) zobowiązania organu centralnego i instytucji powiązanych są zobowiązaniami solidarnymi lub zobowiązania jego instytucji powiązanych są całkowicie gwarantowane przez organ centralny;**
  - b) wypłacalność i płynność organu centralnego oraz wszystkich instytucji powiązanych są monitorowane jako całość na podstawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych tych instytucji; oraz**
  - c) zarząd organu centralnego jest uprawniony do wydawania poleceń zarządom**

### *instytucji powiązanych.*

1. *Instytucja kredytowa, o której mowa w ust. 1, może zostać zwolniona z wymogu stosowania przepisów art. 10, art. 12 i art. 13 ust. 1 oraz tytułu VII rozdział 4 niniejszej dyrektywy oraz części od dwa do cztery oraz od sześć do osiem rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych], pod warunkiem, że bez uszczerbku dla stosowania tych przepisów do organu centralnego cały system złożony z organu centralnego oraz instytucji powiązanych podlega tym przepisom w sposób skonsolidowany.*
2. W przypadku zastosowania **■** zwolnienia zgodnie z *niniejszym artykułem*, przepisy art. 17, 33, 34, 35, 36 ust. 1–3 oraz art. 39–46 niniejszej dyrektywy stosuje się do całego podmiotu, który tworzy organ centralny wraz ze swoimi instytucjami powiązanymi.

## **Rozdział 2**

### **Znaczny pakiet akcji instytucji kredytowej**

#### *Artykuł 22*

##### *Powiadomienie o planowanym nabyciu znacznego pakietu akcji i ocena tego nabycia*

1. Państwa członkowskie wymagają, by każda osoba fizyczna lub prawna bądź kilka takich osób działających w porozumieniu (zwana dalej „potencjalnym nabywcą”), która postanowiła nabyć, bezpośrednio lub pośrednio, znaczny pakiet akcji instytucji kredytowej lub zwiększyć, bezpośrednio lub pośrednio, taki znaczny pakiet akcji instytucji kredytowej, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie bądź przekroczy 20 %, 30 % lub 50 % albo instytucja kredytowa stanie się jednostką zależną w stosunku do tej osoby, (operacja zwana dalej „planowanym nabyciem”), uprzednio poinformowała w formie pisemnej organy właściwe dla instytucji kredytowej, w której zamierza ona nabyć lub zwiększyć znaczny pakiet akcji, o wielkości tego pakietu oraz przekazała istotne informacje, o których mowa w art. 23 ust. 4. Państwa członkowskie nie muszą stosować progu 30 %, jeżeli zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE stosują próg w wysokości jednej trzeciej.
2. Właściwe organy wystosowują do potencjalnego nabywcy pisemne potwierdzenie odbioru bezzwłocznie po otrzymaniu powiadomienia, a w każdym razie nie później niż w ciągu dwóch dni roboczych od jego otrzymania, oraz po ewentualnym otrzymaniu w późniejszym terminie informacji określonych w ust. 3.

Właściwe organy przeprowadzają ocenę, o której mowa w art. 23 ust. 1 (zwaną dalej „oceną”), w terminie nie dłuższym niż sześćdziesiąt dni roboczych od dnia pisemnego potwierdzenia odbioru powiadomienia i wszystkich dokumentów, których załączenia

do powiadomienia wymaga państwo członkowskie na podstawie wykazu określonego w art. 23 ust. 4 (który to okres zwany jest dalej „okresem oceny”).

Właściwe organy powiadamiają potencjalnego nabywcę o terminie, w którym upływa okres oceny, w chwili potwierdzenia odbioru.

3. Podczas okresu oceny i nie później niż pięćdziesiątego dnia roboczego okresu oceny właściwe organy mogą w razie potrzeby zwrócić się o dalsze informacje potrzebne do ukończenia oceny. Prośbę tę przekazuje się w formie pisemnej i wskazuje się w niej szczegółowo, jakie dodatkowe informacje są wymagane.

Bieg okresu oceny ulega wstrzymaniu na czas od dnia przekazania prośby o informacje przez właściwe organy do dnia otrzymania odpowiedzi od potencjalnego nabywcy. Wstrzymanie to nie może przekroczyć dwudziestu dni roboczych. Właściwe organy mogą wystosowywać według własnego uznania ewentualne dalsze wnioski o uzupełnienie lub wyjaśnienie informacji, jednak wnioski te nie mogą powodować wstrzymania biegu okresu oceny.

4. Właściwe organy mogą przedłużyć okres, na jaki wstrzymany został bieg okresu oceny wspomniany w ust. 3 akapit drugi, do trzydziestu dni roboczych, jeżeli siedziba lub miejsce zamieszkania potencjalnego nabywcy mieści się poza terytorium Unii lub podlega on regulacji poza terytorium Unii lub jest osobą fizyczną lub prawną, która nie podlega nadzorowi na podstawie niniejszej dyrektywy lub dyrektyw 2009/65/WE, 2009/138/WE lub 2004/39/WE.
5. Jeśli po zakończeniu oceny właściwe organy zdecydowały się sprzeciwić planowanemu nabyciu, informują o tym potencjalnego nabywcę w formie pisemnej w terminie dwóch dni roboczych, lecz przed upływem okresu oceny, podając powody takiej decyzji. Odpowiednie uzasadnienie takiej decyzji może, z zastrzeżeniem przepisów krajowych, zostać podane do publicznej wiadomości na żądanie potencjalnego nabywcy. Brak takiego żądania ze strony potencjalnego nabywcy nie stanowi dla państwa członkowskiego przeszkody, aby zezwolić właściwemu organowi na opublikowanie tego uzasadnienia.
6. Jeśli przed upływem okresu oceny właściwe organy nie wyrażą w formie pisemnej sprzeciwu wobec planowanego nabycia, planowane nabycie uznaje się za zatwierdzone.
7. Właściwe organy mogą określić maksymalny termin na sfinalizowanie planowanego nabycia i przedłużyć go w stosownych przypadkach.
8. Państwa członkowskie nie mogą ustanowić w odniesieniu do powiadomienia właściwych organów i zatwierdzenia przez nie bezpośredniego lub pośredniego nabycia praw głosu lub kapitału bardziej restrykcyjnych wymogów niż wymogi określone w niniejszej dyrektywie.

█

10. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia wspólnych procedur, formularzy i szablonów na potrzeby procesu konsultacji między odpowiednimi właściwymi organami, o którym mowa w art. 24.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

11. EUNB przedkłada Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 9 i 10, do dnia 31 grudnia 2015 r.

### *Artykuł 23*

#### *Kryteria oceny*

1. W ramach oceny powiadomienia przewidzianego w art. 22 ust. 1 oraz informacji, o których mowa w art. 22 ust. 3, właściwe organy, dla zapewnienia należytego i ostrożnego zarządzania instytucją kredytową, której akcje mają zostać nabyte, oraz mając na względzie prawdopodobny wpływ potencjalnego nabywcy na instytucję kredytową, oceniają odpowiedniość potencjalnego nabywcy oraz bezpieczeństwo finansowe planowanego nabycia na podstawie poniższych kryteriów:
  - a) reputacja potencjalnego nabywcy;
  - b) reputacja i doświadczenie wszelkich osób, które będą kierować działalnością instytucji kredytowej w wyniku planowanego nabycia;
  - c) dobra kondycja finansowa potencjalnego nabywcy, w szczególności w odniesieniu do rodzaju działalności prowadzonej i planowanej przez instytucję kredytową, której akcje mają zostać nabyte;
  - d) czy instytucja kredytowa będzie w stanie spełnić, jak również nadal spełniać w przyszłości, wymogi oceny ostrożnościowej wynikające z niniejszej dyrektywy oraz rozporządzenia [do wstawienia przez OP], a w stosownych przypadkach również z innych dyrektyw, zwłaszcza dyrektywy 2009/110/WE i 2002/87/WE, a także, czy struktura grupy, której będzie częścią, umożliwi sprawowanie skutecznego nadzoru, skuteczną wymianę informacji między właściwymi organami oraz podział odpowiedzialności pomiędzy właściwymi organami;
  - e) czy istnieją uzasadnione podstawy, by podejrzewać, że w związku z planowanym nabyciem dokonano lub usiłowano dokonać prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu w rozumieniu art. 1 dyrektywy 2005/60/WE<sup>1</sup> lub że proponowane nabycie może zwiększyć takie ryzyko.

---

<sup>1</sup> Dyrektywa 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15).



2. Właściwy organ może wyrazić sprzeciw wobec planowanego nabycia jedynie wówczas, gdy na podstawie kryteriów określonych w ust. 1 istnieją ku temu uzasadnione powody lub jeżeli informacje przekazane przez potencjalnego nabywcę są niekompletne.
3. Państwa członkowskie nie nakładają żadnych wstępnych warunków dotyczących wielkości pakietu, jaki musi zostać nabyty, ani nie zezwalają swoim właściwym organom na dokonywanie oceny planowanego nabycia pod kątem potrzeb ekonomicznych rynku.
4. Państwa członkowskie publikują wykaz informacji, które są niezbędne do przeprowadzenia oceny oraz które muszą zostać przekazane właściwym organom w chwili powiadomienia, o którym mowa w art. 22 ust. 1. Zakres wymaganych informacji musi być proporcjonalny i dostosowany do charakteru potencjalnego nabywcy i planowanego nabycia. Państwa członkowskie nie wymagają informacji, które nie są istotne dla przeprowadzenia oceny ostrożnościowej.
5. Niezależnie od przepisów art. 22 ust. 2, 3 i 4, w przypadku gdy właściwy organ otrzyma powiadomienie o co najmniej dwóch planowanych transakcjach nabycia lub zwiększenia znacznych pakietów akcji tej samej instytucji kredytowej, traktuje on potencjalnych nabywców w sposób równy.

#### *Artykuł 24*

##### *Współpraca właściwych organów*

1. Właściwe organy współpracują ze sobą w pełnym porozumieniu podczas przeprowadzania oceny, w przypadku gdy potencjalny nabywca jest:
  - a) instytucją kredytową, zakładem ubezpieczeń, zakładem reasekuracji lub firmą inwestycyjną bądź spółką zarządzającą w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2009/65/WE (zwaną dalej „spółką zarządzającą UCITS”), posiadającą (posiadającym) zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić transakcja nabycia;
  - b) jednostką dominującą w stosunku do instytucji kredytowej, towarzystwa ubezpieczeń, zakładu ubezpieczeń, zakładu reasekuracji lub firmy inwestycyjnej bądź spółki zarządzającej UCITS, posiadającej (posiadającego) zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić transakcja nabycia;
  - c) osobą fizyczną lub prawną kontrolującą instytucję kredytową, towarzystwo ubezpieczeń, zakład ubezpieczeń, zakład reasekuracji lub firmę inwestycyjną bądź spółkę zarządzającą UCITS, posiadającą (posiadający) zezwolenie na prowadzenie działalności w innym państwie członkowskim lub w sektorze innym niż sektor, w którym ma nastąpić transakcja nabycia.

2. Właściwe organy niezwłocznie przekazują sobie wszelkie informacje niezbędne lub istotne dla przeprowadzenia oceny. W tym celu właściwe organy przekazują sobie na żądanie wszelkie istotne informacje, a także przekazują wszelkie niezbędne informacje z własnej inicjatywy. Decyzja właściwego organu, który wydał zezwolenie instytucji kredytowej, której akcje mają zostać nabyte, zawiera wszelkie opinie lub zastrzeżenia wyrażone przez właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad potencjalnym nabywcą.

#### *Artykuł 25*

##### *Powiadomienie w przypadku zbycia znacznego pakietu akcji*

Państwa członkowskie wymagają od osoby fizycznej lub prawnej, która postanowiła zbyć bezpośrednio lub pośrednio znaczny pakiet akcji instytucji kredytowej, aby osoba ta uprzednio pisemnie powiadomiła o tej decyzji właściwe organy, wraz z informacją o wielkości pakietu akcji, który zamierza zbyć. Osoba taka powiadamia również właściwe organy w przypadku podjęcia decyzji o zmniejszeniu posiadanego znacznego pakietu akcji, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału spadłby poniżej 20 %, 30 % lub 50 % lub instytucja kredytowa przestałaby być jednostką zależną w stosunku do takiej osoby. Państwa członkowskie nie muszą stosować progu 30 %, jeżeli zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/109/WE stosują próg w wysokości jednej trzeciej.

#### *Artykuł 26*

##### *Obowiązki informacyjne i sankcje*

1. Instytucje kredytowe powiadamiają właściwe organy, gdy tylko powezmą stosowną wiedzę, o wszelkich transakcjach nabycia lub zbycia pakietów ich akcji, w wyniku których wielkość pakietów akcji przekroczy jeden z progów określonych w art. 22 ust. 1 i art. 25 lub spadnie poniżej jednego z tych progów.

Instytucje kredytowe notowane na rynku regulowanym wymienionym w wykazie publikowanym przez Europejski Urząd Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych (EUNGiPW) zgodnie z art. 47 dyrektywy 2004/39/WE przynajmniej raz do roku przekazują właściwym organom nazwiska lub nazwy akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji i wielkość tych pakietów w oparciu, na przykład, o informacje otrzymane na walnym zgromadzeniu akcjonariuszy i udziałowców lub w wyniku zastosowania się do przepisów dotyczących spółek giełdowych.

2. W przypadku gdy wpływ wywierany przez osoby określone w art. 22 ust. 1 może okazać się niekorzystny dla ostrożnego i należytego zarządzania instytucją, państwa członkowskie wymagają od właściwych organów podjęcia odpowiednich środków, aby zapobiec tej sytuacji. Środki te mogą obejmować: nakazy sądowe, sankcje, z zastrzeżeniem art. 65–69, wobec członków organu zarządzającego i kadry kierowniczej lub zawieszenie prawa wykonywania głosu z akcji lub udziałów posiadanych przez danych akcjonariuszy lub udziałowców w danej instytucji kredytowej.

Podobne środki stosuje się wobec osób fizycznych i prawnych, które nie dopełnią obowiązku uprzedniego powiadomienia właściwych organów w sytuacjach określonych w art. 22 ust. 1, z zastrzeżeniem art. 65–69.

Jeśli mimo sprzeciwu właściwych organów dochodzi do nabycia pakietu akcji, państwa członkowskie, niezależnie od zastosowania innych sankcji, zawieszają wykonywanie danych praw głosu lub unieważniają głosy oddane, bądź też zastrzegają możliwość ich unieważnienia.

## *Artykuł 27*

### *Kryteria dotyczące znacznego pakietu akcji*

Dokonując oceny spełnienia kryteriów dotyczących znacznego pakietu akcji w kontekście art. 22, 25 i 26, pod uwagę bierze się prawa głosu, o których mowa w art. 9 i 10 dyrektywy 2004/109/WE, a także warunki dotyczące ich konsolidacji określone w art. 12 ust. 4 i 5 tej dyrektywy.

Dokonując oceny spełnienia kryteriów dotyczących znacznego pakietu akcji, o którym mowa w art. 26, państwa członkowskie nie biorą pod uwagę praw głosu ani akcji, które firmy inwestycyjne lub instytucje kredytowe mogą posiadać z racji gwarantowania emisji instrumentów finansowych lub subemisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji uwzględnionych w sekcji A pkt 6 załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE, pod warunkiem że prawa te nie są wykonywane ani używane w inny sposób w celu ingerencji w sposób zarządzania emitentem oraz że zostaną zbyte w ciągu roku od daty nabycia.

## Tytuł IV

### Kapitał założycielski firm inwestycyjnych

#### *Artykuł 28*

##### *Kapitał założycielski firm inwestycyjnych*

1. Kapitał założycielski firm inwestycyjnych obejmuje wyłącznie pozycje określone w art. 24 lit. a)–e) rozporządzenia [do wstawienia przez OP].
2. Wszystkie inne firmy inwestycyjne niż te, o których mowa w art. 29–31, muszą posiadać kapitał założycielski w wysokości 730 000 EUR.

#### *Artykuł 29*

##### *Kapitał założycielski firm inwestycyjnych szczególnego rodzaju*

1. Firmy inwestycyjne, które nie zawierają transakcji, których przedmiotem są instrumenty finansowe, na własny rachunek ani nie gwarantują emisji instrumentów finansowych z gwarancją przejęcia emisji, ale przechowują środki pieniężne lub papiery wartościowe klientów oraz oferują jedną z niżej wymienionych usług lub większą liczbę tych usług, muszą dysponować kapitałem założycielskim w wysokości 125 000 EUR:
  - a) przyjmowanie i przekazywanie zleceń inwestorów dotyczących instrumentów finansowych;
  - b) wykonywanie zleceń inwestorów dotyczących instrumentów finansowych;
  - c) zarządzanie indywidualnymi portfelami inwestycji w instrumenty finansowe.
2. Właściwe organy mogą zezwolić firmie inwestycyjnej, która wykonuje zlecenia inwestorów dotyczące instrumentów finansowych, na utrzymywanie takich instrumentów również na własny rachunek, jeśli spełnione są następujące warunki:
  - a) takie pozycje powstają jedynie wówczas, gdy firmie nie udaje się dokładnie dopasować zleceń inwestorów;
  - b) łączna wartość rynkowa wszystkich takich pozycji podlega ograniczeniu do 15 % kapitału założycielskiego firmy;
  - c) firma spełnia wymogi określone w art. 87–90 oraz części czwartej rozporządzenia [do wstawienia przez OP];

- d) takie pozycje mają charakter uboczny i tymczasowy oraz są utrzymywane jedynie przez okres niezbędny do przeprowadzenia danej transakcji.
3. Państwa członkowskie mogą obniżyć kwotę określoną w ust. 1 do wysokości 50 000 EUR, jeśli dana firma nie posiada zezwolenia ani na przechowywanie środków pieniężnych lub papierów wartościowych klientów, ani na zawieranie transakcji na własny rachunek, ani też na gwarantowanie emisji z gwarancją przejęcia emisji.
4. Utrzymywanie pozycji w instrumentach finansowych niezaliczonych do portfela handlowego celem lokowania funduszy własnych nie jest traktowane jako zawieranie transakcji w odniesieniu do usług określonych w ust. 1 lub do celów ust. 3.

### *Artykuł 30*

#### *Kapitał założycielski przedsiębiorstw lokalnych*

Przedsiębiorstwa lokalne muszą posiadać kapitał założycielski w wysokości 50 000 EUR, o ile korzystają ze swobody przedsiębiorczości lub swobody świadczenia usług określonych w art. 31 i 32 dyrektywy 2004/39/WE.

### *Artykuł 31*

#### *Firmy nieprzechowujące środków pieniężnych ani papierów wartościowych należących do klientów*

1. Firmy określone w art. 4 ust. 8 lit. c) rozporządzenia [do wstawienia przez OP] dysponują ochroną przed ryzykiem w postaci:
  - a) kapitału założycielskiego w wysokości 50 000 EUR;
  - b) ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej obejmującego całe terytorium Unii lub innej porównywalnej gwarancji odnoszącej się do odpowiedzialności wynikającej z zaniedbań zawodowych, na kwotę co najmniej 1 000 000 EUR na każde roszczenie i łącznie 1 500 000 EUR rocznie na wszystkie roszczenia;
  - c) kapitału założycielskiego w połączeniu z ubezpieczeniem odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, które razem zapewniają poziom ochrony równorzędny poziomowi określonemu w lit. a) lub b).

Kwoty określone w akapicie pierwszym podlegają okresowej weryfikacji przez Komisję w celu uwzględnienia zmian europejskiego wskaźnika cen konsumpcyjnych publikowanego przez Eurostat, zgodnie z korektami dokonywanymi na mocy art. 4 ust. 7 dyrektywy 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego<sup>1</sup> oraz w tym samym czasie co te korekty.

---

<sup>1</sup> Dz.U. L 9 z 15.1.2003, s. 3

2. Jeżeli firma, o której mowa w art. 4 ust. 8 lit. c) rozporządzenia [do wstawienia przez OP], jest zarejestrowana również na podstawie dyrektywy 2002/92/WE<sup>1</sup>, wypełnia ona wymogi określone w art. 4 ust. 3 tej dyrektywy, a ponadto dysponuje ochroną przed ryzykiem w postaci:
- a) kapitału założycielskiego w wysokości 25 000 EUR;
  - b) ubezpieczenia odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej obejmującego całe terytorium Unii lub innej porównywalnej gwarancji odnoszącej się do odpowiedzialności wynikającej z zaniedbań zawodowych, na kwotę co najmniej 500 000 EUR na każde roszczenie i łącznie 750 000 EUR rocznie na wszystkie roszczenia;
  - c) kapitału założycielskiego w połączeniu z ubezpieczeniem odpowiedzialności z tytułu prowadzenia działalności zawodowej, które razem zapewniają poziom ochrony równorzędny poziomowi określonemu w lit. a) lub b).

### *Artykuł 32*

#### *Zasada praw nabytych*

1. Na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 i 3 oraz art. 30 państwa członkowskie mogą utrzymać ważność zezwoleń udzielonych firmom inwestycyjnym i firmom objętym przepisami art. 30, które już istniały przed dniem 31 grudnia 1995 r., a których fundusze własne nie osiągają poziomu kapitału założycielskiego określonego dla nich w art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 i 3 oraz art. 30.

Fundusze własne tych firm lub firm inwestycyjnych nie mogą spaść poniżej najwyższego poziomu referencyjnego obliczonego po dniu 23 marca 1993 r. Poziom referencyjny stanowi średni poziom dzienny funduszy własnych wyliczany dla sześciomiesięcznego okresu poprzedzającego datę wyliczenia. Poziom ten oblicza się co sześć miesięcy za analogiczny okres poprzedni.

2. W przypadku przejęcia kontroli nad firmą objętą przepisem ust. 1 przez osobę fizyczną lub prawną inną niż osoba, która wcześniej kontrolowała tę firmę, fundusze własne tej firmy są podwyższane co najmniej do poziomu określonego dla nich w art. 28 ust. 2, art. 29 ust. 1 i 3 oraz art. 30, z wyjątkiem przypadku pierwszego przekazania kontroli w drodze dziedziczenia po dniu 31 grudnia 1995 r. za zgodą właściwych organów oraz przez okres nie dłuższy niż dziesięć lat od daty tego przekazania kontroli.

---

<sup>1</sup> Dyrektywa 2002/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 grudnia 2002 r. w sprawie pośrednictwa ubezpieczeniowego, Dz.U. L 9 z 15.1.2003, s. 3.

# Tytuł V

## Przepisy dotyczące swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług

### Rozdział 1

#### Zasady ogólne

##### *Artykuł 33*

##### *Institucje kredytowe*

Państwa członkowskie zapewniają możliwość prowadzenia działalności, której rodzaje wymieniono w załączniku I do niniejszej dyrektywy, na swoim terytorium, zgodnie z art. 35, art. 36 ust. 1, 2 i 3, art. 39 ust. 1 i 2 oraz art. 40–46, przez każdą instytucję kredytową posiadającą zezwolenie udzielone przez właściwe organy innego państwa członkowskiego i nadzorowaną przez te organy, poprzez zakładanie oddziałów lub w drodze świadczenia usług, pod warunkiem że taka działalność jest objęta wyżej wymienionym zezwoleniem.

##### *Artykuł 34*

##### *Institucje finansowe*

1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość prowadzenia działalności, której rodzaje wymieniono w załączniku I do niniejszej dyrektywy, na swoim terytorium, zgodnie z art. 35, art. 36 ust. 1, 2 i 3, art. 39 ust. 1 i 2 oraz art. 40–46, przez każdą instytucję finansową z innego państwa członkowskiego, poprzez zakładanie oddziałów lub w drodze świadczenia usług, niezależnie od tego, czy instytucja ta stanowi jednostkę zależną instytucji kredytowej, czy też jednostkę zależną, której współwłaścicielami są dwie instytucje kredytowe lub większa ich liczba, o ile akt założycielski i umowa spółki tej instytucji zezwalają na prowadzenie tego rodzaju działalności, a instytucja spełnia wszystkie następujące warunki:
  - a) jednostka dominująca lub jednostki dominujące posiadają zezwolenie na prowadzenie działalności instytucji kredytowych w państwie członkowskim, którego ustawodawstwu podlega instytucja finansowa;
  - b) przedmiotowa działalność jest faktycznie prowadzona na terytorium tego samego państwa członkowskiego;
  - c) jednostka dominująca lub jednostki dominujące dysponują co najmniej 90 % praw głosu z akcji w kapitale instytucji finansowej;

- d) jednostka dominująca lub jednostki dominujące spełniają wymogi właściwych organów dotyczące ostrożnego zarządzania instytucją finansową oraz złożyły oświadczenie, za zgodą właściwych organów odpowiedniego państwa członkowskiego pochodzenia, o przyjęciu solidarnej odpowiedzialności za zobowiązania zaciągnięte przez instytucję finansową;
- e) instytucja finansowa jest faktycznie objęta, w szczególności w zakresie przedmiotowej działalności, skonsolidowanym nadzorem sprawowanym nad jednostką dominującą lub nad każdą z jednostek dominujących, zgodnie z przepisami tytułu VII rozdział 3 niniejszej dyrektywy oraz części pierwszej tytułu II rozdział 2 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] (konsolidacja ostrożnościowa), w szczególności na potrzeby wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 87 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], kontroli dużych zaangażowań, o których mowa w części czwartej tego rozporządzenia, oraz limitów wielkości pakietów akcji określonych w art. 84 i 85 tego rozporządzenia.

Spełnienie tych warunków podlega weryfikacji przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, które na tej podstawie wystawiają instytucji finansowej odpowiednie zaświadczenie stwierdzające spełnienie warunków stanowiące element powiadomienia, o którym mowa w art. 35 i 39.

- 2. Jeśli instytucja finansowa, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy, przestaje spełniać którykolwiek z nałożonych na nią warunków, państwo członkowskie pochodzenia powiadamia o tym właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, a działalność prowadzona przez tę instytucję finansową w przyjmującym państwie członkowskim podlega odtąd ustawodawstwu przyjmującego państwa członkowskiego.
- 3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do jednostek zależnych instytucji finansowej, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy.



## Rozdział 2

### Swoboda przedsiębiorczości przysługująca instytucjom kredytowym

#### *Artykuł 35*

##### *Wymóg powiadomienia oraz kontakty między właściwymi organami*

1. Instytucja kredytowa pragnąca założyć oddział na terytorium innego państwa członkowskiego powiadamia o tym właściwe organy państwa członkowskiego swojego pochodzenia.
2. Państwa członkowskie wymagają, aby każda instytucja kredytowa pragnąca założyć oddział na terytorium innego państwa członkowskiego przekazała w powiadomieniu, o którym mowa w ust. 1, wszystkie następujące informacje:
  - a) państwo członkowskie, na terytorium którego planuje założyć oddział;
  - b) program działalności, określający, między innymi, przewidywany zakres działalności i strukturę organizacyjną oddziału;
  - c) adres w przyjmującym państwie członkowskim, pod którym można otrzymać dokumenty;
  - d) imiona i nazwiska osób wyznaczonych do kierowania oddziałem.
3. O ile właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, uwzględniając przewidziany zakres działalności oddziału, nie mają powodu kwestionować adekwatności struktury administracyjnej lub kondycji finansowej instytucji kredytowej, to w ciągu trzech miesięcy od otrzymania informacji określonych w ust. 2 przekazują te informacje właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego i odpowiednio zawiadamiają zainteresowaną instytucję kredytową.

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia podają również informacje o wysokości i strukturze funduszy własnych oraz o łącznej wysokości wymogów w zakresie funduszy własnych instytucji kredytowej określonych w art. 87 rozporządzenia [do wstawienia przez OP].

W drodze odstępstwa od akapitu drugiego, w przypadku, o którym mowa w art. 34, właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują informacje o wysokości i strukturze funduszy własnych instytucji finansowej oraz o łącznych

kwotach ekspozycji na ryzyko wynikających z art. 87 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] instytucji kredytowej będącej jej jednostką dominującą.

4. W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia odmawiają przekazania informacji określonych w ust. 2 właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, podają one zainteresowanej instytucji kredytowej uzasadnienie swojej odmowy w terminie trzech miesięcy od otrzymania wszystkich informacji.

Taka odmowa lub brak odpowiedzi podlega zaskarżeniu do sądu w państwie członkowskim pochodzenia.

- 4a. *Informacje finansowe, o których mowa w niniejszym artykule, obejmują również skonsolidowane informacje finansowe dotyczące instytucji kredytowej lub – jeżeli instytucja kredytowa to oddział instytucji dominującej na szczeblu UE – skonsolidowane informacje na temat instytucji dominującej.***

5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy przedstawić zgodnie z niniejszym artykułem.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby takiego powiadomienia.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. EUNB przedkłada Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 5 i 6, do dnia 1 stycznia 2014 r.

### *Artykuł 36*

#### *Rozpoczęcie działalności*

1. Przed rozpoczęciem działalności przez oddział instytucji kredytowej, w okresie dwóch miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w art. 35, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego przygotowują się do nadzoru nad instytucją kredytową, zgodnie z rozdziałem 4, a jeśli jest to konieczne, wskazują także warunki, na jakich – w interesie dobra ogólnego – prowadzona ma być działalność w przyjmującym państwie członkowskim.
2. Oddział może zostać założony i rozpocząć swoją działalność z chwilą otrzymania zawiadomienia od właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego lub z

chwila uplywu okresu przewidzianego w ust. 1 i nie otrzymania w tym okresie zadnego zawiadomienia od tych organow.

3. W przypadku zmiany jakichkolwiek danych przekazanych zgodnie z art. 35 ust. 2 lit b), c) lub d) instytucja kredytowa powiadamia o tej zmianie w formie pisemnej wlasciwe organy panstwa czlonkowskiego pochodzenia i przyjmujacego panstwa czlonkowskiego najpозniej na miesiac przed dokonaniem zmiany, aby umozliwic wlasciwym organom panstwa czlonkowskiego pochodzenia podjecie decyzji zgodnie z art. 35 oraz umozliwic wlasciwym organom przyjmujacego panstwa czlonkowskiego podjecie decyzji okreslajacej warunki dokonania tej zmiany zgodnie z ust. 1 niniejszego artykulu.
4. Przyjmuje sie, ze oddzialy, ktore rozpoczely swoja dzialalnosc zgodnie z przepisami obowiazujacymi w przyjmujacych panstwach czlonkowskich przed dniem 1 stycznia 1993 r., poddane zostaly procedurze okreslonej w art. 35 oraz w ust. 1 i 2 niniejszego artykulu. Poczawszy od dnia 1 stycznia 1993 r. oddzialy te podlegaja przepisom ust. 3 niniejszego artykulu oraz art. 33, art. 53, a takze przepisom rozdzialu 4.
5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardow technicznych w celu okreslenia informacji, ktore nalezy przedstawic zgodnie z niniejszym artykulem.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardow technicznych, o ktorych mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedura okreslona w art. 10-14 rozporzadzenia (UE) nr 1093/2010.

6. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardow technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonow i procedur na potrzeby takiego powiadomienia.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardow technicznych, o ktorych mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporzadzenia (UE) nr 1093/2010.

7. EUNB przedklada Komisji projekty standardow technicznych, o ktorych mowa w ust. 5 i 6, do dnia 1 stycznia 2014 r.

### *Artykul 37*

#### *Powiadomienie o odmowach*

Państwa czlonkowskie powiadamiaja Komisje i EUNB o liczbie i charakterze przypadkow, w ktorych dokonano odmowy na podstawie art. 35 i art. 36 ust. 1, 2 i 3.

### *Artykul 38*

#### *Agregacja oddzialow*

Jako jeden oddzial traktuje sie dowolna liczbe miejsc prowadzenia dzialalnosci ustanowionych w tym samym panstwie czlonkowskim przez dana instytucje kredytowa

posiadającą siedzibę główną w innym państwie członkowskim.

## **Rozdział 3**

### **Korzystanie ze swobody świadczenia usług**

#### *Artykuł 39*

##### *Procedura powiadomienia*

8. Instytucja kredytowa pragnąca skorzystać ze swobody świadczenia usług poprzez prowadzenie po raz pierwszy działalności na terytorium innego państwa członkowskiego powiadamia właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia o rodzajach działalności, wymienionych w załączniku I do niniejszej dyrektywy, które zamierza prowadzić.
9. W terminie jednego miesiąca od otrzymania powiadomienia przewidzianego w ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przesyłają to powiadomienie właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego.
10. Niniejszy artykuł nie ma wpływu na prawa nabyte przez instytucje kredytowe świadczące usługi przed dniem 1 stycznia 1993 r.
11. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia informacji, które należy przedstawić zgodnie z niniejszym artykułem.  
  
Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
12. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustanowienia standardowych formularzy, szablonów i procedur na potrzeby takiego powiadomienia.  
  
Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
13. EUNB przedkłada Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 4 i 5, do dnia 1 stycznia 2014 r.

## Rozdział 4

### Uprawnienia właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego

#### *Artykuł 40*

##### *Wymogi w zakresie sprawozdawczości*

Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich mogą wymagać, aby wszystkie instytucje kredytowe posiadające oddziały na ich terytorium przekazywały im okresowo sprawozdania dotyczące działalności prowadzonej przez te instytucje w tych przyjmujących państwach członkowskich.

Sprawozdania te mogą być wymagane wyłącznie w celach informacyjnych ***bądź statystycznych*** lub na potrzeby stosowania art. 52 ust. 1, ***a także podlegają ścisłej tajemnicy handlowej.***

Właściwe organy przyjmujących państw członkowskich mogą w szczególności wymagać od instytucji kredytowych, o których mowa w akapicie pierwszym, przekazania informacji w celu umożliwienia właściwym organom oceny tego, czy dany oddział jest istotny w rozumieniu art. 52 ust. 1. ***Przyjmujące państwa członkowskie mogą wymagać, aby oddziały instytucji kredytowych z innych państw członkowskich przedstawiały te same informacje, jakie wymagane są od krajowych instytucji kredytowych.***

#### *Artykuł 41*

##### *Środki podejmowane przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia w związku z działalnością prowadzoną w przyjmującym państwie członkowskim*

1. W przypadku stwierdzenia przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego ***na podstawie informacji przekazanych na mocy art. 51 przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia***, że instytucja kredytowa posiadająca oddział lub świadcząca usługi na jego terytorium spełnia jeden z poniższych warunków w odniesieniu do działalności prowadzonej w tym przyjmującym państwie członkowskim, organy te powiadamiają właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia:
  - a) instytucja kredytowa nie spełnia krajowych przepisów wdrażających niniejszą dyrektywę lub przepisów rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
  - b) przewiduje się, że instytucja kredytowa nie będzie spełniać krajowych przepisów wdrażających niniejszą dyrektywę lub przepisów rozporządzenia [do wstawienia przez OP].

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie podejmują wszelkie odpowiednie środki celem zapewnienia usunięcia przez daną instytucję kredytową stwierdzonych nieprawidłowości lub podjęcia przez nią środków zapobiegających ryzyku naruszenia przepisów. O środkach tych powiadamia się właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego.

2. W przypadku wysunięcia przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego zarzutu, że właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia nie wypełniły lub nie wypełnią swoich obowiązków wynikających z ust. 1, mogą one przekazać sprawę do EUNB oraz zwrócić się do tego urzędu o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W takim przypadku EUNB może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy tego artykułu. EUNB podejmuje wszelkie decyzje na podstawie art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w przeciągu 24 godzin.

#### *Artykuł 42*

##### *Uzasadnienie*

Wszelkie środki podjęte na mocy art. 41 ust. 1, art. 43 lub 44, a wiążące się ze stosowaniem kar lub ograniczaniem możliwości korzystania ze swobody świadczenia usług lub swobody przedsiębiorczości, podlegają odpowiedniemu uzasadnieniu i są podawane do wiadomości zainteresowanej instytucji kredytowej.

#### *Artykuł 43*

##### *Środki zapobiegawcze*

1. Przed zastosowaniem procedury określonej w art. 41 właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą – w sytuacjach nadzwyczajnych, w oczekiwaniu na podjęcie środków przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia lub środków służących reorganizacji, o których mowa w art. 2 dyrektywy 2001/24/WE – podjąć wszelkie środki zapobiegawcze konieczne do ochrony zbiorowych interesów deponentów, inwestorów i klientów w przyjmującym państwie członkowskim.
2. Środki zapobiegawcze są proporcjonalne w stosunku do celu, jaki mają osiągnąć, tj. zapewnienie prewencyjnej ochrony przed niekorzystnym wpływem na zbiorowe interesy deponentów, inwestorów i klientów w przyjmującym państwie członkowskim. Środki te mogą obejmować wstrzymanie płatności. Stosowane środki nie mogą prowadzić do preferencyjnego traktowania wierzycieli instytucji kredytowej w przyjmującym państwie członkowskim w stosunku do wierzycieli z innych państw członkowskich.
3. Środki zapobiegawcze mogą zostać podjęte wyłącznie przed podjęciem środka służącego reorganizacji, o którym mowa w art. 2 dyrektywy 2001/24/WE. Wszelkie środki zapobiegawcze przestają obowiązywać w momencie podjęcia przez organy administracyjne lub sądowe państwa członkowskiego pochodzenia środków służących reorganizacji w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2001/24/WE.

4. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego zaprzestają stosowania środków zapobiegawczych, w przypadku gdy środki te staną się nieaktualne na podstawie art. 41, chyba że przestaną one obowiązywać zgodnie z ust. 3.
5. O środkach zapobiegawczych niezwłocznie powiadamia się Komisję, EUNB i właściwe organy innych zainteresowanych państw członkowskich.

W przypadku zgłoszenia przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia zastrzeżeń **prawnych w związku z prawodawstwem unijnym** wobec środków podjętych przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego **i przyjęcia innych środków w celu zapewnienia poziomu ochrony zgodnie z ust. 1**, organy te mogą skierować sprawę do EUNB i zwrócić się do tego urzędu o pomoc zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W takim przypadku EUNB może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy tego artykułu. W przypadku podjęcia działań, EUNB podejmuje wszelkie decyzje na podstawie art. 19 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w przeciągu 24 godzin.

6. Po konsultacji z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich i z EUNB Komisja może **dopuszczać utrzymanie środków zapobiegawczych lub** zobowiązać dane państwo członkowskie do **ich** zmiany lub uchylecia **■**.

#### *Artykuł 44*

##### *Uprawnienia przyjmującego państwa członkowskiego*

Przyjmujące państwa członkowskie mogą, nie podlegając przy tym przepisom art. 40 i 41, wykonywać uprawnienia przyznane im na mocy niniejszej dyrektywy do podejmowania odpowiednich środków mających na celu zapobieganie nieprawidłowościom lub karanie nieprawidłowości popełnianych na ich terytorium, które są sprzeczne z przepisami prawa przyjętymi przez nie na podstawie niniejszej dyrektywy lub w interesie dobra ogólnego. Do uprawnień takich należy, między innymi, możliwość zakazania instytucjom kredytowym naruszającym przepisy inicjowania wszelkich dalszych transakcji na terytorium tych państw członkowskich.

#### *Artykuł 45*

##### *Środki podejmowane po cofnięciu zezwolenia*

W przypadku cofnięcia zezwolenia powiadamia się o tym fakcie właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego, po czym organy te podejmują odpowiednie środki uniemożliwiające danej instytucji kredytowej inicjowanie dalszych transakcji na terytorium tego państwa oraz zabezpieczające interesy deponentów.

#### *Artykuł 46*

##### *Reklama*

Żaden przepis niniejszego rozdziału nie uniemożliwia instytucjom kredytowym, których siedziba zarządu znajduje się w innych państwach członkowskich, reklamowania swoich

usług za pomocą wszelkich dostępnych środków przekazu w przyjmującym państwie członkowskim, z zastrzeżeniem ewentualnych przepisów dotyczących formy i treści tego rodzaju reklam przyjętych w interesie dobra ogólnego.

## Tytuł VI

### Stosunki z państwami trzecimi

#### *Artykuł 47*

*Powiadomienie dotyczące oddziałów instytucji kredytowych z państw trzecich oraz warunki podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe posiadających takie oddziały*

1. Państwa członkowskie nie stosują wobec oddziałów instytucji kredytowych mających siedzibę zarządu poza Unią, które rozpoczynają lub prowadzą działalność, przepisów skutkujących ich preferencyjnym traktowaniem w stosunku do oddziałów instytucji kredytowych mających siedzibę zarządu w Unii.
2. Właściwe organy powiadamiają Komisję, EUNB i Europejski Komitet Bankowy o wszystkich zezwoleniach udzielonych oddziałom instytucji kredytowych mających siedzibę zarządu w państwie trzecim.
3. Unia może zgodzić się, na podstawie porozumień zawartych z państwem trzecim lub większą ich liczbą, na stosowanie przepisów, które zapewniają oddziałom instytucji kredytowej mającej siedzibę zarządu poza Unią identyczne traktowanie na całym terytorium Unii.

#### *Artykuł 48*

*Współpraca z właściwymi organami państw trzecich w sprawowaniu nadzoru skonsolidowanego*

1. Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub działając z własnej inicjatywy, może przedkładać Radzie wnioski w sprawie negocjacji porozumień z państwem trzecim lub większą ich liczbą, dotyczących sposobów sprawowania nadzoru skonsolidowanego nad następującymi instytucjami:
  - a) instytucjami, których jednostka dominująca posiada siedzibę zarządu w państwie trzecim;
  - b) instytucjami mającymi siedzibę w państwach trzecich, których jednostka dominująca, będąca instytucją kredytową, finansową spółką holdingową lub



finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, posiada siedzibę zarządu w Unii.

2. Porozumienie, o którym mowa w ust. 1, dąży w szczególności do osiągnięcia wszystkich następujących celów:
  - a) możliwości uzyskania przez właściwe organy państw członkowskich informacji koniecznych do sprawowania nadzoru – w oparciu o skonsolidowaną sytuację finansową – nad instytucjami kredytowymi, finansowymi spółkami holdingowymi oraz finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej mającymi siedzibę w Unii, które posiadają jednostki zależne będące instytucjami kredytowymi lub instytucjami finansowymi mającymi siedzibę poza Unią, lub też posiadają udziały kapitałowe w takich instytucjach;
  - b) możliwości uzyskania przez właściwe organy państw trzecich informacji koniecznych do sprawowania nadzoru nad jednostkami dominującymi, których siedziba zarządu znajduje się na ich terytorium i które posiadają jednostki zależne będące instytucjami kredytowymi lub instytucjami finansowymi mającymi siedzibę w państwie członkowskim lub większej ich liczbie, lub też posiadają udziały kapitałowe w takich instytucjach;
  - c) możliwość uzyskania przez EUNB od właściwych organów państw członkowskich informacji otrzymanych od krajowych organów państw trzecich zgodnie z art. 35 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
3. Nie naruszając przepisów art. 218 Traktatu, Komisja, wspierana przez Europejski Komitet Bankowy, bada wyniki negocjacji, o których mowa w ust. 1, a także powstałą sytuację.

EUNB wspiera Komisję na potrzeby niniejszego artykułu zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

# Tytuł VII

## Nadzór ostrożnościowy

### Rozdział 1

#### Zasady nadzoru ostrożnościowego

##### SEKCJA I

#### UPRAWNIENIA PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO POCHODZENIA I PRZYJMUJĄCEGO PAŃSTWA CZŁONKOWSKIEGO

##### *Artykuł 49*

##### *Uprawnienia kontrolne państwa członkowskiego pochodzenia*

1. Za ostrożnościowy nadzór nad instytucją, w tym nad działalnością prowadzoną przez tę instytucję zgodnie z art. 33 i 34, odpowiedzialne są właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, nie naruszając przepisów niniejszej dyrektywy, które powierzają taki obowiązek właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego.
2. Przepisy ust. 1 nie stanowią przeszkody w prowadzeniu nadzoru skonsolidowanego.

##### *Artykuł 50*

##### *Uprawnienia przyjmującego państwa członkowskiego*

Działania podejmowane przez przyjmujące państwo członkowskie nie mogą pociągać za sobą dyskryminacyjnego lub restrykcyjnego traktowania instytucji ze względu na fakt, że instytucja ta działa na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim.

##### *Artykuł 51*

##### *Współpraca dotycząca nadzoru*

1. Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich współpracują ze sobą ściśle w celu nadzorowania działalności instytucji prowadzonej – w szczególności za pośrednictwem oddziału – w państwie członkowskim innym niż to, w którym instytucje te posiadają siedzibę zarządu, lub większej liczbie takich państw członkowskich. Organy te przekazują sobie, **jak również EUNB**, wszelkie informacje

dotyczące zarządzania i stosunków właścicielskich w takich instytucjach mogące ułatwiać nadzór nad nimi i badanie warunków dotyczących udzielania im zezwolenia, a także wszelkie informacje mogące pomóc w monitorowaniu instytucji, w szczególności dotyczące ich płynności i wypłacalności, gwarantowania depozytów, ograniczania dużych zaangażowań, *innych czynników, które mogą wywrzeć wpływ na ryzyko systemowe powodowane przez instytucję*, procedur administracyjnych i księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie udostępniają właściwym organom przyjmujących państw członkowskich, *jak również EUNB*, wszelkie informacje i ustalenia dotyczące nadzoru płynnościowego – sprawowanego zgodnie z częścią szóstą rozporządzenia [do wstawienia przez OP] i tytułem VII rozdział 3 niniejszej dyrektywy – nad działalnością prowadzoną przez instytucje za pośrednictwem oddziału, w zakresie, w jakim informacje te są istotne z punktu widzenia ochrony deponentów lub inwestorów *oraz podatników* w przyjmującym państwie członkowskim.
3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie informują właściwe organy wszystkich przyjmujących państw członkowskich, *jak również EUNB*, o wystąpieniu zaburzenia płynności lub gdy istnieją uzasadnione podstawy, by oczekiwać, że takie zaburzenie płynności wystąpi. Informacje te obejmują również szczegółowe informacje na temat procesu opracowywania i wdrożenia planu naprawczego oraz na temat wszelkich środków ostrożnościowych podjętych w tym kontekście.
4. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, na prośbę właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, przekazują im informacje i wyjaśnienia na temat tego, w jaki sposób uwzględniły informacje i ustalenia przekazane przez właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego. W przypadku gdy, po przekazaniu informacji i ustaleń, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego utrzymują, że właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia nie podjęły żadnych odpowiednich środków, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą skierować sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W takim przypadku EUNB może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy tego artykułu. W przypadku podjęcia działań, EUNB podejmuje wszelkie decyzje w przeciągu jednego miesiąca.
5. Właściwe organy mogą zwracać się do EUNB o rozpatrzenie przypadków, w których wnioski o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany informacji, został odrzucony, lub w których nie podjęto w sprawie tego wniosku żadnych działań w odpowiednim terminie. Nie naruszając przepisów art. 258 Traktatu, EUNB może w takich przypadkach podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia UE nr 1093/2010.
6. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu sprecyzowania informacji zawartych w niniejszym artykule.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych służących ustanowieniu standardowych formularzy, szablonów i procedur do celów wymiany informacji, które mogą ułatwić monitorowanie instytucji.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

8. EUNB przedkłada Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 6 i 7, do dnia 1 stycznia 2014 r.

## *Artykuł 52*

### *Istotne oddziały*

1. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą zwrócić się z wnioskiem do organu sprawującego nadzór skonsolidowany w przypadkach, w których stosuje się art. 107 ust. 1, lub do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia o uznanie za istotny oddziału instytucji, który nie spełnia kryteriów określonych w art. 90 rozporządzenia [do wstawienia przez OP].

Wniosek ten zawiera powody uzasadniające uznanie danego oddziału za istotny ze szczególnym uwzględnieniem:

- a) kwestii, czy udział w rynku oddziału instytucji pod względem depozytów przekracza 2 % w przyjmującym państwie członkowskim;
- b) prawdopodobnego wpływu zawieszenia lub zamknięcia działalności instytucji na płynność *systemową* oraz na systemy płatnicze, rozrachunkowe i rozliczeniowe w przyjmującym państwie członkowskim;
- c) wielkości oraz znaczenia oddziału pod względem liczby klientów w kontekście systemu bankowego lub finansowego przyjmującego państwa członkowskiego.

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego oraz organ sprawujący nadzór skonsolidowany w przypadkach, w których stosuje się art. 108, dokładają wszelkich starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w sprawie uznania oddziału za istotny.

W przypadku gdy wspólna decyzja nie zostanie podjęta w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku zgodnie z akapitem pierwszym, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują swoją własną decyzję dotyczącą uznania oddziału za istotny w ciągu kolejnych dwóch miesięcy. Przy podejmowaniu swoich decyzji właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego uwzględniają wszelkie

opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany lub właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia.

Jeżeli pod koniec początkowego terminu dwóch miesięcy jeden z zainteresowanych właściwych organów skierował sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują decyzję zgodną z decyzją EUNB. Termin dwóch miesięcy uznaje się za fazę postępowania pojednawczego w rozumieniu art. 19 tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB po upływie początkowego terminu dwóch miesięcy lub po podjęciu wspólnej decyzji.

Decyzje, o których mowa w akapicie trzecim, przedstawiane są w dokumencie zawierającym treść decyzji wraz z jej pełnym uzasadnieniem i przekazywane są zainteresowanym właściwym organom oraz wiążą właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich.

Uznanie oddziału za istotny nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów wynikające z niniejszej dyrektywy.

2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę istotny oddział, informacje, o których mowa w art. 112 ust. 1 lit. c) i d), oraz wykonują zadania, o których mowa w art. 107 ust. 1 lit. c), we współpracy z właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego.

W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia poweźmie wiedzę o sytuacji nadzwyczajnej w instytucji, zgodnie z art. 109 ust. 1, zawiadamia o tym fakcie bez zbędnej zwłoki organy, o których mowa w art. 59 ust. 4 i art. 60.

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia informują właściwe organy przyjmujących państw członkowskich, w którym istotne oddziały mają siedzibę, o wynikach procesu oceny ryzyka w instytucjach, które posiadają takie oddziały, o których mowa w art. 92, oraz, w stosownych przypadkach, w art. 108 ust. 2 lit. a). Informują one również o decyzjach podjętych na podstawie art. 64, 98 i 99, o ile te oceny i decyzje są istotne dla tych oddziałów.

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia konsultują się z właściwymi organami przyjmujących państw członkowskich, w których istotne oddziały mają siedzibę, w kwestii działań operacyjnych wymaganych na podstawie art. 84 ust. 10, w przypadku gdy jest to istotne w kontekście ryzyka płynności dotyczącego waluty przyjmującego państwa członkowskiego.

W przypadku nieprzeprowadzenia przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia konsultacji z właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego lub w przypadku gdy działania operacyjne, o których mowa w art. 84 ust. 10, podjęte przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia są

nieodpowiednie, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą skierować sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W takim przypadku EUNB może podjąć działania zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy tego artykułu.

3. W przypadkach, w których art. 111 nie ma zastosowania, właściwe organy sprawujące nadzór nad instytucją posiadającą istotne oddziały w innych państwach członkowskich ustanawiają kolegium organów nadzoru i przewodniczą mu, aby ułatwić współpracę zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu oraz z art. 51. Podstawę ustanowienia i funkcjonowania kolegium stanowią pisemne uzgodnienia, których dokonuje właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia po konsultacjach z zainteresowanymi właściwymi organami. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia decyduje, które właściwe organy uczestniczą w danym posiedzeniu lub w danych działaniach kolegium.

W swojej decyzji właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uwzględnia zasadność – z punktu widzenia tych organów – działalności nadzorczej, która ma zostać zaplanowana lub podlegać koordynacji, w szczególności ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich, o których mowa w art. 8, oraz na obowiązki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.

Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia z wyprzedzeniem wyczerpująco powiadamia wszystkich członków kolegium o organizacji takich posiedzeń, głównych zagadnieniach do omówienia i działaniach, które należy przeanalizować. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia w odpowiednim czasie wyczerpująco informuje również wszystkich członków kolegium o działaniach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub podjętych środkach.

4. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego są uprawnione do przeprowadzania w poszczególnych przypadkach kontroli na miejscu w odniesieniu do działalności prowadzonej przez oddziały instytucji na swoim terytorium oraz do żądania od oddziału udostępnienia informacji na temat jego działalności. Przed przeprowadzeniem kontroli organy te konsultują się z właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia. Po przeprowadzeniu kontroli właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego przekazują właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia uzyskane informacje oraz ustalenia, które są istotne dla procesu oceny instytucji pod względem ryzyka lub dla stabilności systemu finansowego w przyjmującym państwie członkowskim. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia należycie uwzględniają te informacje oraz ustalenia przy formułowaniu swojego programu oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 96, mając również na względzie stabilność systemu finansowego w przyjmującym państwie członkowskim.

**4a. EUNB jest uprawniony do przeprowadzania zapowiedzianych lub niezapowiedzianych kontroli na miejscu w konkretnych przypadkach.**

5. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określania ogólnych warunków funkcjonowania kolegiów organów nadzoru.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania tych regulacyjnych standardów technicznych zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

6. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu ustalenia zasad operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania tych wykonawczych standardów technicznych zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

7. EUNB przedkłada Komisji projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 5 i 6, do dnia 31 grudnia 2015 r.

### *Artykuł 52a*

#### *Weryfikacja i kontrola na miejscu w odniesieniu do działalności oddziałów*

*Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego są uprawnione do przeprowadzania w poszczególnych przypadkach kontroli na miejscu w odniesieniu do działalności prowadzonej przez oddziały instytucji na swoim terytorium oraz do żądania od oddziału udostępnienia informacji na temat jego działalności. Przed przeprowadzeniem kontroli organy te konsultują się z właściwymi organami państwa członkowskiego pochodzenia. Po przeprowadzeniu kontroli właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego przekazują właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia uzyskane informacje oraz ustalenia, które są istotne dla procesu oceny instytucji pod względem ryzyka lub dla stabilności systemu finansowego w przyjmującym państwie członkowskim. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia należyście uwzględniają te informacje oraz ustalenia przy formułowaniu swojego programu oceny nadzorczej, o którym mowa w art. 96, mając również na względzie stabilność systemu finansowego w przyjmującym państwie członkowskim.*

### *Artykuł 53*

#### *Weryfikacja i kontrola na miejscu oddziałów założonych w innym państwie członkowskim*

1. W przypadku gdy instytucja działająca na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim prowadzi działalność za pośrednictwem oddziału, przyjmujące państwo członkowskie zapewnia właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia możliwość, po uprzednim zawiadomieniu właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, przeprowadzania na miejscu weryfikacji *i kontroli* informacji, o których mowa w art. 51, samodzielnie lub za pośrednictwem osób wyznaczonych do tego celu.

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia mogą również korzystać, w celu weryfikacji oddziałów, z innej procedury ustanowionej w art. 116.

## SEKCJA II

### WYMIANA INFORMACJI I TAJEMNICA SŁUŻBOWA

#### *Artykuł 54*

#### *Tajemnica służbowa*

1. Państwa członkowskie zapewniają podleganie obowiązkowi zachowania tajemnicy służbowej przez wszystkie osoby obecnie lub w przeszłości zatrudnione przez właściwe organy, jak również przez biegłych rewidentów lub ekspertów działających w imieniu właściwych organów.

Bez uszczerbku dla przypadków podlegających przepisom prawa karnego, żadne poufne informacje, które osoby te mogą otrzymywać w trakcie pełnienia swoich obowiązków, nie mogą być ujawniane żadnej osobie ani organom, chyba że w postaci skróconej lub zbiorczej, która uniemożliwia zidentyfikowanie poszczególnych instytucji kredytowych.

W przypadku ogłoszenia upadłości lub przeprowadzenia przymusowej likwidacji instytucji kredytowej informacje poufne, które nie dotyczą osób trzecich uczestniczących w próbach ratowania tej instytucji, mogą być jednak ujawnione w postępowaniach cywilno- lub handlowoprawnych.

2. Przepisy ust. 1 nie stanowią przeszkody dla wymiany informacji między właściwymi organami różnych państw członkowskich ani dla przekazywania informacji EUNB przez właściwe organy zgodnie z niniejszą dyrektywą, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych], innymi dyrektywami mającymi zastosowanie do instytucji kredytowych, jak również zgodnie z art. 31, 35 i 36 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 **oraz art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010**. Informacje te podlegają warunkom tajemnicy służbowej określonym w ust. 1.
3. Przepisy ust. 1 nie stanowią przeszkody dla publikowania przez właściwe organy wyników testów warunków skrajnych przeprowadzonych zgodnie z art. 97 lub art. 32 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 ani dla przekazywania wyników testów warunków skrajnych EUNB przez właściwe organy na potrzeby publikowania przez EUNB wyników ogólnounijnych testów warunków skrajnych.



## *Artykuł 55*

### *Wykorzystanie informacji poufnych*

Właściwe organy otrzymujące poufne informacje zgodnie z art. 54 mogą wykorzystywać te informacje jedynie w trakcie pełnienia swoich obowiązków i jedynie do poniższych celów:

- a) do sprawdzenia, czy spełnione zostały warunki regulujące podejmowanie i prowadzenie działalności przez instytucje kredytowe, oraz w celu ułatwienia monitorowania takiej działalności, na zasadzie skonsolidowanej lub nieskonsolidowanej, w szczególności w odniesieniu do monitorowania płynności, wypłacalności, dużych zaangażowań, procedur administracyjnych i księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej;
- b) w celu nałożenia sankcji;
- c) w przypadku postępowania odwoławczego w sprawie decyzji wydanej przez właściwy organ, w tym postępowania sądowego wszczętego na podstawie art. 71;
- d) w przypadku postępowania sądowego wszczętego na podstawie szczególnych przepisów przewidzianych w unijnym prawie przyjętych w odniesieniu do instytucji kredytowych.

## *Artykuł 56*

### *Umowy o współpracy*

Zgodnie z art. 33 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 państwa członkowskie i EUNB mogą zawierać umowy o współpracy umożliwiające wymianę informacji z właściwymi organami państw trzecich lub z organami bądź instytucjami państw trzecich zdefiniowanymi w art. 57 i art. 58 ust. 1 niniejszej dyrektywy jedynie wówczas, gdy ujawniane informacje objęte są gwarancjami tajemnicy służbowej co najmniej równoważnymi w stosunku do tych, które określono w art. 54 ust. 1 niniejszej dyrektywy. Taka wymiana informacji służy wykonywaniu zadań nadzorczych przez te organy lub instytucje.

W przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody organów, które je ujawniły, a – w stosownych przypadkach – ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.

## *Artykuł 57*

### *Wymiana informacji w ramach państwa członkowskiego*

Artykuł 54 ust. 1 i art. 55 nie stanowią przeszkody dla wymiany informacji w ramach państwa członkowskiego, w którym istnieją dwa właściwe organy lub większa ich liczba, lub między państwami członkowskimi, między właściwymi organami a następującymi podmiotami, w ramach sprawowania ich funkcji nadzorczych:

- a) organami, na których spoczywa publiczny obowiązek nadzorowania innych organizacji finansowych i zakładów ubezpieczeń, oraz organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie rynków finansowych;
- aa) ***umownymi lub instytucjonalnymi systemami ochrony, o których mowa w art. 1 ust. 2 i art. 1 ust. 3 dyrektywy 2012/ ... [w sprawie systemów gwarantowania depozytów];***
- b) organami uczestniczącymi w postępowaniu w sprawie likwidacji i upadłości instytucji kredytowych oraz w podobnych postępowaniach;
- c) osobami odpowiedzialnymi za przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych instytucji kredytowych i innych instytucji finansowych.

Artykuł 54 ust. 1 i art. 55 nie stanowią również przeszkody dla ujawniania organom, które zarządzają systemami gwarancji depozytów, informacji koniecznych do wykonywania ich obowiązków.

W obydwu przypadkach otrzymane informacje podlegają warunkom tajemnicy służbowej określonym w art. 54 ust. 1.

#### *Artykuł 58*

##### *Wymiana informacji z organami zajmującymi się dozorem*

1. Niezależnie od przepisów art. 54–56 państwa członkowskie mogą zezwolić na wymianę informacji między właściwymi organami a następującymi podmiotami:
  - a) organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie organów uczestniczących w postępowaniu likwidacyjnym lub upadłościowym instytucji kredytowych oraz w innych podobnych postępowaniach;
  - aa) ***umownymi lub instytucjonalnymi systemami ochrony, o których mowa w art. 1 ust. 3 dyrektywy 2012/ ... [w sprawie systemów gwarantowania depozytów];***
  - b) organami odpowiedzialnymi za nadzorowanie osób odpowiedzialnych za przeprowadzanie ustawowych badań sprawozdań finansowych zakładów ubezpieczeń, instytucji kredytowych, firm inwestycyjnych i innych instytucji finansowych.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, państwa członkowskie wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków:
  - a) informacje te są wykorzystywane w celu wykonywania zadania nadzorczego wskazanego w ust. 1;
  - b) informacje otrzymane w tym kontekście podlegają warunkom tajemnicy służbowej określonym w art. 54 ust. 1;

- c) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły, a, w stosownych przypadkach, ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.

Państwa członkowskie przekazują EUNB nazwy organów, które mogą otrzymywać informacje na podstawie ust. 1 i 2 *i dostarczają EUNB tych informacji na jego żądanie.*

- 3. Niezależnie od postanowień art. 54–56 państwa członkowskie mogą zezwolić, w celu wzmocnienia stabilności systemu finansowego, w tym jego integralności, na wymianę informacji między właściwymi organami i organami lub instytucjami odpowiedzialnymi z mocy prawa za wykrywanie i badanie naruszeń prawa spółek.

W takich przypadkach państwa członkowskie wymagają spełnienia co najmniej następujących warunków:

- a) informacje te służą do celów wykonywania zadania wskazanego w akapicie pierwszym;
  - b) informacje otrzymane w tym kontekście podlegają warunkom tajemnicy służbowej określonym w art. 54 ust. 1;
  - c) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły, a, w stosownych przypadkach, ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.
- 4. Jeśli w państwie członkowskim organy lub instytucje, o których mowa w ust. 1, wykonują swoje zadania w zakresie wykrywania lub badania naruszeń z pomocą osób wyznaczonych do tego celu i niezatrudnionych w sektorze publicznym, ze względu na szczególne kompetencje tychże osób, możliwość wymiany informacji przewidziana w akapicie pierwszym może zostać rozszerzona również na takie osoby, zgodnie z warunkami określonymi w akapicie drugim.
  - 5. Państwa członkowskie przekazują EUNB nazwy organów lub instytucji, które mogą otrzymywać informacje na mocy niniejszego artykułu.
  - 6. W celu wykonania przepisów ust. 4 organy lub instytucje określone w ust. 1 przekazują właściwym organom, które ujawniły dane informacje, nazwiska i dokładny zakres obowiązków osób, którym informacje te mają zostać przesłane.

Przekazywanie informacji dotyczących **ochrony depozytów oraz zagadnień pieniężnych, systemowych i płatniczych**

1. **Państwa członkowskie podejmują stosowne środki, aby zlikwidować** przeszkody dla przekazywania przez **właściwe organy** informacji następującym podmiotom do celów wykonywania ich **poszczególnych** zadań:
  - a) bankom centralnym i innym organom pełniącym podobną funkcję występującym w charakterze organów kształtujących politykę pieniężną, w przypadku gdy informacje te są istotne w kontekście wykonywania ich zadań ustawowych, w tym prowadzenia polityki pieniężnej i zapewniania w związku z tym płynności, dozoru nad systemami płatniczymi, rozliczeniowymi i rozrachunkowymi oraz zabezpieczania stabilności systemu finansowego;
  - aa) **umownym lub instytucjonalnym systemom ochrony, o których mowa w art. 1 ust. 2 dyrektywy 2012/ ... [w sprawie systemów gwarantowania depozytów];**
  - b) w stosownych przypadkach, innym organom publicznym odpowiedzialnym za nadzorowanie systemów płatniczych;
  - c) Europejskiej Radzie ds. Ryzyka Systemowego (ERRS), **Europejskiemu Organowi Nadzoru (Europejskiemu Organowi Nadzoru nad Giełdami i Papierami Wartościowymi) (EUNGiPW) i Europejskiemu Organowi Nadzoru (Europejskiemu Organowi Nadzoru nad Ubezpieczeniami i Pracowniczymi Programami Emerytalnymi) (EUNUiPPE)**, w przypadku gdy dane informacje są istotne w kontekście wykonywania **ich** ustawowych zadań wynikających z rozporządzenia (UE) nr 1092/2010<sup>1</sup>, **rozporządzenia (UE) nr 1095/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1094/2010.**
2. Żaden przepis niniejszego rozdziału nie stanowi przeszkody dla organów lub podmiotów, o których mowa w akapicie pierwszym, w przekazywaniu właściwym organom informacji, które mogą im być potrzebne do celów określonych w art. 55.
3. Informacje otrzymane w tych okolicznościach podlegają warunkom tajemnicy służbowej określonym w art. 54 ust. 1.
4. W sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w art. 109 ust. 1, państwa członkowskie zezwalają właściwym organom na niezwłoczne przekazywanie informacji bankom centralnym, w przypadku gdy takie informacje są istotne dla wykonywania ich zadań ustawowych, w tym prowadzenia polityki pieniężnej i zapewniania w związku z tym płynności, dozoru nad systemami płatniczymi, rozliczeniowymi i rozrachunkowymi oraz zabezpieczania stabilności systemu finansowego, oraz na przekazywanie informacji ERRS, w przypadku gdy takie informacje są istotne dla wykonywania jej zadań ustawowych.

---

<sup>1</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1.

## Artykuł 60

### Przekazywanie informacji innym podmiotom

1. Niezależnie od przepisów art. 54 ust. 1 i art. 55 państwa członkowskie mogą, na mocy przepisów prawa, zezwolić na ujawnienie niektórych informacji innym działom centralnej administracji rządowej odpowiedzialnym za przepisy dotyczące nadzorowania instytucji kredytowych, instytucji finansowych, usług inwestycyjnych i zakładów ubezpieczeń oraz inspektorom występującym w imieniu tych działów.

Ujawnienie tych informacji może mieć jednak miejsce jedynie wówczas, gdy jest to niezbędne na potrzeby kontroli ostrożnościowej.

W sytuacji nadzwyczajnej, o której mowa w art. 109 ust. 1, państwa członkowskie zezwalają właściwym organom na ujawnianie informacji, które są istotne dla działów określonych w akapicie pierwszym we wszystkich zainteresowanych państwach członkowskich.

2. Państwa członkowskie mogą zezwolić na ujawnianie niektórych informacji dotyczących nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami wobec parlamentarnych komisji śledczych, trybunałów obrachunkowych oraz innych podmiotów odpowiedzialnych za prowadzenie dochodzeń w danym państwie członkowskim, na następujących warunkach:
  - a) podmioty te posiadają precyzyjnie określone przez krajowe prawo uprawnienia w zakresie prowadzenia kontroli lub dochodzeń dotyczących działań organów odpowiedzialnych za nadzór nad instytucjami lub za przepisy regulujące taki nadzór;
  - b) informacje te są bezwzględnie konieczne do realizacji uprawnień, o których mowa w lit. a);
  - c) osoby posiadające dostęp do informacji podlegają wymogom dochowania tajemnicy na podstawie krajowego prawa, które gwarantują nieujawnianie informacji osobom niebędącym członkiem lub pracownikiem takich podmiotów;
  - d) w przypadku gdy informacje pochodzą z innego państwa członkowskiego, nie mogą one zostać ujawnione bez wyraźnej zgody właściwych władz, które je ujawniły, a ujawnienie może nastąpić wyłącznie do celów, na które organy te wyraziły zgodę.

W zakresie, w którym ujawnienie informacji dotyczących nadzoru ostrożnościowego wiąże się z koniecznością przetwarzania danych osobowych, przetwarzanie takich danych przez wyżej wymienione podmioty prowadzone jest zgodnie z właściwymi przepisami krajowego prawa wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE.

## *Artykuł 61*

### *Informacje uzyskane w wyniku weryfikacji na miejscu*

Państwa członkowskie zapewniają takie rozwiązania, aby informacje uzyskane zgodnie z art. 52 ust. 4, art. 54 ust. 2 i art. 57 oraz informacje uzyskane w drodze weryfikacji na miejscu określonej w art. 53 ust. 1 i 2 nie mogły być nigdy ujawniane w przypadkach, o których mowa w art. 60, chyba że za wyraźną zgodą właściwych organów, które ujawniły te informacje, lub właściwych organów państwa członkowskiego, w którym przeprowadzono weryfikację na miejscu.

## *Artykuł 62*

### *Informacje dotyczące usług rozliczeniowych i rozrachunkowych*

1. Żaden przepis niniejszego rozdziału nie stanowi przeszkody w przekazywaniu przez właściwe organy państwa członkowskiego informacji określonych w art. 54–56 izbie rozrachunkowej lub innej podobnej instytucji uprawnionej według prawa krajowego do świadczenia usług rozliczeniowych i rozrachunkowych dla jednego z rynków krajowych, jeśli organy te uznają przekazanie tych informacji za konieczne w celu zapewnienia właściwego funkcjonowania tych instytucji w przypadkach niewykonania zobowiązań oraz potencjalnego niewykonania zobowiązań przez uczestników rynku. Informacje otrzymane w tym kontekście podlegają warunkom tajemnicy służbowej określonym w art. 54 ust. 1.
2. Państwa członkowskie zapewniają jednak zakaz ujawniania informacji otrzymanych zgodnie z art. 54 ust. 2 w okolicznościach określonych w ust. 1 bez wyraźnej zgody właściwych organów, które je ujawniły.

## **SEKCJA III**

### **OBOWIĄZKI OSÓB ODPOWIEDZIALNYCH ZA PRZEPROWADZANIE USTAWOWEGO BADANIA ROCZNYCH I SKONSOLIDOWANYCH SPRAWOZDAŃ FINANSOWYCH**

## *Artykuł 63*

### *Obowiązki osób odpowiedzialnych za przeprowadzanie ustawowego badania rocznych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych*

1. Państwa członkowskie zapewniają co najmniej uregulowanie, zgodnie z którym każda osoba posiadająca stosowne uprawnienia w rozumieniu dyrektywy 2006/43/EWG<sup>1</sup>, a

---

<sup>1</sup> Dyrektywa 2006/43/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 17 maja 2006 r. w sprawie ustawowych badań rocznych sprawozdań finansowych i skonsolidowanych sprawozdań finansowych (Dz.U. L 157 z 9.6.2006, s. 87).

wykonywającą w instytucji zadanie opisane w art. 51 dyrektywy 78/660/EWG<sup>1</sup>, art. 37 dyrektywy 83/349/EWG<sup>2</sup> lub art. 73 dyrektywy 2009/65/WE bądź też jakiegokolwiek inne zadanie ustawowe, ma obowiązek bezzwłocznie zgłaszać właściwym organom wszelkie fakty lub decyzje dotyczące tej instytucji, o których osoba ta poweźmie wiedzę w trakcie wykonywania swoich zadań, a które mogą:

- a) stanowić istotne naruszenie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych, które określają warunki udzielania zezwolenia instytucjom lub regulują prowadzenie działalności przez instytucje;
- b) mieć wpływ na ciągłość działania instytucji;
- c) skutkować odmową zatwierdzenia sprawozdań finansowych lub wydaniem opinii z zastrzeżeniem.

Państwa członkowskie zapewniają co najmniej uregulowanie, zgodnie z którym osoba ta ma ponadto obowiązek zgłaszania wszelkich faktów lub decyzji, o których poweźmie wiedzę w trakcie wykonywania swoich zadań określonych w akapicie pierwszym, które to fakty lub decyzje dotyczą jednostki blisko powiązanej – ze względu na istnienie stosunku kontroli – z instytucją, w której osoba ta wykonuje wspomniane zadania.

2. Ujawnienie właściwym organom faktów lub decyzji, o których mowa w ust. 1, przez osoby posiadające stosowne uprawnienia w rozumieniu dyrektywy 2006/43/EWG i działające w dobrej wierze, nie stanowi naruszenia ewentualnych ograniczeń dotyczących ujawniania informacji przewidzianych w umowie lub w jakimkolwiek przepisie ustawowym, wykonawczym lub administracyjnym, ani też nie pociąga za sobą żadnej odpowiedzialności tych osób. ***Takie ujawnienie informacji powinno jednocześnie objąć organ zarządzający instytucji, jeżeli nie ma ku temu przeciwwskazań.***

## SEKCJA IV

### UPRAWNIENIA NADZORCZE, UPRAWNIENIE DO NAKŁADANIA SANKCJI ORAZ PRAWO DO ODWOŁANIA

#### *Artykuł 64*

#### *Uprawnienia nadzorcze*

Do celów art. 99 oraz do celów stosowania rozporządzenia [do wstawienia przez OP]

---

<sup>1</sup> Czwarta dyrektywa Rady 78/660/EWG z dnia 25 lipca 1978 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie rocznych sprawozdań finansowych niektórych rodzajów spółek, Dz.U. L 222 z 14.8.1978, s. 11.

<sup>2</sup> Siódma dyrektywa Rady 83/349/EWG z dnia 13 czerwca 1983 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) Traktatu w sprawie skonsolidowanych sprawozdań finansowych, Dz.U. L 193 z 18.7.1983, s. 1.

właściwe organy dysponują przynajmniej uprawnieniami do:

- a) wymagania od instytucji posiadania określonych funduszy własnych w odniesieniu do aspektów ryzyka oraz rodzajów ryzyka nieobjętych przepisami art. 1 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], zgodnie z ustaleniami właściwych organów dokonanymi na podstawie art. 98;
- b) wymagania wzmocnienia rozwiązań, procesów, mechanizmów oraz strategii wdrożonych w celu zastosowania się do przepisów art. 72–74;
- c) wymagania od instytucji stosowania szczególnej polityki w zakresie rezerw lub szczególnego traktowania aktywów w kontekście wymogów w zakresie funduszy własnych;
- d) ograniczania działalności, operacji lub sieci instytucji lub żądania zbycia działalności, która stanowi nadmierne zagrożenie dla prawidłowej kondycji instytucji;
- e) wymagania ograniczenia ryzyka związanego z działalnością, produktami i systemami instytucji;
- f) wymagania od instytucji ograniczenia wysokości zmiennego składnika wynagrodzenia jako odsetka przychodów netto, w przypadku gdy jego wysokość utrudnia utrzymanie prawidłowej bazy kapitałowej;
- g) wymagania od instytucji przeznaczenia zysków netto na wzmocnienie funduszy własnych, w tym poprzez ograniczenie lub zakaz podziału zysku między akcjonariuszy lub udziałowców instytucji;
- h) nakładania dodatkowych obowiązków sprawozdawczych lub zwiększenia ich częstotliwości, w tym w zakresie sprawozdawczości na temat sytuacji kapitałowej i poziomu płynności;
- i) nakładania ograniczeń dotyczących niedopasowania terminów zapadalności należności i wymagalności zobowiązań;
- j) zakazywania wypłaty lub podziału dywidendy lub odsetek z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I;
- ja) usuwania jednego członka zarządu lub kilku członków zarządu, jeżeli nie spełniają oni wymogów przewidzianych w art. 87.**

#### *Artykuł 65*

#### *Sankcje*

1. Państwa członkowskie zapewniają możliwość nakładania przez swoje właściwe organy stosownych sankcji i środków administracyjnych w przypadku nieprzestrzegania przepisów rozporządzenia [do wstawienia przez OP] lub przepisów prawa krajowego przyjętych w celu wykonania niniejszej dyrektywy oraz ***o ile naruszenie tych przepisów, z wyjątkiem przepisów, o których mowa w art. 66 ust. 1 i***



**art. 67 ust. 1, nie podlega krajowemu prawu karnemu.** **Państwa członkowskie** zapewniają stosowanie tych sankcji **■**. Sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

2. Państwa członkowskie **dopilnowują, aby w przypadku gdy** instytucje, finansowe spółki holdingowe, finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej i spółki holdingowe prowadzące działalność mieszaną **podlegają obowiązkom, sankcje mogły być stosowane przynajmniej do tych podmiotów.**
3. Właściwym organom przyznaje się wszelkie uprawnienia dochodzeniowe, które są niezbędne do wykonywania ich funkcji. Wykonując swoje uprawnienia do nakładania sankcji, właściwe organy współpracują ze sobą ściśle w celu zapewnienia pożądanej skuteczności sankcji lub środków oraz koordynują swoje działania w przypadku postępowań obejmujących sprawy transgraniczne.

### *Artykuł 66*

#### *Wymogi dotyczące zezwolenia oraz wymogi dotyczące nabywania znacznych pakietów akcji*

1. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się w przypadku, gdy:
  - a) prowadzenia działalności polegającej na przyjmowaniu od ludności depozytów lub innych środków podlegających zwrotowi przez podmioty niebędące instytucją kredytową, z naruszeniem art. 3;
  - b) rozpoczęcia działalności instytucji kredytowej bez uzyskania zezwolenia, z naruszeniem art. 9;
  - c) nabycia, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji instytucji kredytowej lub zwiększenia, bezpośrednio lub pośrednio, posiadanego znacznego pakietu akcji instytucji kredytowej, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału osiągnie bądź przekroczy 20 %, 30 % lub 50 % albo instytucja kredytowa stanie się jednostką zależną nabywcy (operacja zwana dalej „planowanym nabyciem”) bez uprzedniego poinformowania w formie pisemnej organów właściwych dla instytucji kredytowej, w której planuje się nabycie lub zwiększenie znacznego pakietu akcji, z naruszeniem art. 22 ust. 1;
  - d) zbycia, bezpośrednio lub pośrednio, znacznego pakietu akcji instytucji kredytowej lub zmniejszenia posiadanego znacznego pakietu akcji, w wyniku czego udział posiadanych praw głosu lub posiadanego kapitału spadłby poniżej 20 %, 30 % lub 50 % albo instytucja kredytowa przestałaby być jednostką zależną, bez uprzedniego powiadomienia w formie pisemnej właściwych organów, z naruszeniem art. 25.
2. Państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1, sankcji i środków administracyjnych, które obejmują co najmniej:

- a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną oraz charakter naruszenia;
- b) nakaz zobowiązujący odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;
- c) w przypadku osoby prawnej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 10 % całkowitych rocznych obrotów przedsiębiorstwa w poprzednim roku obrotowym; w przypadku gdy przedsiębiorstwo jest jednostką zależną jednostki dominującej, całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej za poprzedni rok obrotowy;
- d) w przypadku osoby fizycznej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 5 000 000 EUR lub, w państwie członkowskim, w którym euro nie jest walutą urzędową, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień przyjęcia niniejszej dyrektywy;
- e) administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści.

#### *Artykuł 67*

#### *Inne przepisy*

1. Przepisy niniejszego artykułu stosuje się każdorazowo w każdym przypadku, gdy:
  - a) instytucja uzyska zezwolenie w oparciu o niezgodne z prawdą oświadczenie lub w jakikolwiek inny nieprawidłowy sposób, z naruszeniem art. 18 lit. b);
  - b) instytucja nie powiadomi właściwych organów, z naruszeniem art. 26 ust. 1 akapit pierwszy, gdy tylko poweźmie stosowną wiedzę o wszelkich transakcjach nabycia lub zbycia udziałów w jej kapitale, w wyniku których wielkość pakietów akcji przekroczy jeden z progów określonych w art. 22 ust. 1 i art. 25 lub spadnie poniżej jednego z tych progów;
  - c) instytucja notowana na rynku regulowanym wymienionym w wykazie publikowanym przez EUNGiPW zgodnie z art. 47 dyrektywy 2004/39/WE nie przekaze właściwym organom, przynajmniej raz do roku, nazwisk lub nazw akcjonariuszy i udziałowców posiadających znaczne pakiety akcji oraz wielkości tych pakietów, z naruszeniem art. 26 ust. 1 akapit drugi;
  - d) instytucja nie posiada rozwiązań w zakresie zarządzania wymaganych przez właściwe władze zgodnie z przepisami krajowego prawa wdrażającymi art. 73;
  - e) instytucja nie przekaze właściwym organom informacji dotyczących obowiązku spełnienia wymogów w zakresie funduszy własnych określonych w art. 87

rozporządzenia [do wstawienia przez OP], jak wymaga tego art. 95 ust. 1 akapit pierwszy tego rozporządzenia;

- f) instytucja nie przekaze właściwym organom danych na temat wymogów kapitałowych, jak wymaga tego art. 96 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
- g) instytucja nie przekaze właściwym organom informacji dotyczących dużego zaangażowania, jak wymaga tego art. 383 ust. 1 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
- h) instytucja nie przekaze właściwym organom informacji dotyczących płynności, jak wymaga tego art. 403 ust. 1 i 2 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
- i) instytucja nie przekaze właściwym organom informacji dotyczących wskaźnika dźwigni, jak wymaga tego art. 417 ust. 1 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
- j) instytucja nie będzie stale posiadać płynnych aktywów, jak wymaga tego art. 401 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
- k) instytucja doprowadzi do powstania zaangażowania przekraczającego limity ustalone w art. 384 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
- l) instytucja narażona jest na ryzyko kredytowe związane z pozycją sekurytyzacyjną, nie spełniwszy warunków określonych w art. 394 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
- m) instytucja nie ujawni informacji zgodnie z art. 418 ust. 1–3 lub art. 436 ust. 1 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
- ma) stwierdzono, że instytucja jest odpowiedzialna za poważne naruszenie przepisów krajowych przyjętych na podstawie dyrektywy 2005/60/WE w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu.**

2. Bez uszczerbku dla uprawnień nadzorczych właściwych organów określonych w art. 64 państwa członkowskie zapewniają możliwość stosowania w przypadkach, o których mowa w ust. 1, sankcji i środków administracyjnych, które obejmują co najmniej:

- a) podanie do publicznej wiadomości informacji wskazującej osobę fizyczną lub prawną oraz charakter naruszenia;
- b) nakaz zobowiązujący osobę fizyczną lub prawną do zaprzestania określonego postępowania oraz powstrzymania się od jego ponownego podejmowania;
- c) w przypadku instytucji, cofnięcie zezwolenia udzielonego instytucji, zgodnie z art. 18;

- d) tymczasowy zakaz sprawowania funkcji w instytucjach wobec członka organu zarządzającego instytucji lub wobec każdej innej osoby fizycznej, uznanej za odpowiedzialną popełnienia naruszenia;
- e) w przypadku osoby prawnej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 10 % całkowitych rocznych obrotów tej osoby prawnej w poprzednim roku obrotowym; w przypadku gdy osoba prawna jest jednostką zależną jednostki dominującej, całkowity roczny obrót stanowi kwota całkowitego rocznego obrotu wynikająca ze skonsolidowanego sprawozdania finansowego ostatecznej jednostki dominującej za poprzedni rok obrotowy;
- f) w przypadku osoby fizycznej, administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości 5 000 000 EUR lub, w państwie członkowskim, w którym euro nie jest walutą urzędową, równowartość tej kwoty w walucie krajowej na dzień wejścia niniejszej dyrektywy w życie;
- g) administracyjne sankcje finansowe w maksymalnej wysokości równej dwukrotności kwoty korzyści uzyskanych lub strat unikniętych w wyniku naruszenia, w przypadku gdy możliwe jest ustalenie kwoty uzyskanych korzyści lub unikniętych strat.

#### *Artykuł 68*

##### *Publikowanie informacji o nałożonych sankcjach*

Państwa członkowskie zapewniają publikowanie przez właściwe organy bez zbędnej zwłoki informacji o sankcjach lub środkach nałożonych za naruszenie przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych] lub przepisów prawa krajowego przyjętych w celu wdrożenia niniejszej dyrektywy, w tym informacji na temat rodzaju i charakteru naruszenia oraz tożsamości osób odpowiedzialnych za naruszenie. ▀

***Państwa członkowskie dopilnowują, aby właściwe organy informowały bezzwłocznie i szczegółowo EUNB o wszelkich sankcjach nałożonych na instytucje lub osoby pod ich nadzorem.***

#### *Artykuł 68a*

##### *Dzielenie się informacjami na temat sankcji*

***W przypadku nałożenia przez właściwy organ państwa członkowskiego sankcji administracyjnych na podstawie art. 66 ust. 2 i art. 67 ust. 2 na osobę prawną, organ ten informuje EUNB o sankcjach i okolicznościach ich zastosowania.***

***EUNB monitoruje i prowadzi wykaz osób fizycznych, na które nałożono sankcje, przez czas obowiązywania sankcji.***

***Przy dokonywaniu oceny nieposzlakowanej opinii osób, o których mowa w art. 13 ust. 1,***

*art. 87 ust. 1 i 115, właściwy organ sprawdza w EUNB, czy posiada on istotne informacje odnośnie do sankcji. EUNB informuje, czy osoby te znajdują się w wykazie Urzędu.*

*EUNB współpracuje przy sporządzaniu wszelkich wykazów międzynarodowych.*

#### *Artykuł 69*

*Skuteczne stosowanie sankcji i wykonywanie przez właściwe organy uprawnień do nakładania sankcji*

1. Państwa członkowskie zapewniają uwzględnianie przez właściwe organy – przy ustalaniu rodzaju sankcji lub środków administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych – wszelkich istotnych okoliczności, w tym:
  - a) wagi naruszenia i czasu jego trwania;
  - b) stopnia odpowiedzialności odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej;
  - c) sytuacji finansowej odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej, której wyznacznikiem jest wysokość całkowitych obrotów odpowiedzialnej osoby prawnej lub roczny dochód odpowiedzialnej osoby fizycznej;
  - d) skala korzyści uzyskanych lub strat unikniętych przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną, o ile można ją ustalić;
  - e) straty poniesione przez osoby trzecie w związku z naruszeniem, o ile można je ustalić;
  - f) gotowość odpowiedzialnej osoby fizycznej lub prawnej do współpracy z właściwym organem;
  - g) uprzednie naruszenia popełnione przez odpowiedzialną osobę fizyczną lub prawną.
2. EUNB wydaje wytyczne przeznaczone dla właściwych organów zgodnie z art. 16 rozporządzenia nr (UE) nr 1093/2010 dotyczące rodzajów środków i sankcji administracyjnych oraz wysokości administracyjnych sankcji finansowych.

#### *Artykuł 70*

*Zgłaszanie naruszeń*

1. Państwa członkowskie zapewniają ustanowienie przez właściwe organy skutecznych *i rzetelnych* mechanizmów sprzyjających zgłaszaniu właściwym organom *potencjalnych lub faktycznych* naruszeń przepisów rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych] oraz przepisów prawa krajowego wdrażających niniejszą dyrektywę.

2. Mechanizmy, o których mowa w ust. 1, obejmują przynajmniej:
- a) szczególne procedury odbierania zgłoszeń w sprawie naruszeń oraz działania następcze;
  - b) stosowną ochronę, **w tym pełną anonimowość**, pracowników instytucji, którzy ujawniają naruszenia popełnione w danej instytucji;
  - c) ochronę danych osobowych zarówno osoby dokonującej zgłoszenia naruszeń, jak i osoby, której zarzuca się popełnienie naruszenia, zgodnie z zasadami określonymi w dyrektywie 95/46/WE;
- ca) wyraźne zasady zakazujące instytucjom dochodzenia tożsamości osoby, która zgłosiła naruszenie.**
3. Państwa członkowskie wymagają, by instytucje posiadały odpowiednie procedury zgłaszania przez swoich pracowników naruszeń wewnątrz firmy za pośrednictwem specjalnego kanału. **Takie procedury mogą zostać ustanowione w ramach układów zbiorowych lub innych ustaleń przewidzianych przez partnerów społecznych. Zastosowanie ma taka sama ochrona, jak ta, o której mowa w ust. 2 lit. b), c) i ca).**

#### *Artykuł 71*

#### *Prawo do odwołania*

Państwa członkowskie zapewniają prawo do odwołania od decyzji i środków podjętych zgodnie z przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi przyjętymi zgodnie z niniejszą dyrektywą lub rozporządzeniem [do wstawienia przez OP]. Prawo do odwołania przysługuje również w przypadku niepodjęcia decyzji w sprawie wniosku o udzielenie zezwolenia w terminie sześciu miesięcy od złożenia wniosku, który zawiera wszystkie informacje wymagane na podstawie obowiązujących przepisów.

## **Rozdział 2**

### **Procedury przeglądu**

#### **SEKCJA I**

#### **PROCES OCENY ADEKWATNOŚCI KAPITAŁU WEWNĘTRZNEGO**

#### *Artykuł 72*

#### *Kapitał wewnętrzny*

Instytucje posiadają prawidłowe, skuteczne i kompletne strategie i procedury służące do oceny i stałego utrzymywania kwoty, rodzaju i struktury kapitału wewnętrznego, które

uważają za odpowiednie do zabezpieczenia rodzaju i skali ryzyka, na które są lub mogą być narażone.

Wspomniane strategie i procedury są poddawane regularnym przeglądom wewnętrznym, których zadaniem jest zapewnienie utrzymania kompleksowości tych strategii i procedur oraz ich proporcjonalności w stosunku do charakteru, skali i złożoności działalności danej instytucji.

## SEKCJA II

### ZASADY, PROCEDURY I MECHANIZMY OBOWIĄZUJĄCE W INSTYTUCJACH

#### PODSEKCJA 1

#### ZASADY OGÓLNE

##### *Artykuł 73*

##### *Procedury i mechanizmy kontroli wewnętrznej*

1. Właściwe organy wymagają, aby każda instytucja posiadała solidne zasady zarządzania obejmujące jasną strukturę organizacyjną z dobrze określonymi, przejrzystymi i spójnymi stosunkami odpowiedzialności, skuteczne procedury służące rozpoznawaniu ryzyka, na które instytucja jest lub może być narażona, zarządzania tym ryzykiem, jego monitorowania i raportowania oraz odpowiednie mechanizmy kontroli wewnętrznej obejmujące prawidłowe procedury administracyjne i księgowość oraz politykę wynagrodzeń i praktyki w tym względzie, które są zgodne z zasadami stabilnego i skutecznego zarządzania ryzykiem i sprzyjają takiemu zarządzaniu ryzykiem.
2. Zasady, procedury i mechanizmy określone w ust. 1 są kompleksowe i proporcjonalne w stosunku do charakteru, skali i złożoności **ryzyka nieodłącznie związanego z modelem biznesowym i działalnością** danej instytucji. Uwzględnia się kryteria techniczne określone w podsekcjach 2 i 3.
3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, by określić zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w ust. 1, zgodnie z zasadami proporcjonalności, **pomocniczości** i kompleksowości określonymi w ust. 2.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

EUNB przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2015 r.

- 3a. *Właściwe organy dbają o to, aby organy zarządzające instytucji przyjęły kompleksowe plany naprawcze (living wills), gwarantujące skuteczne postępowanie naprawcze względem instytucji w przypadku niewypłacalności i ograniczające negatywne skutki dla innych instytucji i ogólnej gospodarki.*

*W przypadku grup i instytucji systemowych zidentyfikowanych zgodnie z art. 132a organ zarządzający opracowuje te kompleksowe plany naprawcze (living wills) na poziomie indywidualnym i grupowym w terminie jednego roku po włączeniu do wykazu instytucji systemowych EUNB. Są one na bieżąco aktualizowane. Jeżeli grupa lub instytucja systemowa nie przedstawi wykonalnego planu naprawczego, właściwe organy – w porozumieniu z ERRS, EUNB i właściwymi organami państwa przyjmującego – są uprawnione do podjęcia niezbędnych działań w celu przygotowania wiarygodnego planu naprawczego. Może to obejmować wymóg zmian w strukturze prawnej grupy.*

*Zgodnie z art. 25 rozporządzenia w sprawie EUNB nr 1093/2010, EUNB przyczynia się do rozwoju i koordynacji skutecznych i spójnych planów naprawczych oraz bierze w nich aktywny udział. EUNB dokonuje przeglądu wszelkich ogólnych warunków nakładanych przez państwa członkowskie na plany naprawcze. Ogólne warunki winny w szczególności zapewniać poszanowanie jednolitego rynku i nie mogą one powodować negatywnych skutków w innych państwach członkowskich. EUNB jest regularnie informowany o planach naprawczych instytucji systemowych.*

*Plany naprawcze muszą obejmować postanowienia, w tym uzgodnienia umowne i prawne, według potrzeb, zapewniające postępowanie naprawcze względem instytucji w sposób ograniczający negatywny wpływ na stabilność finansową lub konieczność pozyskania środków publicznych, rozwiązujący kwestie transgraniczne dla oddziałów i jednostek zależnych, w tym kwestie poufności i dzielenia się informacjami, oraz zapewniający ciągłość świadczenia podstawowych usług.*

#### *Artykuł 74*

##### *Nadzór polityki wynagrodzeń*

1. Właściwe organy wykorzystują informacje gromadzone zgodnie z kryteriami ujawniania informacji ustanowionymi w art. 435 ust. 1 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] w celu przeprowadzenia analiz porównawczych tendencji i praktyk w dziedzinie wynagrodzeń. Właściwe organy przekazują EUNB te informacje.
2. EUNB wydaje wytyczne dotyczące prawidłowej polityki wynagrodzeń zgodne z zasadami określonymi w art. **od 88 do 91**. Wytyczne uwzględniają zasady dotyczące prawidłowej polityki wynagrodzeń, określone w zaleceniu Komisji z dnia 30 kwietnia 2009 r. w sprawie polityki wynagrodzeń w sektorze usług finansowych<sup>1</sup>.

---

<sup>1</sup> C(2009) 3159.



EUNGiPW współpracuje ściśle z EUNB, aby opracować wytyczne dotyczące polityki wynagrodzeń dla kategorii pracowników zaangażowanych w prowadzenie usług i działalności inwestycyjnej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 2 dyrektywy 2004/39/WE.

EUNB wykorzystuje informacje przekazywane przez właściwe organy zgodnie z ust. 3, by przeprowadzać analizy porównawcze tendencji i praktyk dotyczących wynagrodzeń w skali Unii.

3. Właściwe organy gromadzą dane na temat liczby, *nazwisk, tytułów i zakresu obowiązków* osób przypadających na instytucję, których *wynagrodzenie wynosi* co najmniej 1 milion EUR *w danym roku obrotowym*, w tym informacje dotyczące obszaru działalności oraz głównych składników wynagrodzenia, premii, nagrody długookresowej i składek emerytalnych. Informacje te przekazuje się EUNB, który publikuje je w formacie zbiorczym dla państw członkowskich pochodzenia we wspólnym formacie sprawozdawczym. EUNB może opracować wytyczne ułatwiające wdrożenie niniejszego ustępu i zapewnienie spójności gromadzonych informacji.

## PODSEKCJA 2

### KRYTERIA TECHNICZNE DOTYCZĄCE ORGANIZACJI I TRAKTOWANIA RYZYKA

#### Artykuł 75

##### Traktowanie ryzyka

1. Właściwe organy zapewniają zatwierdzenie przez organ zarządzający strategii i polityk dotyczących podejmowania, monitorowania i ograniczania ryzyka, na które jest lub może być narażona instytucja, a także zarządzania takim ryzykiem, włącznie z ryzykiem, jakie niesie otoczenie makroekonomiczne danej instytucji w związku ze stanem cyklu koniunktury, jak również dokonywanie przez ten organ okresowych przeglądów tych strategii i polityk.
2. Właściwe organy dopilnowują, by organ zarządzający ■ poświęcał wystarczająco dużo czasu analizom kwestii ryzyka. *Dbaj on aktywnie o to, aby przeznaczono odpowiednie zasoby na zarządzanie wszelkim istotnym ryzykiem, o którym mowa w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych], jak również w ocenę aktywów, wykorzystanie ratingów zewnętrznych i modeli wewnętrznych związanych z tym ryzykiem. Instytucja musi opracować zasady podległości służbowej wobec organu zarządzającego, które dotyczą wszystkich rodzajów istotnego ryzyka oraz strategii w zakresie zarządzania ryzykiem i ich zmian.*
3. Właściwe organy zapewniają ustanowienie przez instytucje, *które są istotne pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz charakteru, zakresu i kompleksowości działań*, komitetu ds. ryzyka *lub równoważnego organu*, złożonego z członków organu zarządzającego ■. *Odpowiednia liczba członków komitetu powinna również być niezależna.* Członkowie komitetu ds. ryzyka *lub równoważnego organu* dysponują odpowiednią wiedzą, umiejętnościami i doświadczeniem, by w pełni zrozumieć i monitorować strategię w zakresie ryzyka i gotowość danej instytucji do podejmowania ryzyka.

Komitet ds. ryzyka *lub równoważny organ* udziela porad organowi zarządzającemu ■ w odniesieniu do ogólnej bieżącej i przyszłej gotowości instytucji do podejmowania ryzyka oraz jej strategii w tym zakresie, a także pomaga organowi zarządzającemu ■ w odniesieniu do nadzoru wdrażania tej strategii.

*Komitet ds. ryzyka zapewnia pełne odzwierciedlenie ryzyka w cenach zobowiązań i aktywów w sposób zgodny ze strukturą ogólnego zarządzania ryzykiem oraz publicznym i nadzorczym ujawnianiem ryzyka. Jeżeli ceny nie odzwierciedlają ryzyka w opisany sposób, komitet ds. ryzyka przedstawia zarządowi plan naprawczy.*

*Państwa członkowskie mogą zezwolić instytucji na ustanowienie **połączonego** komitetu ds. ryzyka i audytu [por. dyrektywa ..., art. ...] lub organu równoważnego*

*komitetowi ds. ryzyka, uwzględniając charakter, skalę i złożoność działalności danej instytucji kredytowej. Członkowie połączonego komitetu posiadają niezbędną wiedzę, umiejętności i doświadczenie zawodowe wymagane przez komitet ds. ryzyka i komitet ds. audytu.*

4. Właściwe organy zapewniają *organowi zarządzającemu, a jeżeli został ustanowiony komitet ds. ryzyka lub równoważny organ, również komitetowi ds. ryzyka lub równoważnemu organowi – należyty dostęp do informacji na temat sytuacji instytucji pod względem ryzyka, a w razie potrzeby i jeżeli jest to wskazane – do funkcji zarządzania ryzykiem oraz do doradztwa ekspertów zewnętrznych.*

*Organ zarządzający oraz komitet ds. ryzyka lub równoważny organ – jeżeli zostały ustanowione – określają charakter, ilość, format i częstotliwość dostarczanych im informacji dotyczących ryzyka* ■ .

*Komitet ds. ryzyka lub równoważny organ, celem wspierania solidnych strategii i praktyk wynagradzania, wykazuje, że zachęty wynikające z systemu wynagradzania uwzględniają ryzyko, kapitał, płynność oraz prawdopodobieństwo i termin zysków.*

5. Właściwe organy zapewniają *wystarczającą niezależność funkcji zarządzania ryzykiem w ramach instytucji od funkcji realizujących zadania operacyjne* ■ oraz posiadanie przez tę funkcję dostatecznych uprawnień, statusu i zasobów *zgodnie z art. 7 ust. 2 dyrektywy 2006/73/WE.*

*Funkcja zarządzania ryzykiem zapewnia identyfikację każdego istotnego ryzyka, jego pomiar i należytą sprawozdawczość w tym zakresie. Funkcja zarządzania ryzykiem ma możliwość powiadamiania, w stosownym przypadku, bezpośrednio organu zarządzającego w jego funkcji nadzorczej, niezależnie od kierownictwa wyższego szczebla oraz informowania tego organu o niepokojących kwestiach i ostrzegania go w razie potrzeby, jeżeli wystąpią określone zdarzenia dla ryzyka, które mają skutki lub mogą spowodować skutki dla instytucji, bez szkody dla zakresu odpowiedzialności organu zarządzającego w jego funkcji nadzorczej i/lub kierowniczej na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr .../2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych].*

*Funkcja zarządzania ryzykiem ma możliwość powiadamiania, w stosownym przypadku, bezpośrednio organu zarządzającego w jego funkcji nadzorczej, niezależnie od kierownictwa wyższego szczebla oraz informowania tego organu o niepokojących kwestiach i ostrzegania go w razie potrzeby, jeżeli wystąpią określone zdarzenia dla ryzyka, które mają skutki lub mogą spowodować skutki dla instytucji, bez szkody dla zakresu odpowiedzialności organu zarządzającego i jego funkcji nadzorczej lub kierowniczej na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr .../2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych].*

Kierownik funkcji zarządzania ryzykiem jest niezależnym członkiem wyższej wykonawczej kadry zarządzającej, któremu wyraźnie powierzono odpowiedzialność za funkcję zarządzania ryzykiem. W przypadku gdy charakter, skala i złożoność działalności danej instytucji nie uzasadniają wyznaczenia osoby pełniącej tylko tę

funkcję, inny pracownik wysokiego szczebla w ramach instytucji może pełnić tę funkcję, o ile nie dochodzi do konfliktu interesów.

Kierownik funkcji zarządzania ryzykiem nie może zostać zwolniony z tej funkcji bez uprzedniej zgody organu zarządzającego działającego w jego funkcji nadzorczej i w razie konieczności ma możliwość bezpośredniego dostępu do organu zarządzającego działającego w jego funkcji nadzorczej.

***Niniejszą dyrektywę stosuje się bez uszczerbku dla stosowania dyrektywy 2006/73/WE do firm inwestycyjnych.***

#### *Artykuł 76*

##### *Wewnętrzne metody obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych*

1. Właściwe organy zapewniają podejmowanie przez instytucje właściwych kroków w celu opracowania opartych na ratingach wewnętrznych metod obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego, jeżeli ich ekspozycje są istotne w wartościach bezwzględnych i jeżeli mają one jednocześnie znaczną liczbę istotnych kontrahentów.
  - 1a. ***Właściwe organy dopilnowują, aby ratingi wewnętrzne wykorzystywane przez instytucje nie opierały się wyłącznie lub automatycznie na zewnętrznych ratingach kredytowych oraz aby nie odgrywały nadrzędnej roli w stosunku do oceny wewnętrznej.***
2. Właściwe organy ***w instytucjach, które są istotne pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz charakteru, zakresu i kompleksowości działań, wspierają zdolność wewnętrznej oceny ryzyka kredytowego i większe stosowanie wewnętrznych modeli obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka szczególnego z tytułu instrumentów dłużnych w portfelu handlowym, wraz z wewnętrznymi modelami obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka niewykonania zobowiązań i migracji, jeżeli ich ekspozycja na ryzyko szczególne jest istotna w wartościach bezwzględnych i jeżeli mają one znaczącą liczbę istotnych pozycji w instrumentach dłużnych różnych emitentów. W tym celu właściwe organy stosują rzetelne strategie wewnętrzne w odniesieniu do ryzyka szczególnego, jak również ryzyka niewykonania zobowiązań i migracji.***
  - 2a. ***Właściwe organy we współpracy z EUNB dokonują analizy i oceny skuteczności ratingów wewnętrznych w instytucjach.***
3. EUNB opracuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, by bliżej zdefiniować pojęcie „ekspozycji ***na ryzyko szczególne***, które są istotne w wartościach bezwzględnych”, o którym mowa w ust. 2, oraz progi dotyczące znacznej liczby istotnych kontrahentów i pozycji w instrumentach dłużnych różnych emitentów. EUNB przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

#### *Artykuł 76a*

##### *Analiza porównawcza w ramach nadzoru wewnętrznych metod obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych*

- 1. Właściwe organy opracowują hipotetyczny portfel instrumentów reprezentujących pełen zakres ryzyka, na które narażona jest instytucja i w przypadku którego są one uprawnione do wykorzystywania wewnętrznych modeli obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych.*
- 2. Właściwe organy dopilnowują, aby instytucje uprawnione do stosowania metod wewnętrznych obliczały wymogi w zakresie funduszy własnych dla każdej ekspozycji w portfelu i przedkładały wyniki tych obliczeń wraz z wyjaśnieniem stosowanej metodologii właściwym organom z odpowiednią częstotliwością, przy czym nie rzadziej niż raz w roku.*
- 3. Właściwe organy, na podstawie informacji przedłożonych przez instytucje zgodnie z ust. 2, monitorują zakres obliczeń funduszy własnych wynikających z metod wewnętrznych stosowanych przez te instytucje i co najmniej raz w roku dokonują oceny jakości tych metod, zwracając szczególną uwagę na metody, które pokazują istotne różnice w wymogach dotyczących funduszy własnych dla tej samej ekspozycji, a także na ocenę tego, które metody stanowią najlepszą praktykę.*
- 4. Jeżeli pewne instytucje wyróżniają się istotnie na tle większości zbliżonych instytucji lub jeżeli stosowane metody są rozbieżne i dają zróżnicowane wyniki, właściwe organy badają przyczyny takiego stanu rzeczy i podejmują środki zaradcze wymagane w celu zapewnienia stosowania najlepszych praktyk i zapobiegania niedoszacowaniu wymogów w zakresie funduszy własnych.*
- 5. Właściwe organy wprowadzają skuteczne procedury wymiany informacji i ocen przeprowadzanych zgodnie z ust. 2 i 3 oraz przekazywania ich EUNB, aby zapewnić spójny nadzór nad metodami wewnętrznymi w różnych państwach członkowskich.*
- 6. EUNB przedstawia zalecenia zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, jeżeli uzna je za niezbędne na podstawie informacji i ocen, o których mowa w ust. 5, w celu usprawnienia praktyk nadzorczych w odniesieniu do metod wewnętrznych lub niedociągnięć stwierdzonych w ramach standardowego podejścia do obliczania funduszy własnych.*
- 7. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu dalszego określenia minimalnych standardów opracowania hipotetycznego portfela, o którym mowa w ust. 1, minimalnych standardów dotyczących treści informacji przekazywanych przez instytucje, o których mowa w ust. 2, i minimalnych standardów ocen dokonywanych przez właściwe organy, o których mowa w ust. 3.*

*EUNB przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.*

*Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.*

## *Artykuł 77*

### *Ryzyko kredytowe i ryzyko kontrahenta*

Właściwe organy zapewniają, co następuje:

- a) podstawą decyzji o udzieleniu kredytu są prawidłowe i jasno określone kryteria. Ustala się jasną procedurę zatwierdzania, zmieniania, przedłużania i refinansowania kredytów;
  - b) instytucje posiadają wewnętrzne metody pozwalające im na dokonanie oceny ryzyka kredytowego ekspozycji wobec poszczególnych kredytobiorców, papierów wartościowych lub kontrahentów, jak również ryzyka kredytowego na poziomie portfela. W szczególności wewnętrzne metody nie mogą opierać się wyłącznie lub w mechaniczny sposób na zewnętrznych ratingach. Jeżeli wymogi w zakresie funduszy własnych opierają się na ratingach zewnętrznej instytucji oceny wiarygodności kredytowej (ECAI) lub na fakcie nieposiadania ratingu przez ekspozycję, instytucje stosują własne metody celem oceny stosowności hierarchii ryzyka kredytowego wynikającej z tych wymogów w zakresie funduszy własnych i uwzględniają wynik tej oceny przy alokacji kapitału wewnętrznego;
  - c) bieżące administrowanie i monitorowanie należących do instytucji portfeli oraz ekspozycji obciążonych różnym ryzykiem, w tym identyfikacja kredytów trudnych i zarządzanie nimi oraz dokonywanie odpowiednich aktualizacji wartości i tworzenie rezerw, działa w oparciu o skuteczne systemy;
  - d) dywersyfikacja portfeli kredytowych jest dostosowana do rynków docelowych instytucji oraz jej ogólnej strategii kredytowej;
- da) wspierane będzie rozwijanie akcji kredytowej opartej na relacjach, gdzie informacje pozyskane podczas długotrwałych stosunków biznesowych z klientami są wykorzystywane do przeprowadzenia lepszej analizy funkcjonowania przedsiębiorstwa i oceny ryzyka, niż tylko na podstawie standardowych informacji i ocen zdolności kredytowej.*

## *Artykuł 78*

### *Ryzyko rezydualne*

Właściwe organy zapewniają uwzględnianie niebezpieczeństwa mniejszej niż zakładano skuteczności wykorzystywanych przez instytucję uznanych technik ograniczenia ryzyka kredytowego i jego kontrolowanie za pomocą sformułowanych w formie pisemnej polityk i procedur.

## *Artykuł 79*

### *Ryzyko koncentracji*

Właściwe organy zapewniają uwzględnianie ryzyka koncentracji z tytułu ekspozycji wobec **suwerennych państw, władz regionalnych i lokalnych**, kontrahentów, w tym kontrahentów centralnych, grup powiązanych kontrahentów i kontrahentów działających w tym samym sektorze gospodarki, regionie geograficznym, prowadzących tę samą działalność lub obrót takimi samymi towarami, a także ryzyka wynikającego ze stosowania technik ograniczenia ryzyka kredytowego, oraz w szczególności ryzyk związanych z dużymi pośrednimi zaangażowaniami kredytowymi, takimi jak pojedynczy wystawca zabezpieczenia, oraz kontrolowanie tego ryzyka za pomocą sformułowanych w formie pisemnej polityk i procedur.

## *Artykuł 80*

### *Ryzyko sekurytyzacyjne*

1. Właściwe organy zapewniają ocenę ryzyka z tytułu transakcji sekurytyzacyjnych, w których instytucje kredytowe są inwestorami, jednostkami inicjującymi lub jednostkami sponsorującymi, w tym ryzyka utraty reputacji, występującego w odniesieniu do złożonych struktur czy produktów, oraz jego uwzględnianie za pomocą odpowiednich polityk i procedur, w celu zapewnienia pełnego odzwierciedlenia ekonomicznej istoty transakcji w decyzjach dotyczących oceny ryzyka i zarządzania ryzykiem.
2. Właściwe organy dopilnowują, by instytucje inicjujące odnawialne transakcje sekurytyzacyjne z opcją przedterminowej spłaty posiadały plany zachowania płynności mające na celu uwzględnienie skutków zarówno planowej, jak i przedterminowej spłaty należności.

## *Artykuł 81*

### *Ryzyko rynkowe*

1. Właściwe organy zapewniają wdrożenie polityk i procedur dotyczących pomiaru wszystkich istotnych źródeł i skutków ryzyka rynkowego oraz zarządzania nimi.
2. Jeżeli krótka pozycja staje się wymagalna przed długą pozycją, właściwe organy zapewniają podjęcie przez instytucje działań również na wypadek ryzyka braku płynności.

3. Kapitał wewnętrzny jest adekwatny w stosunku do istotnego ryzyka rynkowego, które nie jest objęte wymogiem dotyczącym funduszy własnych.

Instytucje, które podczas obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka pozycji zgodnie z częścią trzecią tytułu IV rozdział 2 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] dokonały saldowania swoich pozycji w jednej lub większej liczbie akcji wchodzących w skład indeksu giełdowego z pozycją lub pozycjami z tytułu terminowego kontraktu typu futures na indeks giełdowy lub z tytułu innego produktu powiązanego z indeksem giełdowym, muszą dysponować kapitałem wewnętrznym w wysokości zabezpieczającej przed podstawowym ryzykiem straty w wyniku zmiany wartości kontraktu terminowego typu futures lub innego produktu, która nie byłaby w pełni zgodna ze zmianą kursów akcji wchodzących w skład indeksu; instytucje te postępują tak samo, w przypadku gdy posiadają one przeciwstawne pozycje w terminowych kontraktach typu futures na indeksy giełdowe, które nie są identyczne pod względem terminu realizacji kontraktu lub składu indeksu, bądź też pod względem obu tych cech.

Stosując zasady określone w art. 334 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], instytucje zapewniają posiadanie dostatecznego kapitału wewnętrznego na wypadek ryzyka straty istniejącego w okresie pomiędzy podjęciem początkowego zobowiązania a następnym dniem roboczym.

#### *Artykuł 82*

##### *Ryzyko odsetkowe wynikające z działalności w ramach portfela niehandlowego*

Właściwe organy zapewniają wdrożenie przez instytucje systemów oceny ryzyka z tytułu potencjalnych zmian stóp procentowych, które wpływają na działalność niehandlową instytucji, a także systemów zarządzania takim ryzykiem.

#### *Artykuł 83*

##### *Ryzyko operacyjne*

1. Właściwe organy zapewniają wdrożenie przez instytucje polityk i procedur dotyczących oceny stopnia ekspozycji na ryzyko operacyjne, w tym **ryzyko modelowe i obejmujące** zdarzenia rzadko występujące, lecz mające poważne skutki, a także zarządzania taką ekspozycją. Instytucje określają, co stanowi ryzyko operacyjne do celów wspomnianych polityk i procedur.
2. Właściwe organy zapewniają istnienie planów awaryjnych i planów utrzymania ciągłości działalności gospodarczej w celu zapewnienia instytucji możliwości prowadzenia bieżącej działalności i ograniczenia strat w przypadku poważnego zakłócenia działalności gospodarczej.



*Ryzyko utraty płynności*

1. Właściwe organy zapewniają posiadanie przez instytucje solidnych strategii, polityk, procedur i systemów rozpoznawania i pomiaru ryzyka utraty płynności oraz zarządzania takim ryzykiem i monitorowania go w odpowiednim okresie czasu, w tym w systemie śróddziennym, tak by instytucje utrzymywały odpowiednie zabezpieczenia przed utratą płynności. Te strategie, polityki, procedury i systemy są dostosowywane do linii biznesowych, walut, oddziałów i podmiotów prawnych, a także uwzględniają odpowiednie mechanizmy alokacji kosztów płynności, korzyści i ryzyka.
2. Strategie, polityki, procedury i systemy, o których mowa w ust. 1, są proporcjonalne do złożoności, profilu ryzyka, zakresu działalności instytucji i tolerancji na ryzyko określonej przez organ zarządzający, a także odzwierciedlają znaczenie instytucji w każdym państwie członkowskim, w którym instytucja ta prowadzi swoją działalność. Instytucje informują o tolerancji ryzyka w odniesieniu do wszystkich istotnych linii biznesowych.
- 2a. ***Właściwe organy dopilnowują, aby instytucje kredytowe posiadały profile ryzyka utraty płynności, które odpowiadają profilowi wymaganemu w przypadku dobrze działającego i solidnego systemu, nie wykraczając poza ten profil.***

***Właściwe organy monitorują zdarzenia dotyczące m.in. projektu i rozmiarów produktu, zarządzania ryzykiem, strategii i koncentracji finansowania, a także podejmują skuteczne działania, jeżeli takie zdarzenia mogą prowadzić do niestabilności poszczególnej instytucji lub całego systemu.***

***Właściwe organy informują EUNB o wszelkich środkach podejmowanych na mocy akapitu drugiego i co najmniej raz w roku przedkładają EUNB sprawozdanie w sprawie zdarzeń związanych z kwestiami, o których mowa w akapicie pierwszym.***

***Na podstawie tych sprawozdań i wszelkich środków stosowanych przez właściwe organy na mocy akapitu drugiego EUNB decyduje, czy konieczne jest przyjęcie środków na podstawie art. 9 ust. 3 lub art. 9 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.***

***Ponadto na podstawie tych sprawozdań EUNB publikuje sprawozdanie podsumowujące takie zdarzenia w państwach członkowskich i przedstawia zalecenia, jeżeli uzna to za niezbędne zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010.***
3. Właściwe organy zapewniają opracowanie przez instytucje metod mających na celu identyfikację i pomiar poziomów finansowania, zarządzanie tymi poziomami oraz monitorowanie ich. Metody te uwzględniają bieżące i przewidywane istotne przepływy pieniężne w ramach aktywów, pasywów, pozycji pozabilansowych, w tym zobowiązań warunkowych, oraz wynikające z nich możliwe skutki ryzyka utraty reputacji.

4. Właściwe organy zapewniają dokonywanie przez instytucje rozróżnienia między obciążonym majątkiem a majątkiem wolnym od obciążeń, który jest stale dostępny, szczególnie w sytuacjach nadzwyczajnych. Biorą one również pod uwagę osobę prawną, u której znajdują się aktywa, państwo, w którym aktywa są zgodnie z prawem zapisane w rejestrze lub na rachunku, a także ich kwalifikowalność oraz monitorują możliwość uruchomienia aktywów we właściwym czasie.
5. Właściwe organy zapewniają uwzględnianie przez instytucje również istniejących ograniczeń ustawowych, wykonawczych i operacyjnych w stosunku do możliwego transferu płynności i nieobciążonego majątku pomiędzy podmiotami, zarówno wewnątrz EOG, jak i poza nim.
6. Właściwe organy zapewniają uwzględnianie przez instytucje różnych narzędzi ograniczania ryzyka utraty płynności, w tym systemu limitów i zabezpieczeń przed utratą płynności **oraz długoterminowego stabilnego finansowania**, aby instytucje te były w stanie przetrwać szereg różnych *krótko-, średnio- i długookresowych* zdarzeń powodujących napięcia finansowe, *które obejmują szereg scenariuszy przewidujących poważniejsze napięcia niż przewidziane w postanowieniach dotyczących oceny pokrycia płynności i wymogów stabilnego finansowania zawartych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych]*, a także odpowiedniej dywersyfikacji struktury finansowania i dostępu do źródeł finansowania. Ustalenia te podlegają regularnym przeglądom.
7. Właściwe organy zapewniają uwzględnianie alternatywnych scenariuszy dotyczących poziomów płynności i narzędzi ograniczających ryzyko oraz przeprowadzanie regularnych przeglądów założeń leżących u podstaw decyzji dotyczących poziomów finansowania. Alternatywne scenariusze do wyżej wymienionych celów dotyczą w szczególności pozycji pozabilansowych i innych zobowiązań warunkowych, w tym jednostek specjalnego przeznaczenia do celów sekurytyzacji (SSPE) lub innych jednostek specjalnego przeznaczenia, o których mowa w rozporządzeniu [do wstawienia przez OP], w stosunku do których instytucja pełni rolę jednostki sponsorującej lub dostarcza znaczącą pomoc na utrzymanie płynności finansowej.
8. Właściwe organy dopilnowują, by instytucje kredytowe rozważały potencjalne skutki alternatywnych scenariuszy, które są dostosowane do konkretnych instytucji, obejmują cały rynek i łączą w sobie inne scenariusze. Rozważa się również różne okresy czasu i zmienne natężenie skrajnych warunków.
9. Właściwe organy zapewniają dostosowanie przez instytucje swoich strategii, wewnętrznych polityk i limitów dotyczących ryzyka utraty płynności i opracowanie skutecznych planów awaryjnych, uwzględniając rezultaty alternatywnych scenariuszy, o których mowa w ust. 7.
10. Właściwe organy zapewniają posiadanie przez instytucje planów odzyskania płynności określających właściwe strategie i odpowiednie środki wykonawcze w celu pokrycia ewentualnego braku płynności, w tym w stosunku do oddziałów mających siedzibę w innych państwach członkowskich. Plany te są regularnie testowane, uaktualniane na podstawie rezultatów alternatywnych scenariuszy określonych

w ust. 7, zgłaszane kierownictwu wyższego szczebla i przez nie akceptowane, tak aby można było odpowiednio dostosować wewnętrzne polityki i procedury. Instytucje podejmują z wyprzedzeniem konieczne działania operacyjne w celu zapewnienia możliwości natychmiastowego wdrożenia planów odzyskania płynności. W przypadku instytucji kredytowych takie działania operacyjne obejmują posiadanie zabezpieczenia dostępnego w trybie natychmiastowym na potrzeby pozyskania finansowania z banku centralnego. Obejmuje to posiadanie zabezpieczenia w stosownych przypadkach w walucie innego państwa członkowskiego lub walucie państwa trzeciego, w stosunku do którego instytucja kredytowa posiada ekspozycję, oraz jeżeli jest to konieczne z punktu widzenia operacyjnego na terytorium przyjmującego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, w stosunku do którego waluty posiada ona ekspozycję.

***Właściwe organy dopilnowują, by instytucje przyjęły wytyczne Bazylea III dla wskaźnika stabilnego finansowania netto i zabezpieczenia przed utratą płynności, poczynając od 2015 r.***

#### *Artykuł 85*

##### *Ryzyko nadmiernej dźwigni finansowej*

1. Właściwe organy zapewniają posiadanie przez instytucję polityk i procedur służących identyfikacji ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej, zarządzania takim ryzykiem i monitorowania go. Wskaźniki ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej obejmują wskaźnik dźwigni określony zgodnie z art. 416 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] i niedopasowania między należnościami i zobowiązaniami.
2. Właściwe organy zapewniają ostrożnościowe przeciwdziałanie przez instytucje ryzyku nadmiernej dźwigni finansowej poprzez odpowiednie uwzględnienie potencjalnego wzrostu ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej spowodowanego obniżeniem funduszy własnych instytucji w związku ze spodziewanymi lub poniesionymi stratami, w zależności od obowiązujących zasad rachunkowości. W tym celu instytucje muszą być w stanie przetrwać szereg różnych zdarzeń powodujących napięcia finansowe, dotyczących ryzyka nadmiernej dźwigni finansowej.

### **PODSEKCJA 3**

#### **ZARZĄDZANIE**

#### *Artykuł 86*

##### *Zasady zarządzania*

1. Państwa członkowskie ***dopilnowują, by*** organ zarządzający ***określał zasady*** zarządzania, które zapewniają skuteczne i ostrożne zarządzanie instytucją, w tym ***podział*** obowiązków w organizacji oraz ***zapobieganie*** konfliktom interesów, ***a także nadzorował wdrażanie*** tych zasad ***i ponosił za to odpowiedzialność***.

Zasady te są zgodne z następującymi warunkami:

- a) organ zarządzający jest ogólnie odpowiedzialny za instytucję, w tym za przyjmowanie i nadzorowanie wdrażania strategicznych celów instytucji, jej strategii w zakresie ryzyka i zarządzania wewnętrznego;
- aa) **organ zarządzający zapewnia integralność systemów sprawozdawczości rachunkowej i finansowej, w tym niezależnego audytu, kontroli finansowych i operacyjnych oraz zgodności z prawem i odpowiednimi normami;**
- ab) **organ zarządzający nadzoruje proces ujawniania i komunikacji;**
- b) organ zarządzający jest odpowiedzialny za zapewnianie skutecznego nadzoru nad kierownictwem wyższego szczebla;
- c) przewodniczący organu zarządzającego instytucji, **który odpowiada za funkcję nadzorczą**, nie pełni jednocześnie funkcji dyrektora generalnego w ramach tej samej instytucji, chyba że:
  - (i) **dyrektor generalny jest jedynym dyrektorem wykonawczym, który należy do organu zarządzającego w ramach jego funkcji nadzorczej, a dyrektor niewykonawczy należący do organu zarządzającego w ramach jego funkcji nadzorczej jest odpowiedzialny za ład korporacyjny; lub**
  - (ii) jest to uzasadnione **przez instytucję** i właściwe organy wyraziły na to zgodę.

Właściwe organy zapewniają monitorowanie i okresowe oceny przez organ zarządzający skuteczności zasad zarządzania obowiązujących w instytucji i podejmowanie przez ten organ odpowiednich kroków w celu zapobiegania wszelkim niedociągnięciom.

2. Właściwe organy zapewniają ustanowienie przez instytucję komitetu ds. nominacji, złożonego z członków organu zarządzającego, którzy nie sprawują żadnych funkcji wykonawczych w danej instytucji.

Komitet ds. nominacji pełni następujące funkcje:

- a) identyfikuje i zaleca, do zatwierdzenia przez organ zarządzający **lub do zatwierdzenia przez walne zgromadzenie, wystarczająco dużą liczbę** kandydatów na wolne stanowiska w organie zarządzającym **związane z pełnieniem funkcji wykonawczych**. Realizując to zadanie, komitet ds. nominacji ocenia równowagę pod względem wiedzy, umiejętności, różnorodności i doświadczenia organu zarządzającego z **należyтым uwzględnieniem postanowień art. 87 ust. 3, a także pozwalając na uznanie szerokiego spektrum doświadczenia, tak aby nie dyskryminować kobiet. Przygotowują one** opis wymaganych zadań i umiejętności w odniesieniu do konkretnej nominacji oraz **oceniają** przewidywane zaangażowanie pod względem poświęcanego czasu;

- b) okresowo, **co najmniej raz w roku**, ocenia strukturę, wielkość, skład i wyniki organu zarządzającego **w ramach jego funkcji wykonawczej** oraz przedstawia zalecenia dla organu zarządzającego ■ w odniesieniu do wszelkich zmian;
- c) okresowo, **co najmniej raz w roku**, ocenia wiedzę, umiejętności i doświadczenie poszczególnych członków organu zarządzającego **w ramach jego funkcji wykonawczej** oraz organu zarządzającego jako całości oraz przedstawia organowi zarządzającemu ■ sprawozdanie na ten temat;
- d) okresowo dokonuje przeglądu polityki organu zarządzającego **w ramach jego funkcji wykonawczej** w odniesieniu do rekrutacji i powoływania kierownictwa wyższego szczebla i przedstawia zalecenia organowi zarządzającemu.

Realizując to zadanie, komitet ds. nominacji ma możliwość korzystania ze wszelkich zasobów **zapewnianych przez organ zarządzający**, w tym doradztwa zewnętrznego, oraz otrzymuje w tym celu odpowiednie fundusze z instytucji.

Właściwe organy mogą zezwolić instytucji na nieustanawianie odrębnego komitetu ds. nominacji, uwzględniając charakter, skalę i złożoność działalności danej instytucji. **Właściwy organ może to uczynić wyłącznie wtedy, gdy uzna, że procedura selekcji stosowana przez organ zarządzający jest w pełni zgodna z lit. a) do d) drugiego akapitu.**

W przypadku gdy zgodnie z przepisami krajowymi organ zarządzający nie posiada uprawnień dotyczących procedury selekcji i wyznaczania wszystkich swoich członków, niniejszy ustęp nie obowiązuje.

- 2a. **Właściwe organy wymagają od instytucji, aby nie dopuszczały do zdominowania podejmowania decyzji kierowniczych przez jedną osobę lub małą grupę osób, co w razie potrzeby będzie oceniane przez komitet ds. nominacji, o którym mowa w art. 86.**

## **Artykuł 86a**

### **Sprawozdawczość dla poszczególnych krajów**

- 1. **Państwa członkowskie wymagają od instytucji, które nie podlegają zaleceniu 2003/361/WE, przygotowania, poddania kontroli i upublicznienia, w ramach rocznego sprawozdania finansowego, sprawozdania w sprawie płatności dla rządów.**
- 2. **Sprawozdanie obejmuje następujące kwestie:**
  - a) **kwota płatności ogółem, w tym świadczeń rzeczowych, przekazanych na rzecz każdej administracji rządowej w ciągu roku obrotowego;**
  - b) **łączna kwota w podziale na rodzaje płatności przekazanych na rzecz każdej administracji rządowej w ciągu roku obrotowego;**
- 3. **Sprawozdanie uwzględnia następujące rodzaje płatności lub kwoty:**

- a) *zysk przed opodatkowaniem;*
  - b) *podatek od zysków;*
  - c) *tantiemy;*
  - d) *dywidendy;*
  - e) *premie za podpis, odkrycie i produkcję;*
  - f) *obrót, zarówno dla stron trzecich, jak i w ramach grupy, jednostek wchodzących w jej zakres, który może spowodować powstanie należności;*
  - g) *łączna liczba zatrudnionych osób i ich wynagrodzenie ogółem;*
  - h) *wydatki na inwestycje w środki trwałe za dany okres.*
4. *Państwo członkowskie wymaga od każdej instytucji sporządzenia skonsolidowanego sprawozdania w sprawie płatności dla rządów.*
5. *Przedmiotowe sprawozdanie i sprawozdanie skonsolidowane dotyczące płatności dla rządów są publikowane, jak przewidziano w prawie każdego z państw członkowskich, zgodnie z rozdziałem 2 dyrektywy 2009/101/WE.*

#### *Artykuł 86b*

##### *Publiczne ujawnianie stopy zwrotu z aktywów*

*Instytucje ujawniają w swoim sprawozdaniu rocznym, wśród kluczowych wskaźników, stopę zwrotu z aktywów, obliczaną jako zysk netto dzielony przez sumę bilansową.*

#### *Artykuł 87*

##### *Organ zarządzający*

*-1. Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następującą definicję dyrektora niewykonawczego:*

*dyrektor niewykonawczy lub dyrektor zewnętrzny to członek zarządu spółki, który nie jest członkiem kierowniczego zespołu wykonawczego. Nie jest on pracownikiem spółki ani nie jest z nią związany w żaden inny sposób. Jest on odrębny wobec dyrektorów wewnętrznych, którzy są członkami zarządu i którzy pełnią lub uprzednio pełnili funkcję kierownika wykonawczego spółki.*

*Zakres odpowiedzialności dyrektorów niewykonawczych obejmuje:*

- obowiązek konstruktywnej analizy strategii i przyczyniania się do jej rozwoju;*
- obowiązek kontrolowania wyników kierownictwa pod względem realizacji uzgodnionych celów i założeń oraz monitorowania, a w razie konieczności odwoływania kierownictwa wyższego szczebla i planowania mianowania następców;*

- *obowiązek upewnienia się, że informacje finansowe są poprawne, a kontrole finansowe i systemy zarządzania ryzykiem są solidne i uzasadnione;*

- *odpowiedzialność za określenie należytego poziomu wynagrodzenia dyrektorów wykonawczych i pełnienie głównej roli przy mianowaniu, a w razie konieczności odwoływaniu kierownictwa wyższego szczebla i planowaniu mianowania następców.*

*Dyrektor niewykonawczy powinien również prezentować niezależne spojrzenie na:*

- *zasoby;*

- *nominacje;*

- *normy postępowania.*

*Dyrektor niewykonawczy stoi na straży procesu zarządzania. Nie jest on zaangażowany w codzienne prowadzenie działalności, ale nadzoruje działania wykonawcze i przyczynia się do rozwoju strategii.*

1. *Do podstawowych obowiązków akcjonariuszy należy dopilnowanie, aby członkowie organu zarządzającego i zarządu posiadali niezbędną wiedzę, kwalifikacje i umiejętności w celu zapewnienia należytego i rozważnego zarządzania daną instytucją. Ten niezbywalny obowiązek jest sprawowany i wyrażany za pośrednictwem przejrzystych i otwartych procedur mianowania, zwłaszcza w odniesieniu do członków organu zarządzającego i zarządu.*

**█** *Członkowie organu zarządzającego w ramach jego funkcji kierowniczej oraz nadzorczej zawsze cieszą się odpowiednio nieposzlakowaną opinią, posiadają wystarczającą wiedzę, umiejętności i doświadczenie oraz poświęcają wystarczająco dużo czasu na wykonywanie swoich obowiązków, przy czym należy uznać szerokie spektrum doświadczenia, tak aby nie dyskryminować kobiet. Członkowie organu zarządzającego spełniają w szczególności następujące wymagania:*

- a) *wszyscy członkowie organu zarządzającego poświęcają wystarczająco dużo czasu wykonywaniu swoich funkcji w instytucji. Liczba funkcji dyrektora, jaką członek organu zarządzającego może zajmować jednocześnie, uwzględnia konkretne okoliczności oraz charakter, zakres i kompleksowość działań instytucji. Członkowie organu zarządzającego o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz charakteru, zakresu i kompleksowości działań nie mogą sprawować jednocześnie więcej niż jednej z następujących kombinacji funkcji:*

- (i) *jednej funkcji dyrektora wykonawczego i dwóch funkcji dyrektora niewykonawczego;*

- (ii) *czterech funkcji dyrektora niewykonawczego.*

*Funkcje dyrektora wykonawczego lub niewykonawczego sprawowane*

- (i) *w tej samej grupie:*

- (ii) w instytucjach, które:
- a) są objęte tym samym systemem ochrony instytucjonalnej, jeżeli spełnione są warunki przewidziane w art. 108 ust. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych],
  - b) utworzyły powiązania zgodnie z art. 108 ust. 6 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych], lub (iii) w ramach przedsiębiorstw (w tym instytucji niefinansowych), jeżeli instytucja posiada znaczny pakiet akcji,
- liczone są jako jedna funkcja dyrektora.

**Litera a) obejmuje:**

- (i) przedsiębiorstwa i jednostki niefinansowe:
- a) w których występuje znaczny pakiet akcji zgodnie z art. 4 ust. 21 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych];
  - b) w których występują udziały kapitałowe zgodnie z art. 4 ust. 49 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych]; lub
  - c) które mają bliskie powiązania zgodnie z art. 4 ust. 72 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych] z określonymi instytucjami niefinansowymi.
- (ii) dominujące finansowe spółki holdingowe zgodnie z art. 4 ust. 65, 66 i 67 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych], które kontrolują centralną lub regionalną instytucję kredytową objętą instytucjonalnym systemem ochrony.

■

- b) Organ zarządzający posiada jako całość odpowiednią wiedzę, umiejętności i doświadczenie, by zrozumieć działalność instytucji, w tym główne ryzyka.
- c) Poszczególni członkowie organu zarządzającego działają w sposób uczciwy i etyczny oraz zachowują niezależność osądu, tak by móc w razie konieczności skutecznie *ocenić i kwestionować decyzje* kierownictwa wyższego szczebla, *a także skutecznie nadzorować i monitorować proces podejmowania decyzji przez kierownictwo.*



- ca) *Członkowie organu zarządzającego w ramach jego funkcji nadzorczej mają odpowiedni dostęp do informacji i dokumentów potrzebnych do nadzorowania i monitorowania decyzji podejmowanych przez kierownictwo.*
2. *Instytucje przeznaczają odpowiednie zasoby ludzkie i finansowe na wprowadzenie w obowiązek i szkolenie członków organu zarządzającego.*
3. *Właściwe organy wymagają od instytucji i ich odpowiednich komitetów ds. nominacji uwzględniania szerokiego wachlarza cech i kompetencji przy rekrutacji członków organów zarządzających.*
- i) *Instytucje wprowadzają politykę promującą doskonałość, odpowiedzialność i zaangażowanie jako kryteria przewodnie podczas rekrutacji na stanowiska wyższego szczebla, upewniając się, że mianowane osoby zachowują bezwarunkową lojalność wobec interesów instytucji.*
- ii) *Instytucje podejmują także konkretne kroki w kierunku bardziej zrównoważonej reprezentacji w zarządach, takie jak szkolenia dla komitetów ds. nominacji, tworzenie wykazów kandydatów o odpowiednich kompetencjach oraz wprowadzenie procedury nominacji, w której bierze udział co najmniej jeden kandydat każdej płci.*
- iii) *Jeżeli w organie zarządzającym istnieje reprezentacja pracowników, należy ją również postrzegać jako pozytywny sposób umacniania różnorodności, gdyż pozwala ona uzyskać kluczową perspektywę i faktyczną wiedzę na temat wewnętrznego sposobu działania instytucji.*
- Właściwe organy wymagają od instytucji wprowadzenia parytetu płci w wysokości jednej trzeciej najpóźniej dwa lata po wejściu w życie niniejszej dyrektywy.*
4. *Właściwe organy wykorzystują informacje gromadzone zgodnie z kryteriami ujawniania informacji ustanowionymi w art. 422 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] w celu przeprowadzenia analiz porównawczych zróżnicowania. Właściwe organy przekazują EUNB te informacje. EUNB stosuje te informacje w celu przeprowadzenia analiz porównawczych na poziomie Unii.*
5. *EUNB opracowuje wytyczne w celu określenia, w jaki sposób spółka powinna uwzględnić kwestie dotyczące:*
- a) *poświęcania wystarczająco dużo czasu przez każdego z członków organu zarządzającego na wykonywanie jego funkcji, w powiązaniu z konkretnymi okolicznościami oraz charakterem, skalą i złożonością działalności instytucji, które właściwe organy muszą wziąć pod uwagę przy udzielaniu zezwolenia członkowi organu zarządzającemu instytucji na łączenie większej liczby funkcji dyrektora, niż jest to dozwolone zgodnie z ust. 1 lit. a);*
- b) *posiadania przez organ zarządzający jako całość odpowiedniej wiedzy, umiejętności i doświadczenia zgodnie z ust. 1 lit. b);*
- c) *uczciwości, etyczności i niezależności osądu poszczególnych członków organu zarządzającego zgodnie z ust. 1 lit. c);*

- d) odpowiednich zasobów ludzkich i finansowych przeznaczanych na wprowadzenie w obowiązki i szkolenie członków organu zarządzającego zgodnie z ust. 2;
- e) uwzględniania różnorodności podczas wyboru członków organu zarządzającego zgodnie z ust. 3.



EUNB *przyjmuje te wytyczne* do dnia 31 grudnia 2015 r.

**5a. *Niniejszy artykuł nie narusza przepisów dotyczących reprezentowania pracowników w zarządach spółek przewidzianych w ustawodawstwie krajowym ani zasad stosowanych w praktyce.***

## *Artykuł 88*

### *Zasady polityki wynagrodzeń*

1. Właściwe organy zapewniają stosowanie art. 88 ust. 2 – art. 91 do instytucji na poziomie grupy, jednostki dominującej i jednostki zależnej, w tym instytucji mających siedzibę w centrach finansowych offshore.
2. Właściwe organy dopilnowują, by instytucje, ustanawiając i stosując politykę łącznych wynagrodzeń, obejmującą wynagrodzenia i uznaniowe świadczenia emerytalne, dla poszczególnych kategorii pracowników, w tym kierownictwa wyższego szczebla, osób podejmujących ryzyko działalności oraz personelu sprawującego funkcje kontrolne oraz wszystkich pracowników otrzymujących łączne wynagrodzenie odpowiadające wynagrodzeniu kierownictwa wyższego szczebla i osób podejmujących ryzyko działalności, których działalność zawodowa ma istotny wpływ na profil ryzyka tych instytucji, przestrzegały następujących zasad, w taki sposób i w takim zakresie, który odpowiada ich wielkości, wewnętrznej organizacji oraz charakterowi, zakresowi i złożoności ich działalności:
  - a) polityka wynagrodzeń jest zgodna z prawidłowym i skutecznym zarządzaniem ryzykiem, sprzyja takiemu zarządzaniu ryzykiem i nie zachęca do podejmowania ryzyka wykraczającego poza poziom ryzyka tolerowany przez daną instytucję;
  - b) polityka wynagrodzeń jest zgodna ze strategią działalności, celami, wartościami i długoterminowymi interesami instytucji oraz uwzględnia środki mające na celu zapobieganie konfliktom interesów;
  - c) organ zarządzający instytucji, w ramach swojej funkcji nadzorczej przyjmuje ogólne zasady polityki wynagrodzeń, dokonuje ich okresowych przeglądów i jest odpowiedzialny za wdrożenie tej polityki;
  - d) stan wdrożenia polityki wynagrodzeń podlega co najmniej raz do roku centralnemu i niezależnemu przeglądowi wewnętrznemu pod kątem zgodności z

politykami i procedurami dotyczącymi wynagrodzeń, które zostały przyjęte przez organ zarządzający w ramach jego funkcji nadzorczej;

- e) pracownicy sprawujący funkcje kontrolne są niezależni od jednostek organizacyjnych, które nadzorują, cieszą się odpowiednim autorytetem i otrzymują wynagrodzenie za osiągnięte cele związane z ich funkcjami, niezależnie od wyników obszarów działalności, które kontrolują;
- f) wynagrodzenie pracowników wysokiego szczebla zajmujących się funkcjami zarządzania ryzykiem oraz zgodności z przepisami jest bezpośrednio nadzorowane przez komitet ds. wynagrodzeń, o którym mowa w art. 91, lub, jeżeli nie powołano takiego komitetu, przez organ zarządzający w ramach jego funkcji nadzorczej.

**fa) polityka wynagrodzeń obejmuje wyraźnie wyodrębnione kryteria określania:**

**- podstawowego stałego wynagrodzenia, które powinno przede wszystkim odzwierciedlać odpowiednie doświadczenie zawodowe i zakres odpowiedzialności organizacyjnej przewidziany w opisie stanowiska jako element warunków zatrudnienia,**

**- wynagrodzenia zmiennego, które powinno odzwierciedlać osiągnięte wyniki wykraczające poza zakres obowiązków wyrażony w opisie stanowiska jako element warunków zatrudnienia,**

**- wszelkich innych korzyści pracowniczych poza wymaganymi prawem.**

**Do dnia 1 stycznia 2014 r. EUNB opracuje projekt standardu regulacyjnego określającego kryteria jakościowe i odpowiednie kryteria ilościowe w celu określenia kategorii pracowników uznawanych za obciążone ryzykiem.**

**Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnego standardu technicznego, o którym mowa w akapicie drugim, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.**

## *Artykuł 89*

### *Institucje korzystające z interwencji rządowej*

W przypadku instytucji korzystających z wyjątkowych interwencji rządowych, oprócz zasad określonych w art. 88 ust. 2 obowiązują następujące zasady:

- a) zmienny składnik wynagrodzenia jest ściśle ograniczony do odsetka przychodów netto, w przypadku gdy jego wysokość stoi w sprzeczności z możliwością utrzymania prawidłowej bazy kapitałowej oraz terminowym wycofaniem się ze wsparcia publicznego;
- b) właściwe organy wymagają od instytucji restrukturyzacji wynagrodzeń w sposób zgodny z prawidłowym zarządzaniem ryzykiem i długoterminowym wzrostem, w tym między innymi wprowadzając w stosownych przypadkach ograniczenia wynagrodzeń

osób, które faktycznie kierują działalnością danej instytucji kredytowej w rozumieniu art. 13 ust. 1; *niniejszej dyrektywy lub art. 9 ust. 1 dyrektywy 2004/39/WE*;

- c) w przypadkach innych niż uzasadnione nie wypłaca się zmiennego składnika wynagrodzenia osobom, które faktycznie kierują działalnością danej instytucji w rozumieniu art. 13 ust. 1.

### *Artykuł 89a*

#### *Instytucje korzystające z operacji długoterminowego refinansowania EBC*

*W przypadku instytucji korzystających z operacji długoterminowego refinansowania EBC, oprócz postanowień art. 88 ust. 2 obowiązują następujące zasady:*

- a) *ujawnienie zysku osiągniętego z długoterminowych operacji refinansowania EBC dzięki transakcjom przeniesienia;*
- b) *wszelkie zyski osiągane z transakcji przeniesienia nie powinny być uwzględniane przy obliczaniu wynagrodzenia i puli premii.*

### *Artykuł 90*

#### *Zmienne składniki wynagrodzenia*

- 1 W odniesieniu do zmiennych składników wynagrodzenia obowiązują następujące zasady dodatkowo do tych określonych w art. 88 ust. 2 *i na tych samych warunkach, jak określone tamże:*
- a) w przypadku wynagrodzeń zależnych od wyników podstawą do określenia łącznej wysokości wynagrodzenia jest ocena wyników danego pracownika i danej jednostki organizacyjnej w powiązaniu z całościowymi wynikami instytucji; przy ocenie indywidualnych wyników bierze się pod uwagę kryteria finansowe i niefinansowe;
- b) ocena wyników powinna odbywać się na przestrzeni kilku lat, tak aby procedura oceny opierała się na wynikach z dłuższego okresu i aby faktyczna wypłata składników wynagrodzenia zależnych od wyników była rozłożona na okres uwzględniający cykl koniunkturalny instytucji kredytowej i ryzyko związane z prowadzoną przez nią działalnością gospodarczą;
- c) łączna wysokość zmiennych składników wynagrodzenia nie ogranicza zdolności instytucji do zwiększania jej bazy kapitałowej;
- ca) *premie gwarantowane nie są zgodne z należyтым zarządzaniem ryzykiem lub zasadą wynagradzania za wyniki i nie wchodzą w zakres przyszłych planów wynagradzania;*

- d) gwarantowane zmienne składniki wynagrodzenia mają charakter wyjątkowy, występują jedynie przy rekrutacji nowych pracowników i ograniczają się do pierwszego roku zatrudnienia, ***o ile instytucja posiada silną i solidną bazę kapitałową;***
- e) proporcja stałych i zmiennych składników łącznego wynagrodzenia jest odpowiednio wyważona; stałe składniki stanowią na tyle dużą część łącznego wynagrodzenia, aby możliwe było prowadzenie całkowicie elastycznej polityki dotyczącej zmiennych składników wynagrodzenia, w tym niewypłacanie zmiennego składnika wynagrodzenia;
- f) instytucje określają właściwe proporcje pomiędzy stałymi i zmiennymi składnikami łącznego wynagrodzenia, ***a składnik zmienny nie powinien przewyższać stałego składnika wynagrodzenia ogółem;***
- g) płatności z tytułu wcześniejszego rozwiązania umowy odzwierciedlają wyniki osiągnięte w dłuższym okresie, a zasady dotyczące tych płatności są określane w taki sposób, aby zapobiegać wynagradzaniu złych wyników;
- ga) ***pakiety wynagrodzenia w związku z odprawami lub wykupem umów poprzedniego zatrudnienia nie powinny być nieproporcjonalne, nie stanowią wcześniejszej lub większej zapłaty niż miałyby to miejsce w przypadku poprzedniego zatrudnienia, a także muszą być zgodne z długoterminowymi interesami instytucji, w tym rozwiązaniami w zakresie wstrzymania, zwłoki, wykonania i cofnięcia;***
- h) podczas mierzenia wyników na potrzeby obliczeń zmiennych składników wynagrodzenia lub puli zmiennych składników wynagrodzenia dokonywana jest korekta z tytułu wszelkich obecnych i przyszłych rodzajów ryzyk i uwzględniane są koszt kapitału oraz wymagana płynność;
- i) przyznając zmienne składniki wynagrodzenia w obrębie instytucji kredytowej, uwzględnia się także wszelkie rodzaje obecnego lub przyszłego ryzyka;
- j) znaczna część każdego zmiennego składnika wynagrodzenia, wynosząca co najmniej 50%, składa się z następujących składników w  proporcji:
  - (i) akcje lub odpowiadające im tytuły własności, w zależności od struktury prawnej danej instytucji, lub instrumenty związane z akcjami albo odpowiadające im instrumenty niepieniężne, w przypadku nienotowanej instytucji;
  - (ii)  inne instrumenty w rozumieniu art. 49 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], które odpowiednio i w sposób ciągły odzwierciedlają jakość kredytową instytucji.

Instrumenty, o których mowa w niniejszej literze, podlegają odpowiednim zasadom ograniczającym rozporządzanie nimi, służącym dostosowaniu zachęt do długoterminowych interesów danej instytucji. Państwa członkowskie lub ich właściwe organy mogą wprowadzać ograniczenia co do rodzajów i form tych instrumentów lub

zakazać niektórych z nich w stosownych przypadkach. Niniejsza litera ma zastosowanie zarówno do części zmiennego składnika wynagrodzenia odroczonego zgodnie z lit. k), jak i do części nieodroczonego zmiennego składnika wynagrodzenia;

- k) wypłata znacznej części, stanowiącej co najmniej **60%** zmiennego składnika wynagrodzenia, jest odraczana na okres nie krótszy niż trzy do pięciu lat, który jest właściwie dostosowywany do charakteru działalności, związanego z nią ryzyka i działań danego pracownika.

Wynagrodzenie płatne w ramach uzgodnień o odroczeniu wypłaty przysługuje nie wcześniej niż to wynika z zasady proporcjonalności. W przypadku szczególnie wysokiego zmiennego składnika wynagrodzenia **powyżej 100 000 EUR** odroczeniu wypłaty podlega co najmniej 60% jego kwoty. Długość okresu odroczenia ustala się zgodnie z cyklem koniunkturalnym, charakterem działalności, ryzykiem z nią związanym oraz działalnością odnośnych pracowników;

- l) zmienny składnik wynagrodzenia, w tym również jego odroczonego część, jest wypłacany lub nabywa się do niego uprawnienia tylko wówczas, jeżeli takie działanie ma zrównoważony charakter w stosunku do sytuacji finansowej całej instytucji oraz jest ono uzasadnione wynikami tej instytucji, danej jednostki organizacyjnej i zainteresowanego pracownika.

Nie naruszając ogólnych zasad krajowego prawa zobowiązań i prawa pracy łączna wysokość zmiennego składnika wynagrodzenia podlega generalnie znacznej redukcji w sytuacji, gdy instytucja uzyskuje słabsze lub ujemne wyniki finansowe, z uwzględnieniem zarówno obecnego wynagrodzenia, jak i redukcji wypłat kwot uzyskanych wcześniej, między innymi na podstawie ustaleń dotyczących zmniejszenia wysokości lub cofnięcia wypłaty zmiennego składnika wynagrodzenia.

- m) polityka w zakresie świadczeń emerytalnych jest zgodna ze strategią działalności, celami, wartościami i długoterminowymi interesami instytucji kredytowej.

Jeżeli pracownik opuszcza instytucję przed osiągnięciem wieku emerytalnego, instytucja powinna zatrzymać uznaniowe świadczenia emerytalne przez okres 5 lat w postaci instrumentów, o których mowa w lit. j). W odniesieniu do pracownika, który osiąga wiek emerytalny, uznaniowe świadczenia emerytalne wypłaca się mu w formie instrumentów, o których mowa w lit. j), przy czym ustanawia się ograniczenie rozporządzania tymi instrumentami na okres pięciu lat;

- n) od pracowników wymagane jest, by zobowiązali się nie korzystać z osobistych strategii hedgingowych ani ubezpieczeń dotyczących wynagrodzenia i odpowiedzialności w celu podważania skutków uwzględniania ryzyka w mającym do nich zastosowanie systemie wynagradzania;
- o) zmienny składnik wynagrodzenia nie jest wypłacany za pomocą kanałów bądź metod ułatwiających obchodzenie wymogów niniejszej dyrektywy lub rozporządzenia [do wstawienia przez OP].

2. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do kryteriów ustalania właściwej proporcji stałych i zmiennych składników łącznego wynagrodzenia, o której mowa w lit. e), oraz w odniesieniu do określania klas instrumentów spełniających warunki określone w lit. j) ppkt (ii).

EUNB przedkłada Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

- 2a. ***Komisja przedstawi do końca 2012 r. wniosek ustawodawczy określający stały, wykonalny stosunek między stałym a zmiennym składnikiem wynagrodzenia w sektorze finansowym.***

### *Artykuł 91*

#### *Komitet ds. wynagrodzeń*

1. Właściwe organy dopilnowują, by instytucje o istotnym znaczeniu pod względem wielkości, organizacji wewnętrznej oraz charakteru, zakresu i stopnia złożoności ich działalności powoływały komitet ds. wynagrodzeń. Komitet ds. wynagrodzeń powołuje się w sposób umożliwiający mu wydawanie kompetentnej i niezależnej opinii na temat polityki i praktyki wynagrodzeń oraz zachęt wprowadzanych z myślą o zarządzaniu ryzykiem, kapitałem i płynnością.
2. Właściwe organy dopilnowują, by komitet ds. wynagrodzeń odpowiadał za przygotowanie decyzji dotyczących wynagrodzeń, również tych, które mają wpływ na ryzyko i zarządzanie ryzykiem w danej instytucji i które mają być podejmowane przez zarząd. Przewodniczący oraz członkowie komitetu ds. wynagrodzeń są członkami zarządu nie sprawującymi żadnych funkcji wykonawczych w danej instytucji. ***W skład komitetu ds. wynagrodzeń wchodzi przedstawiciele pracowników. Komitet dba o to, by jego postanowienia umożliwiały akcjonariuszom zgodne działanie.*** W przygotowaniu takich decyzji komitet ds. wynagrodzeń bierze pod uwagę długoterminowy interes udziałowców, inwestorów i innych zainteresowanych stron danej instytucji, ***a także interes publiczny.***

### *Artykuł 91a*

#### ***Prowadzenie strony internetowej dotyczącej ładu korporacyjnego i wynagrodzenia***

***Instytucje prowadzą stronę internetową, na której opisują, w jaki sposób wywiązują się z wymogów określonych w art. 86-91.***

## SEKCJA III

### PRZEGLĄD NADZORCZY I PROCEDURA OCENY

#### *Artykuł 92*

#### *Przeгляд nadzorczy i ocena*

1. Uwzględniając określone w art. 94 kryteria techniczne, właściwe organy dokonują przeglądu zasad, strategii, procedur i mechanizmów wdrożonych przez instytucje w celu zastosowania się do przepisów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia [do wstawienia przez OP] oraz oceniają ryzyko, na które instytucje mają lub mogą być narażone, a także ryzyko, jakie instytucja stanowi dla systemu finansowego z uwzględnieniem identyfikacji i mierzenia ryzyka systemowego zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.
2. Przeгляд i ocena, o których mowa w ust. 1, obejmują swoim zakresem wszystkie wymogi określone w niniejszej dyrektywie.
3. Na podstawie przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1, właściwe organy ustalają, czy zasady, strategie, procedury i mechanizmy wdrożone przez instytucje, a także fundusze własne tych instytucji zapewniają prawidłowe zarządzanie ryzykiem i zabezpieczenie przed nim.
4. Właściwe organy ustalają częstotliwość i intensywność przeglądów i ocen, o których mowa w ust. 1, uwzględniając wielkość, znaczenie systemowe, charakter, skalę i złożoność działalności danej instytucji oraz zasadę proporcjonalności. Przeгляд i ocena podlegają aktualizacji przynajmniej raz w roku.
  - 4a. *Jeżeli z przeglądu wynika, że instytucja może powodować ryzyko systemowe zgodnie z art. 23 rozporządzenia (UE) nr 2010/1093, państwa członkowskie dopilnowują, by właściwy organ niezwłocznie poinformował EUNB o wynikach przeglądu.*
  - 4b. *Właściwe organy opracowują plany interwencji wraz z odpowiednimi mechanizmami uruchamiania oraz instrumentami niezbędnymi do wczesnej interwencji, aby zapobiec pogorszeniu warunków finansowych instytucji i zagwarantować, że w żadnym momencie nie powstają koszty dla finansów publicznych.*

*EUNB monitoruje szereg praktyk w tym obszarze i wydaje odpowiednie wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.*



*Nadzór nad finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej*

1. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej podlega równoważnym przepisom na mocy niniejszej dyrektywy i dyrektywy 2002/87/WE, w szczególności w odniesieniu do nadzoru opartego na ryzyku, organ sprawujący nadzór skonsolidowany może, po skonsultowaniu się z innymi właściwymi organami odpowiedzialnymi za nadzór nad jednostkami zależnymi, stosować do tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej jedynie przepis dyrektywy 2002/87/WE.
2. W przypadku gdy finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej podlega równoważnym przepisom na mocy niniejszej dyrektywy i dyrektywy 2009/138/WE, w szczególności w odniesieniu do nadzoru opartego na ryzyku, organ sprawujący nadzór skonsolidowany może, w porozumieniu z organem sprawującym nadzór nad grupą w sektorze ubezpieczeń, stosować do tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej jedynie przepis tej dyrektywy, która dotyczy najbardziej istotnego sektora finansowego zdefiniowanego w art. 3 ust. 2 dyrektywy 2002/87/WE
3. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje EUNB i Europejski Urząd Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych (EUNUiPPE) ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010<sup>1</sup> o decyzjach podjętych na mocy ust. 1 i 2.
4. EUNB, EUNUiPPE i EUNGiPW w ramach wspólnego komitetu, o którym mowa w art. 54 tych rozporządzeń opracowują wytyczne mające na celu zapewnienie zbieżności praktyk nadzorczych oraz w ciągu trzech lat od przyjęcia tych wytycznych opracowują projekt regulacyjnych standardów technicznych.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, rozporządzenia (UE) nr 1094/2010 i rozporządzenia (UE) nr 1095/2010<sup>2</sup>.

---

<sup>1</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48.

<sup>2</sup> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE, Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84.

## Artykuł 94

### Kryteria techniczne przeglądu nadzorczego i oceny

1. Obok ryzyka kredytowego, rynkowego i operacyjnego przegląd oraz ocena dokonywane przez właściwe organy zgodnie z art. 92 zawierają wszystkie następujące elementy:
  - a) wyniki testu warunków skrajnych przeprowadzonego przez instytucje, które stosują metodę IRB;
  - b) ekspozycję na ryzyko koncentracji, a także zarządzanie nim przez instytucje, w tym zgodność z wymogami określonymi w części czwartej rozporządzenia [do wstawienia przez OP] i art. 79 niniejszej dyrektywy;
  - c) solidność, odpowiedni charakter i sposób stosowania polityk i procedur wdrożonych przez instytucje w celu zarządzania ryzykiem rezydualnym związanym z użyciem uznanych technik ograniczania ryzyka kredytowego;
  - d) stopień, w jakim fundusze własne utrzymywane przez instytucję z tytułu aktywów, które zostały poddane sekurytyzacji, są adekwatne w świetle istoty ekonomicznej transakcji, w tym stopnia przeprowadzonego transferu ryzyka;
  - e) ekspozycję instytucji na ryzyko płynności, pomiary tego ryzyka przez instytucje i zarządzanie nim, w tym opracowywanie analiz alternatywnych scenariuszy, zarządzanie narzędziami ograniczającymi ryzyko (w szczególności poziomem, składem i jakością zabezpieczeń przed utratą płynności) i skuteczne plany awaryjne;
  - f) wpływ efektów dywersyfikacji oraz wskazanie, w jaki sposób efekty te zostały uwzględnione w systemie pomiaru ryzyka;
  - g) wyniki testów warunków skrajnych przeprowadzanych przez instytucje stosujące model wewnętrzny do obliczania wymogów w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka rynkowego zgodnie z częścią trzecią tytułu IV rozdział 5 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
  - h) lokalizację geograficzną ekspozycji instytucji;
  - i) model biznesowy instytucji.
2. Do celów ust. 1 lit. e) właściwe organy regularnie przeprowadzają kompleksową ocenę ogólnego zarządzania ryzykiem utraty płynności przez instytucje i działają na rzecz opracowywania prawidłowych metod wewnętrznych. Podczas przeprowadzania tych przeglądów właściwe organy mają na uwadze rolę instytucji na rynkach finansowych. Właściwe organy każdego państwa członkowskiego należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemu finansowego we wszystkich innych państwach członkowskich, których one dotyczą.

3. Właściwe organy sprawdzają, czy instytucja nie dostarczyła ukrytego wsparcia programowi sekurytyzacji. Jeśli stwierdzono, że takie ukryte wsparcie ze strony instytucji miało miejsce więcej niż jeden raz, właściwe organy podejmują stosowne środki, uznając za prawdopodobne, że dana instytucja będzie wspierać programy sekurytyzacji również w przyszłości, nie osiągając przez to istotnego transferu ryzyka.
4. W celu dokonania ustaleń, o których mowa w art. 92 ust. 3 niniejszej dyrektywy, właściwe organy rozważają, czy aktualizacje wyceny dokonane w odniesieniu do pozycji/portfeli objętych portfelem handlowym zgodnie z art. 100 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], umożliwiają instytucji, w normalnych warunkach rynkowych, sprzedaż lub zabezpieczenie w krótkim czasie swoich pozycji bez ponoszenia znaczących strat.
5. Przegląd i ocena przeprowadzone przez właściwe organy obejmują ekspozycję instytucji na ryzyko stopy procentowej wynikające z działalności zaliczonej do portfela niehandlowego. W przypadku instytucji, których wartość ekonomiczna obniża się o ponad 20 % ich funduszy własnych w wyniku nagłej i nieoczekiwanej zmiany poziomu stóp procentowych, której wysokość jest określana przez właściwe organy i która nie może się różnić dla poszczególnych instytucji, konieczne jest podjęcie odpowiednich środków.
6. Przegląd i ocena przeprowadzone przez właściwe organy obejmują ekspozycję instytucji na ryzyko nadmiernej dźwigni finansowej odzwierciedloną przez wskaźniki nadmiernej dźwigni finansowej, w tym przez wskaźnik dźwigni określony zgodnie z art. 416 rozporządzenia [do wstawienia przez OP]. Określając adekwatność wskaźnika dźwigni instytucji oraz zasad, strategii, procedur i mechanizmów wdrożonych przez instytucje w celu zarządzania ryzykiem nadmiernej dźwigni finansowej, właściwe organy mogą uwzględnić model biznesowy tych instytucji.
7. Przegląd i ocena przeprowadzane przez właściwe organy obejmują zasady zarządzania instytucjami, ich kulturę i wartości korporacyjne, a także zdolność członków organu zarządzającego do wykonywania swoich obowiązków. Przeprowadzając przegląd i ocenę, właściwe organy kontrolują co najmniej porządku obrad i dodatkową dokumentację związaną z posiedzeniami organu zarządzającego i jego komitetów, a także wyniki wewnętrznych lub zewnętrznych ocen wyników organu zarządzającego.

#### *Artykuł 95*

##### *Stosowanie środków nadzorczych wobec określonego typu instytucji, **wszystkich instytucji i środków transgranicznych (wzajemność)***

1. W przypadku gdy właściwe organy stwierdzą zgodnie z art. 92, że pewien typ instytucji, **wszystkie instytucje lub w przypadku instytucji transgranicznych EUNB** jest lub może być narażony na podobne ryzyka lub że jest on źródłem podobnego ryzyka dla systemu finansowego, organy te mogą stosować art. 98 i 99 w podobny sposób do instytucji tego typu, **wszystkich instytucji lub instytucji transgranicznych (wzajemność)**.

Dany typ instytucji może w szczególności być określony zgodnie z kryteriami, o których mowa w art. 94 ust. 1 lit. h) oraz i).

2. Właściwe organy powiadamiają EUNB o przypadkach, w których stosują one ust. 1. EUNB monitoruje praktyki nadzorcze i wydaje wytyczne w celu określenia, w jaki sposób należy oceniać podobne ryzyka. Wytyczne te przyjmowane są zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

## *Artykuł 96*

### *Program oceny nadzorczej*

1. Właściwe organy co najmniej raz do roku przyjmują program oceny nadzoru dla instytucji, które nadzorują. Program taki uwzględnia przegląd nadzorczy i procedurę oceny zgodnie z art. 92. Zawiera on następujące informacje:
  - a) wskazanie sposobu, w jaki właściwe organy mają zamiar przeprowadzić swoje zadania i dokonać alokacji swoich zasobów;
  - b) określenie, które instytucje mają podlegać zwiększonemu nadzorowi, oraz zapewnienie takiego nadzoru zgodnie z ust. 3;
  - c) plan kontroli na miejscu w lokalach instytucji, w tym w jej oddziałach i jednostkach zależnych mających siedzibę w innych państwach członkowskich zgodnie z art. 53, 114 i 116, **nie naruszając art. 53 ust. 3.**
2. Programy oceny nadzorczej obejmują następujące instytucje:
  - a) instytucje, w odniesieniu do których wyniki testów warunków skrajnych, o których mowa w art. 94 ust. 1 lit. g) i art. 97, lub wyniki przeglądu nadzorczego i procedury oceny zgodnie z art. 92 wskazują na istnienie znaczącego ryzyka dla ich bieżącej dobrej kondycji finansowej lub na naruszenia wymogów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
  - b) instytucje, które stanowią ryzyko systemowe dla systemu finansowego;
  - c) wszelkie inne instytucje, w odniesieniu do których właściwe organy uznają to za właściwe.
3. W razie konieczności, w przypadkach, w których uznaje się to za stosowne zgodnie z art. 92, podejmuje się jeden lub więcej z następujących środków
  - a) zwiększenie liczby lub częstotliwości kontroli na miejscu w instytucji;
  - b) stała obecność przedstawiciela właściwego organu w instytucji;
  - c) dodatkowe lub częstsze sprawozdania przedstawiane przez instytucję;

- d) dodatkowe lub częstsze przeglądy planów operacyjnych, strategicznych lub biznesowych instytucji;
- e) tematyczne kontrole monitorujące prawdopodobne ryzyka szczególne, które mogą zaistnieć.

#### *Artykuł 97*

##### *Nadzorczy test warunków skrajnych*

1. Właściwe organy przeprowadzają coroczne nadzorcze testy warunków skrajnych w instytucjach, które nadzorują, w przypadku gdy przegląd i procedura oceny na mocy art. 92 wykazują potrzebę przeprowadzenia takich testów oraz jeżeli testy warunków skrajnych na mocy art. 32 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w niedostateczny sposób uwzględniły wyniki procedury przeprowadzonej na mocy art. 92.
2. EUNB wydaje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w celu zapewnienia stosowania wspólnych metod przez właściwe organy podczas przeprowadzania corocznych nadzorczych testów warunków skrajnych.

#### *Artykuł 98*

##### *Regularny przegląd pozwolenia na stosowanie metod wewnętrznych*

1. Właściwe organy dokonują na bieżąco przeglądu zgodności instytucji z metodami wewnętrznymi lub co najmniej raz na trzy lata dokonują ponownej oceny tej zgodności. Uwzględniają one w szczególności zmiany w działalności gospodarczej instytucji oraz wdrażanie metod wewnętrznych w odniesieniu do nowych produktów.
2. W przypadku instytucji, którym udzielono pozwolenia na stosowanie metod wewnętrznych, właściwe organy dokonują w szczególności przeglądu i oceny tego, czy instytucja stosuje dobrze opracowane i aktualne techniki i praktyki.
3. Jeżeli w odniesieniu do modelu wewnętrznego dotyczącego ryzyka rynkowego liczne przekroczenia, o których mowa w art. 355 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], wskazują, że model ten jest niewystarczająco dokładny, właściwe organy uchylają pozwolenie na stosowanie modelu wewnętrznego lub wprowadzają odpowiednie środki zapewniające jego niezwłoczne poprawienie.
4. Jeżeli instytucja posiada pozwolenie na stosowanie metody wewnętrznej, ale metoda ta nie spełnia już obowiązujących wymogów, właściwe organy zobowiązują daną instytucję do przedstawienia planu przywrócenia zgodności z wymogami i ustanawiają termin przywrócenia tej zgodności. Właściwe organy żądają poprawienia tego planu, jeżeli uzyskanie pełnej zgodności jest mało prawdopodobne lub jeżeli termin jest nieodpowiedni. Jeżeli instytucja prawdopodobnie nie będzie mogła przywrócić zgodności w odpowiednim terminie, pozwolenie na stosowanie danej metody wewnętrznej zostaje uchylone lub ograniczone do dziedzin, w których spełniane są wymogi, lub do dziedzin, w których zgodność może zostać osiągnięta w odpowiednim

terminie. Jeżeli istnieje prawdopodobieństwo, że niespełnianie wymogów prowadzi do nieadekwatnej wysokości funduszy własnych, właściwe organy w odpowiednim czasie wymagają współmiernych uzupełniających funduszy własnych. Właściwe organy monitorują wdrożenie planu i nakładają odpowiednie sankcje, zgodnie z art. 64, jeżeli instytucje wykazują istotne opóźnienia w realizacji tych planów.

5. W celu utrzymania prawidłowości metod wewnętrznych w Unii EUNB analizuje metody wewnętrzne w poszczególnych instytucjach, w tym spójność wdrażania definicji niewykonania zobowiązania oraz sposób traktowania przez te instytucje podobnych ryzyk lub ekspozycji.

EUNB opracuje wytyczne zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, zawierające wartości referencyjne uzyskane w oparciu o tę analizę.

Właściwe organy uwzględniają wyniki tej analizy oraz wartości referencyjne w celu dokonania przeglądu pozwoleń, których udzieliły instytucjom na stosowanie metod wewnętrznych.

## SEKCJA IV

### ŚRODKI NADZORU

#### *Artykuł 99*

#### *Środki nadzoru*

1. Właściwe organy zobowiązują wszystkie instytucje do podejmowania na wczesnym etapie środków koniecznych do zaradzenia istotnym problemom w następujących okolicznościach:
  - a) instytucja nie spełnia wymogów niniejszej dyrektywy;
  - b) istnieje prawdopodobieństwo naruszenia przez instytucję wymogów niniejszej dyrektywy.
2. Do celów ust. 1 właściwe organy posiadają uprawnienia, o których mowa w art. 64.

#### *Artykuł 100*

#### *Szczególne wymogi w zakresie funduszy własnych*

1. Właściwe organy nakładają szczególne wymogi w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka nieobjętego art. 1 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] przynajmniej na te instytucje, które nie spełniają wymogów określonych w art. 72-74 i art. 382 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], lub na te instytucje, które zostały ocenione negatywnie pod względem aspektu, o którym mowa w art. 92 ust. 3, jeżeli prawdopodobne jest, że samo zastosowanie innych środków nie ulepszy w

wystarczającym stopniu i we właściwym czasie zasad, procedur, mechanizmów i strategii.

2. W celu określenia odpowiedniego poziomu funduszy własnych na podstawie przeglądu i oceny przeprowadzonych zgodnie z art. 92 właściwe organy oceniają, czy konieczne jest nałożenie szczególnego wymogu w zakresie funduszy własnych na poziomie przekraczającym wymóg kapitałowy w celu uwzględnienia ryzyk, na które jest lub może być narażona instytucja, biorąc przy tym pod uwagę:
  - a) ilościowe i jakościowe aspekty procedury oceny instytucji, o której mowa w art. 72;
  - b) obowiązujące w ramach instytucji zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w art. 73 i 74;
  - c) wynik przeglądu i oceny przeprowadzonych zgodnie z art. 92.
3. W przypadku gdy instytucja powiadamia właściwy organ zgodnie z art. 367 ust. 5 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], że wyniki testu warunków skrajnych, o którym mowa we wspomnianym artykule, istotnie przekraczają wymogi w zakresie funduszy własnych tej instytucji w odniesieniu do korelacyjnego portfela transakcyjnego, właściwe organy rozważają wprowadzenie szczególnego wymogu w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do korelacyjnego portfela transakcyjnego celem pokrycia tego przekroczenia.

### *Artykuł 101*

#### *Szczególne wymogi dotyczące publikacji*

1. Państwa członkowskie uprawniamy właściwe organy do nakładania na instytucje następujących wymogów:
  - a) publikowania informacji, o których mowa w części ósmej rozporządzenia [do wstawienia przez OP], częściej niż raz do roku oraz do ustalania terminów tej publikacji;
  - b) korzystania z określonych środków przekazu i miejsc do celów publikacji innych niż sprawozdania finansowe; Państwa członkowskie uprawniamy właściwe organy do nakładania na jednostki dominujące wymogu corocznego publikowania, w pełnej formie lub poprzez zamieszczenie odniesień do równoważnych informacji, opisu ich struktury prawnej oraz struktury zarządzania i struktury organizacyjnej grupy instytucji zgodnie z art. 14 ust. 3, art. 73 ust. 1 i art. 104 ust. 2.

*Spójność przeglądów nadzorczych, ocen i środków nadzorczych*

1. Właściwe organy informują EUNB na temat:
  - a) funkcjonowania ich systemów przeglądu i oceny, o których mowa w art. 92;
  - b) metody stosowanej przy podejmowaniu decyzji, o których mowa w art. 94 ust. 3 i art. 97, 98 i 99 w sprawie systemów, o których mowa w lit. a).

**ba) decyzji, w tym ich powodów, które organy te podjęły zgodnie z art. 94 ust. 3 i art. 97, 98 i 99; oraz**

**bb) każdej innej informacji dotyczącej najlepszych praktyk w dziedzinie przeglądów nadzorczych, ocen i środków.**

Właściwe organy powiadamiają EUNB o decyzjach, w tym o ich uzasadnieniu, które zostały podjęte zgodnie z art. 94 ust. 3 i art. 97, 98 i 99.

2. EUNB co roku przedkłada sprawozdanie do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zmian **w najlepszych praktykach nadzorczych i** stopnia zbieżności w stosowaniu przepisów niniejszego rozdziału między państwami członkowskimi.

W celu **upowszechniania najlepszych praktyk i** podwyższenia stopnia tej zbieżności EUNB przeprowadza wzajemne oceny zgodnie z art. 30 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych, **uwzględniając wielkość, strukturę, wewnętrzną organizację instytucji oraz charakter i zakres działań**, w celu bardziej szczegółowego określenia:
  - a) wspólnej procedury i metody dotyczących systemów przeglądu i oceny, o których mowa w ust. 1 i w art. 92;
  - b) kryteriów dotyczących organizacji i traktowania ryzyk, o których mowa w art. 75-85, oraz kryteriów przeglądu i oceny przez właściwe organy, zgodnie z art. 92.

4. Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 3, zgodnie z art. 10–14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

EUNB przedkłada projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 3 **lit. a)**, do dnia 31 grudnia 2015 r. **oraz projekty standardów technicznych, o których mowa w ust. 3 lit. b), do dnia 31 grudnia 2016 r.**



## SEKCJA V

### POZIOM STOSOWANIA

#### *Artykuł 103*

##### *Proces oceny adekwatności kapitału wewnętrznego*

1. Właściwe organy zobowiązują każdą instytucję niebędącą jednostką zależną w państwie członkowskim, w którym udzielono jej zezwolenia na działalność i w którym podlega nadzorowi, oraz niebędącą jednostką dominującą, a także każdą instytucję nieobjętą konsolidacją zgodnie z art. 17 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] do indywidualnego spełniania wymagań określonych w art. 72.

Właściwe organy mogą zwolnić instytucję, która spełnia warunki określone w art. 9 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], z wymogu stosowania przepisów art. 72.

W przypadku gdy właściwe organy odstępują od obowiązku spełniania wymogów w zakresie funduszy własnych w ujęciu skonsolidowanym, zgodnie z art. 14 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], wymogi określone w art. 72 niniejszej dyrektywy obowiązują indywidualnie.

2. Właściwe organy zobowiązują dominujące instytucje, w państwie członkowskim, w zakresie określonym i w sposób przewidziany w art. 16 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], do spełnienia wymagań określonych w art. 72 na podstawie ich skonsolidowanej sytuacji finansowej.
3. Właściwe organy zobowiązują instytucje kredytowe kontrolowane przez dominujące finansowe spółki holdingowe lub dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej w państwie członkowskim, w zakresie określonym i w sposób przewidziany w art. 16 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], do spełnienia wymagań określonych w art. 72 na podstawie skonsolidowanej sytuacji finansowej tej finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

Jeżeli dominująca finansowa spółka holdingowa lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej kontroluje więcej niż jedną instytucję w państwie członkowskim, akapit pierwszy stosuje się jedynie do instytucji objętej nadzorem skonsolidowanym zgodnie z art. 106.

4. Właściwe organy wymagają od instytucji będących jednostkami zależnymi stosowania wymogów określonych w art. 72 w ujęciu subskonsolidowanym, jeżeli wspomniane instytucje lub jednostki dominujące będące finansowymi spółkami holdingowymi lub finansowymi spółkami holdingowymi o działalności mieszanej posiadają jednostkę zależną w państwie trzecim, będącą instytucją lub instytucją finansową, lub spółką zarządzającą aktywami, zgodnie z definicją zawartą w art. 2 ust. 5 dyrektywy 2002/87/WE, lub posiadają udziały kapitałowe w takich przedsiębiorstwach.

5. Skonsolidowana sytuacja finansowa jest określana zgodnie z częścią pierwszą tytuł II rozdział 2 sekcje 2 i 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP].

#### *Artykuł 104*

##### *Zasady, procedury i mechanizmy instytucji*

1. Właściwe organy zobowiązują instytucje do spełniania wymagań ustanowionych w sekcji II indywidualnie, chyba że **właściwe organy** skorzystają z odstępstwa przewidzianego w art. 6 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie **wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych**].
2. Właściwe organy wymagają od jednostek dominujących i jednostek zależnych objętych niniejszą dyrektywą spełnienia wymagań określonych w sekcji II niniejszego rozdziału na zasadzie skonsolidowanej lub subskonsolidowanej w celu zapewnienia spójności i integralności stosowanych przez nie zasad, procedur i mechanizmów zgodnie z wymogami określonymi w tych przepisach oraz aby umożliwić uzyskanie wszelkich danych i informacji wymaganych do celów nadzoru. Właściwe organy dopilnowują w szczególności, by jednostki zależne nieobjęte niniejszą dyrektywą wdrażały zasady, procedury i mechanizmy zapewniające zgodność z tymi przepisami.
3. Wymagania wynikające z sekcji II niniejszego rozdziału dotyczące jednostek zależnych, które nie są objęte niniejszą dyrektywą, nie obowiązują, jeżeli unijna dominująca instytucja kredytowa lub instytucje kredytowe kontrolowane przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej, mogą wykazać wobec właściwych organów, że stosowanie przepisów zawartych w sekcji II jest niezgodne z prawem na mocy przepisów państwa trzeciego, w którym dana jednostka zależna posiada swoją siedzibę.

#### *Artykuł 105*

##### *Przegląd, ocena i środki nadzorcze*

1. Właściwe organy stosują przegląd i procedurę oceny, o których mowa w sekcji III, oraz środki nadzoru, o których mowa w sekcji IV, zgodnie z poziomem obowiązywania wymogów rozporządzenia [do wstawienia przez OP] określonych w części pierwszej tytuł I tego rozporządzenia.
2. W przypadku gdy właściwe organy odstępują od obowiązku spełniania wymogów w zakresie funduszy własnych w ujęciu skonsolidowanym, zgodnie z art. 14 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], wymogi określone w art. 92 niniejszej dyrektywy stosuje się w odniesieniu do nadzoru nad firmami inwestycyjnymi indywidualnie.

## Rozdział 3

### Nadzór skonsolidowany

#### SEKCJA I

#### ZASADY PRZEPROWADZANIA NADZORU SKONSOLIDOWANEGO

##### *Artykuł 106*

##### *Określanie organu sprawującego nadzór skonsolidowany*

1. W przypadku gdy jednostka dominująca jest dominującą instytucją w państwie członkowskim lub unijną dominującą instytucją, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwe organy, które udzieliły tej jednostce zezwolenia.
2. Gdy jednostką dominującą instytucji jest dominująca finansowa spółka holdingowa lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej w państwie członkowskim lub unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, lub unijna dominująca spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwe organy, które udzieliły zezwolenia tej instytucji.
3. Jeżeli jednostką dominującą instytucji, którym udzielono zezwolenia w co najmniej dwóch państwach członkowskich, jest ta sama dominująca finansowa spółka holdingowa lub dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej w państwie członkowskim lub ta sama unijna dominująca finansowa spółka holdingowa, lub ta sama unijna dominująca finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez organy właściwe dla instytucji kredytowej działającej na podstawie zezwolenia udzielonego w tym państwie członkowskim, w którym utworzona została finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej.

W przypadku gdy jednostki dominujące instytucji, którym udzielono zezwolenia w więcej niż dwóch państwach członkowskich, obejmują co najmniej dwie finansowe spółki holdingowe lub finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej, których siedziby zarządu znajdują się w różnych państwach członkowskich, a w każdym z tych państw członkowskich znajduje się instytucja kredytowa, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez organ właściwy dla instytucji kredytowej o największej sumie bilansowej.

4. W przypadku gdy jednostką dominującą co najmniej dwóch instytucji posiadających zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii jest ta sama finansowa spółka holdingowa lub ta sama finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej i jeżeli żadna z tych instytucji nie posiada zezwolenia w państwie członkowskim, w którym ta finansowa spółka holdingowa lub finansowa spółka holdingowa o działalności

mieszanej została założona, nadzór skonsolidowany sprawowany jest przez właściwe organy, które udzieliły zezwolenia instytucji o największej sumie bilansowej; ta ostatnia jest traktowana do celów niniejszej dyrektywy jako instytucja kontrolowana przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową lub przez unijną dominującą finansową spółkę holdingową o działalności mieszanej.

5. W szczególnych przypadkach właściwe organy mogą na mocy wspólnego porozumienia odstąpić od kryteriów określonych w ust. 1 i 2, gdyby zastosowanie tych kryteriów okazało się niewłaściwe, mając na uwadze instytucje i relatywne znaczenie działalności prowadzonej przez nie w poszczególnych państwach, oraz wyznaczyć inny właściwy organ do sprawowania nadzoru skonsolidowanego. W takich przypadkach właściwe organy przed podjęciem decyzji dają możliwość wyrażenia opinii na temat tej decyzji, stosownie do przypadku, odpowiedniej unijnej dominującej instytucji lub unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółce holdingowej o działalności mieszanej, lub instytucji o największej sumie bilansowej.
6. Właściwe organy powiadamiają Komisję i EUNB o każdym porozumieniu objętym zakresem ust. 5.

#### *Artykuł 107*

##### *Koordinacja działalności nadzorczej organu sprawującego nadzór skonsolidowany*

1. Oprócz obowiązków nałożonych przepisami niniejszej dyrektywy i rozporządzenia [do wstawienia przez OP] organ sprawujący nadzór skonsolidowany realizuje następujące działania:
  - a) koordynację gromadzenia i rozpowszechniania istotnych informacji w sytuacjach normalnych i nadzwyczajnych;
  - b) planowanie i koordynację działań nadzorczych w sytuacjach normalnych, również w odniesieniu do działań przewidzianych tytule VII rozdział 3 we współpracy z właściwymi organami, których to dotyczy;
  - c) planowanie i koordynację działań nadzorczych we współpracy z właściwymi organami, których to dotyczy, a gdy zajdzie taka konieczność – z bankami centralnymi, w czasie przygotowań do sytuacji nadzwyczajnych i podczas nich, w tym gdy zaistnieją niekorzystne zmiany w instytucjach lub na rynkach finansowych, z wykorzystaniem, o ile jest to możliwe, istniejących określonych kanałów komunikacji w celu usprawnienia zarządzania w sytuacji kryzysowej.
2. Jeżeli organ sprawujący nadzór skonsolidowany nie zrealizuje działań, o których mowa w akapicie pierwszym, lub jeżeli właściwe organy nie współpracują z organem sprawującym nadzór skonsolidowany w stopniu wymaganym do realizacji działań wyszczególnionych w akapicie pierwszym, każdy zainteresowany właściwy organ może skierować tę sprawę do EUNB, który może podjąć działanie zgodnie z art. 19 rozporządzenia 1093/2010.

3. Planowanie i koordynacja działań nadzorczych, o których mowa w ust. 1 lit. c), obejmuje środki wyjątkowe, o których mowa w art. 112 ust. 1 lit. d) i art. 112 ust. 4 lit. b), przygotowywanie wspólnych ocen, wprowadzanie planów awaryjnych i informowanie opinii publicznej.

#### *Artykuł 108*

#### *Wspólne decyzje na temat wymogów ostrożnościowych dostosowanych do konkretnych instytucji*

1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany i właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w państwie członkowskim podejmują wszelkie starania, aby podjąć wspólną decyzję:
  - a) w sprawie stosowania **art. 64 lit. a)**, art. 72, 92 i 100 w celu określenia adekwatności poziomu skonsolidowanych funduszy własnych tej grupy instytucji w odniesieniu do jej sytuacji finansowej i profilu ryzyka oraz poziomu funduszy własnych wymaganego do stosowania art. 98 w stosunku do każdego podmiotu w ramach grupy instytucji oraz w ujęciu skonsolidowanym;
  - b) w sprawie środków dotyczących ważnych kwestii i istotnych ustaleń związanych z nadzorem płynnościowym, w tym związanych z prawidłowością organizacji i traktowania ryzyka zgodnie z wymogami na mocy art. 84 i związanych z potrzebą istnienia parametrów dostosowanych do instytucji, innych od tych określonych w części szóstej rozporządzenia [do wstawienia przez OP] zgodnie z art. 99 niniejszej dyrektywy.
    - ba) w sprawie wyznaczania grupy bankowej lub pojedynczych filii grupy bankowej jako instytucji finansowych o znaczeniu systemowym na szczeblu globalnym, europejskim lub krajowym.**
2. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 1, jest podejmowana:
  - a) do celów ust. 1 lit. a) w terminie czterech miesięcy po dostarczeniu pozostałym zainteresowanym właściwym organom sprawozdania zawierającego ocenę ryzyka grupy zgodnie z **art. 64 lit. a)**, art. 72, 92 i 100 przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany;
  - b) do celów ust. 1 lit. b) w terminie jednego miesiąca po przedłożeniu przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany sprawozdania zawierającego ocenę profilu ryzyka utraty płynności grupy zgodnie z art. 84.

Wspólna decyzja należycie uwzględnia ocenę ryzyka przedsiębiorstw zależnych przeprowadzoną przez właściwe organy zgodnie z **art. 64 lit. a)**, art. 72, 92 i 100.

Wspólna decyzja przedstawiana jest w dokumencie zawierającym treść decyzji wraz z jej pełnym uzasadnieniem, która zostaje przedłożona unijnej dominującej instytucji

przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany. W przypadku braku porozumienia organ sprawujący nadzór skonsolidowany, na wniosek jednego z pozostałych zainteresowanych właściwych organów, konsultuje się z EUNB. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany może konsultować się z EUNB z własnej inicjatywy.

3. W przypadku gdy właściwe organy nie podejmą takiej wspólnej decyzji w terminie, o którym mowa w ust. 2, decyzję o zastosowaniu **art. 64 lit. a)**, art. 72, 84, 92, 98, 99 i **100** podejmuje w ujęciu skonsolidowanym organ sprawujący nadzór skonsolidowany po należyтым uwzględnieniu oceny ryzyka jednostek zależnych przeprowadzonej przez odpowiednie właściwe organy. Jeżeli pod koniec okresu, o którym mowa w ust. 2, którykolwiek z zainteresowanych właściwych organów skierował sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, organ sprawujący nadzór skonsolidowany odracza podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB może podjąć zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmuje decyzję zgodną z decyzją EUNB. Termin, o którym mowa w ust. 2, uznaje się za okres postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB po upływie terminu czterech miesięcy lub po podjęciu wspólnej decyzji. ***EUNB może rozpocząć proces mediacji także z własnej inicjatywy na mocy art. 19 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.***

Decyzję o zastosowaniu **art. 64 lit. a)**, art. 72, 84, 92, 98, 99 i **100** podejmują zainteresowane właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji kredytowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w ujęciu indywidualnym lub subskonsolidowanym po należyтым rozpatrzeniu opinii i zastrzeżeń wyrażonych przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany. Jeżeli ***EUNB rozpoczęła proces mediacji z własnej inicjatywy zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 lub jeżeli*** pod koniec okresu, o którym mowa w ust. 2, dowolny z zainteresowanych właściwych organów skierował sprawę do EUNB zgodnie z art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, właściwe organy odraczają podjęcie decyzji w oczekiwaniu na decyzję, którą EUNB podejmuje zgodnie z art. 19 ust. 3 tego rozporządzenia, oraz podejmują decyzję zgodną z decyzją EUNB. Termin, o którym mowa w ust. 2, uznaje się za okres postępowania pojednawczego w rozumieniu tego rozporządzenia. EUNB podejmuje decyzję w terminie jednego miesiąca. Sprawy nie kieruje się do EUNB po upływie terminu czterech miesięcy lub po podjęciu wspólnej decyzji.

Decyzje przedstawiane są w dokumencie zawierającym treść decyzji wraz z jej pełnym uzasadnieniem i uwzględniają one ocenę ryzyka, opinie i zastrzeżenia pozostałych właściwych organów wyrażone w okresie, o którym mowa w ust. 2. Dokument zostaje przedłożony przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany wszystkim zainteresowanym właściwym organom oraz unijnej dominującej instytucji.

W przypadku gdy przeprowadzono konsultacje z EUNB wszystkie właściwe organy biorą pod uwagę jego zalecenia i wyjaśniają wszelkie istotne odstępstwa od nich.

4. Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 1, i decyzje podjęte przez właściwe organy w przypadku braku wspólnej decyzji, o których mowa w ust. 3, są wiążące dla właściwych organów w państwie członkowskim, którego to dotyczy.

Wspólna decyzja, o której mowa w ust. 2, i każda decyzja podjęta w przypadku braku wspólnej decyzji zgodnie z ust. 3, są corocznie aktualizowane lub, w wyjątkowych przypadkach, gdy właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej zwraca się do organu sprawującego nadzór skonsolidowany z pisemnym i zawierającym pełne uzasadnienie wnioskiem o aktualizację decyzji dotyczącej stosowania art. 98 ust. 99. W tym ostatnim przypadku aktualizacja może być dokonana bilateralnie przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz właściwy organ składający wniosek.

5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu zapewnienia jednolitych warunków stosowania procesu podejmowania wspólnej decyzji, o którym mowa w niniejszym artykule, w odniesieniu do zastosowania **art. 64 lit. a)**, art. 72, 84, 92, 98, 99 i **100** w celu ułatwienia podejmowania wspólnych decyzji.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

EUNB opracowuje projekty tych wykonawczych standardów technicznych celem przedłożenia ich Komisji do dnia **31 grudnia 2015 r.**

#### *Artykuł 109*

##### *Wymogi dotyczące informowania w sytuacjach nadzwyczajnych*

1. W przypadku wystąpienia sytuacji nadzwyczajnej, w tym w sytuacji określonej w art. 18 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, lub w sytuacji niekorzystnych zmian na rynkach, która to sytuacja potencjalnie zagraża płynności na rynku i stabilności systemu finansowego w którymkolwiek z państw członkowskich, w którym podmioty grupy otrzymały zezwolenie na działalność lub w którym umiejscowione są istotne oddziały, o których mowa w art. 52, organ sprawujący nadzór skonsolidowany, zgodnie z rozdziałem 1 sekcja 2 oraz, w stosownym przypadku, art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE, zawiadamia tak szybko, jak to możliwe EUNB, ERRS i organy, o których mowa w art. 59 ust. 4 i art. 60, oraz przekazuje im wszystkie kluczowe informacje dla realizacji ich zadań. Zobowiązania te dotyczą wszystkich właściwych organów, jeżeli organ, o którym mowa w art. 59 ust. 4, dowiaduje się o sytuacji opisanej w akapicie pierwszym, zawiadamia o tym w najkrótszym możliwym terminie właściwe organy, o których mowa w art. 107, oraz EUNB.

W przypadku gdy jest to możliwe, właściwy organ i organ, o którym mowa w art. 59 ust. 4, wykorzystują istniejące określone kanały komunikacji.

2. W przypadku, gdy organ sprawujący nadzór skonsolidowany odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany potrzebuje informacji, które już zostały dostarczone innemu właściwemu organowi, kontaktuje się z tym organem, kiedy to tylko możliwe, w celu uniknięcia konieczności wielokrotnego przekazywania tych samych informacji różnym organom zaangażowanym w nadzór.

### *Artykuł 110*

#### *Uzgodnienia dotyczące koordynacji i współpracy*

1. W celu usprawnienia i zapewnienia skuteczności nadzoru organ sprawujący nadzór skonsolidowany oraz inne właściwe organy dysponują pisemnymi uzgodnieniami dotyczącymi koordynacji i współpracy.

W uzgodnieniach tych mogą zostać określone dodatkowe zadania powierzone organom sprawującym nadzór skonsolidowany **lub EUNB** oraz wyszczególnione procedury dotyczące podejmowania decyzji i współpracy z innymi właściwymi organami.

2. Właściwe organy odpowiedzialne za udzielenie zezwolenia jednostce zależnej jednostki dominującej będącej instytucją mogą, na mocy dwustronnego porozumienia i zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, przekazać swoje kompetencje w zakresie nadzoru właściwym organom, które udzieliły zezwolenia jednostce dominującej i sprawują nad nią nadzór, tak aby organy te mogły przejąć odpowiedzialność za nadzór nad tą jednostką zależną zgodnie z niniejszą dyrektywą. EUNB jest powiadamiany o istnieniu i treści takich porozumień. Przekazuje on te informacje właściwym organom pozostałych państw członkowskich oraz Europejskiemu Komitetowi Bankowemu.

### *Artykuł 111*

#### *Kolegia organów nadzoru*

1. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany ustanawia kolegia organów nadzoru w celu ułatwienia wykonywania zadań, o których mowa w art. 107-109 ust. 1, oraz, z zastrzeżeniem wymogów poufności, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu i zgodności z prawem Unii, gwarantuje w stosownych przypadkach odpowiednią koordynację i współpracę z właściwymi organami państw trzecich.

EUNB przyczynia się do wspierania i monitorowania wydajnego, skutecznego i jednolitego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru, o których mowa w niniejszym artykule zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. W tym celu EUNB uczestniczy w tym procesie, jeżeli uzna to za stosowne, i jest uznawany za organ właściwy do tego celu.

Kolegia organów nadzoru zapewniają ramy umożliwiające organowi sprawującemu nadzór skonsolidowany, EUNB i pozostałym zainteresowanym właściwym organom realizację następujących zadań:



- a) wymiana informacji między nimi, a także z EUNB zgodnie z art. 21 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010;
  - b) akceptacja, w stosownych przypadkach, powierzania zadań i delegowania obowiązków na zasadzie dobrowolności;
  - c) określanie programów oceny nadzorczej, o których mowa w art. 94, na podstawie oceny ryzyka grupy zgodnie z art. 92;
  - d) zwiększenie efektywności nadzoru poprzez wyeliminowanie zbędnych powielających się wymogów nadzorczych, włącznie z tymi, które dotyczą wniosków o dostarczenie informacji, o których mowa w art. 109 i art. 112 ust. 2;
  - e) jednolite stosowanie wymogów ostrożnościowych zgodnie z niniejszą dyrektywą i rozporządzeniem [do wstawienia przez OP] w stosunku do wszystkich podmiotów należących do grupy instytucji, bez uszczerbku dla opcji i swobód uznania przewidzianych w przepisach unijnych;
  - f) stosowanie art. 107 ust. 1 lit. c) z uwzględnieniem pracy wykonywanej przez ewentualne inne fora utworzone w tym obszarze.
2. Właściwe organy wchodzące w skład kolegiów organów nadzoru oraz EUNB ściśle ze sobą współpracują. Wymogi poufności wynikające z rozdziału 1 sekcja II niniejszej dyrektywy i art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE nie uniemożliwiają właściwym organom wymiany informacji poufnych w ramach kolegiów organów nadzoru. Ustanowienie i funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów wynikające z niniejszej dyrektywy i rozporządzenia [do wstawienia przez OP].
3. Ustanowienie i funkcjonowanie kolegiów przebiega na podstawie pisemnych ustaleń, o których mowa w art. 110, określonych przez organ sprawujący nadzór skonsolidowany po przeprowadzeniu konsultacji z zainteresowanymi właściwymi organami.
4. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia ogólnych warunków funkcjonowania kolegiów organów nadzoru.

EUNB przedstawia te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

5. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia zasad operacyjnego funkcjonowania kolegiów organów nadzoru.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z procedurą określoną w art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

EUNB przedstawia te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2013 r.

6. W kolegiach organów nadzoru mogą uczestniczyć właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad jednostkami zależnymi unijnej dominującej instytucji kredytowej lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej, lub unijnej dominującej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, a także właściwe organy państwa przyjmującego, w którym ustanowiono istotne oddziały, o których mowa w art. 52, w stosownych przypadkach banki centralne oraz właściwe organy państw trzecich, w stosownych przypadkach i z zastrzeżeniem wymogów poufności równoważnych – zdaniem wszystkich właściwych organów – wymogom określonym w rozdziale 1 sekcja II oraz, w stosownych przypadkach, także w art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE.
7. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany przewodniczy posiedzeniom kolegium i podejmuje decyzje o tym, które właściwe organy uczestniczą w posiedzeniach lub działaniach kolegium. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany z wyprzedzeniem wyczerpująco powiadamia wszystkich członków kolegium o organizacji takich posiedzeń, głównych zagadnieniach do omówienia i działaniach, które należy przeanalizować. Organ sprawujący nadzór skonsolidowany w odpowiednim czasie wyczerpująco informuje także wszystkich członków kolegium o działaniach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub podjętych środkach.
8. W swoich decyzjach organ sprawujący nadzór skonsolidowany uwzględnia zasadność – dla tych organów – działania nadzorczego, które ma zostać zaplanowane lub skoordynowane, w szczególności potencjalny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich, o którym mowa w art. 8, i na obowiązki, o których mowa w art. 52 ust. 2.
9. Z zastrzeżeniem wymogów poufności wynikających z rozdziału 1 sekcja II oraz w stosownych przypadkach także z art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE organ sprawujący nadzór skonsolidowany informuje EUNB o działaniach kolegium organów nadzoru, w tym o sytuacjach nadzwyczajnych, oraz przekazuje EUNB wszystkie informacje, które są szczególnie istotne w zbieżności praktyk nadzorczych.

## *Artykuł 112*

### *Obowiązki w zakresie współpracy*

1. Właściwe organy ściśle ze sobą współpracują. Przekazują sobie nawzajem wszelkie informacje niezbędne lub istotne dla wykonywania przez inne organy zadań nadzorczych na mocy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia [do wstawienia przez OP]. W tym celu właściwe organy przekazują sobie na żądanie wszelkie wymagane informacje, a także przekazują wszelkie niezbędne informacje z własnej inicjatywy.

Właściwe organy współpracują z EUNB na potrzeby niniejszej dyrektywy i rozporządzenia [do wstawienia przez OP] zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010.

Właściwe organy przekazują EUNB niezwłocznie wszelkie informacje konieczne do wypełniania jego obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, rozporządzenia [do wstawienia przez OP] i rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, zgodnie z art. 35 tego rozporządzenia.

Informacje określone w akapicie pierwszym uważane są *co najmniej* za niezbędne, jeżeli mogłyby w znaczący sposób wpłynąć na ocenę prawidłowości kondycji finansowej instytucji lub instytucji finansowej w innym państwie członkowskim.

W szczególności, organy sprawujące nadzór skonsolidowany nad unijnymi dominującymi instytucjami kredytowymi i instytucjami kontrolowanymi przez unijne dominujące finansowe spółki holdingowe lub unijne dominujące finansowe spółki holdingowe o działalności mieszanej przekazują wszystkie istotne informacje właściwym organom w innych państwach członkowskich, które to organy sprawują nadzór nad jednostkami zależnymi tych jednostek dominujących. Przy określaniu zakresu istotnych informacji brane jest pod uwagę znaczenie tych jednostek zależnych w systemie finansowym danych państw członkowskich.

Niezbędne informacje, o których mowa w akapicie pierwszym, obejmują w szczególności, co następuje:

- a) identyfikację struktury prawnej grupy oraz jej struktury zarządzania i organizacyjnej, w tym wszystkich podmiotów objętych regulacją, podmiotów nieobjętych regulacją, jednostek zależnych nieobjętych regulacją i istotnych oddziałów należących do grupy, jednostek dominujących, zgodnie z art. 14 ust. 3, art. 73 ust. 1 i art. 104 ust. 2, a także organów właściwych dla podmiotów objętych regulacją wchodzących w skład danej grupy;
- b) procedury uzyskiwania informacji od instytucji wchodzących w skład danej grupy oraz weryfikacji tych informacji;
- c) niekorzystny rozwój sytuacji w instytucjach lub w innych jednostkach wchodzących w skład grupy, mogący mieć poważny wpływ na te instytucje;
- d) poważne sankcje i środki wyjątkowe podjęte przez właściwe organy zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy, obejmujące nałożenie szczególnego wymogu w zakresie funduszy własnych zgodnie z art. 100 oraz nałożenie ograniczeń dotyczących stosowania zaawansowanej metody pomiaru przy obliczaniu wymogów dotyczących funduszy własnych zgodnie z art. 301 ust. 2 rozporządzenia [do wstawienia przez OP].

2. Właściwe organy mogą powiadamiać EUNB o sytuacjach, w których:

- a) właściwy organ nie przekazał niezbędnych informacji;
- b) wniosek o współpracę, w szczególności dotyczący wymiany istotnych informacji, został odrzucony lub nie podjęto w jego sprawie żadnych działań w odpowiednim terminie.

Nie naruszając przepisów art. 258 TFUE, EUNB może podjąć działania z *własnej inicjatywy* zgodnie z uprawnieniami przyznanymi mu na mocy art. 19 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

3. Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad instytucjami kredytowymi kontrolowanymi przez unijną dominującą instytucję kredytową kontaktują się w miarę możliwości z organem sprawującym nadzór skonsolidowany, gdy potrzebują informacji w zakresie wdrażania podejść i metod określonych w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu [do wstawienia przez OP], które to informacje mogą być już dostępne temu właściwemu organowi
4. Właściwe organy, których to dotyczy, przed podjęciem decyzji konsultują się ze sobą w odniesieniu do następujących kwestii, w przypadkach gdy decyzje te mają znaczenie w kontekście zadań nadzorczych wykonywanych przez inne właściwe organy:
  - a) wymagające zatwierdzenia lub zezwolenia ze strony właściwych organów zmiany w składzie akcjonariatu, w strukturze organizacyjnej lub strukturze zarządzania instytucji kredytowych wchodzących w skład danej grupy; oraz
  - b) poważne sankcje lub nadzwyczajne środki przedsięwzięte przez właściwe organy, obejmujące nałożenie wymogu dodatkowych funduszy własnych zgodnie z art. 99 oraz nałożenie ograniczeń w stosowaniu zaawansowanej metody pomiaru przy obliczaniu wymogów dotyczących funduszy własnych zgodnie z art. 301 ust. 2 rozporządzenia [do wstawienia przez OP].

Do celów lit. b) zawsze przeprowadza się konsultacje z organem sprawującym nadzór skonsolidowany.

Właściwe organy mogą jednak podjąć decyzję o niekonsultowaniu się w przypadkach niecierpiących zwłoki lub jeśli taka konsultacja może zagrozić skuteczności decyzji. W takim przypadku właściwy organ bezzwłocznie informuje o tym inne właściwe organy.

### *Artykuł 113*

#### *Weryfikacja informacji dotyczących jednostek w innych państwach członkowskich*

Jeżeli podczas stosowania niniejszej dyrektywy i rozporządzenia [do wstawienia przez OP] właściwe organy danego państwa członkowskiego chcą w szczególnych przypadkach sprawdzić informacje dotyczące instytucji, finansowej spółki holdingowej, finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, instytucji finansowej, przedsiębiorstwa usług pomocniczych, spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną, jednostki zależnej objętej zakresem art. 119 lub jednostki zależnej określonej w art. 114 ust. 3 mającej siedzibę w innym państwie członkowskim, o przeprowadzenie takiej weryfikacji zwracają się do właściwych organów tego innego państwa członkowskiego. Organy otrzymujące taki wniosek uwzględniają go w ramach swoich kompetencji, przeprowadzając weryfikację we własnym zakresie lub umożliwiając jej przeprowadzenie przez organy składające wniosek, bądź też umożliwiając jej przeprowadzenie przez biegłego rewidenta lub eksperta. Właściwy organ

składający wniosek może, jeżeli wyraża taką wolę, uczestniczyć w weryfikacji, jeżeli nie przeprowadza weryfikacji we własnym zakresie.

## **SEKCJA II**

### **FINANSOWE SPÓŁKI HOLDINGOWE ORAZ FINANSOWE SPÓŁKI HOLDINGOWE O DZIAŁALNOŚCI MIESZANEJ**

#### *Artykuł 114*

##### *Objęcie spółek holdingowych nadzorem skonsolidowanym*

1. Państwa członkowskie przyjmują w stosownych przypadkach wszelkie niezbędne środki w celu objęcia finansowych spółek holdingowych i finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej nadzorem skonsolidowanym. Nie naruszając przepisów art. 115, konsolidacja sytuacji finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej w żadnym razie nie oznacza, że właściwe organy zobowiązane są do pełnienia roli nadzorczej w stosunku do finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej na zasadzie jednostkowej, z wyjątkiem sytuacji gdy wymagane jest stosowanie przepisów rozdziału 3.
2. W przypadku gdy instytucja będąca jednostką zależną nie zostaje objęta nadzorem skonsolidowanym przez właściwe organy państwa członkowskiego z jednej z przyczyn określonych w art. 13 lit. a) i b) rozporządzenia [do wstawienia przez OP], właściwe organy państwa członkowskiego, w którym dana instytucja będąca jednostką zależną jest umiejscowiona, mogą żądać od jednostki dominującej informacji, które mogą ułatwić im nadzór nad tą instytucją.
3. Państwa członkowskie zapewniają swoim właściwym organom odpowiedzialnym za sprawowanie nadzoru skonsolidowanego możliwość żądania informacji, o których mowa w art. 116, od jednostek zależnych instytucji kredytowej, finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, które nie są objęte zakresem nadzoru skonsolidowanego. W takim przypadku stosuje się procedury przekazywania i weryfikowania tych informacji określone we wspomnianym artykule.

#### *Artykuł 115*

##### *Kwalifikacje dyrektorów*

Państwa członkowskie wymagają, aby osoby faktycznie kierujące działalnością finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej miały dostatecznie nieposzlakowaną opinię i posiadały wystarczające doświadczenie do wykonywania tych obowiązków.

## *Artykuł 116*

### *Wnioski o informacje i kontrole*

1. Do czasu dalszej koordynacji metod konsolidacji państwa członkowskie zapewniają wymóg, zgodnie z którym w przypadku gdy jednostka dominująca co najmniej jednej instytucji jest spółką holdingową prowadzącą działalność mieszaną, właściwe organy odpowiedzialne za udzielenie zezwolenia tym instytucjom i nadzór nad nimi żądają od nich, zwracając się do spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną i jej jednostek zależnych bezpośrednio lub za pośrednictwem instytucji będących jednostkami zależnymi, przedstawienia wszelkich informacji niezbędnych do wykonywania nadzoru nad instytucjami będącymi jednostkami zależnymi.
2. Państwa członkowskie zapewniają, by ich właściwe organy miały możliwość przeprowadzania kontroli na miejscu w celu zweryfikowania informacji otrzymanych od spółek holdingowych prowadzących działalność mieszaną i od ich jednostek zależnych lub możliwość zlecania takich kontroli inspektorom zewnętrznym. Jeżeli spółka holdingowa prowadząca działalność mieszaną lub jedna z jej jednostek zależnych jest zakładem ubezpieczeń, można również zastosować procedurę przewidzianą w art. 119. Jeżeli spółka holdingowa prowadząca działalność mieszaną lub jedna z jej jednostek zależnych umiejscowione są w państwie członkowskim innym niż to, w którym umiejscowiona jest instytucja będąca jednostką zależną, kontrole na miejscu dotyczące informacji należy przeprowadzać zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 113.

## *Artykuł 117*

### *Nadzór*

1. Nie naruszając przepisów części piątej rozporządzenia [do wstawienia przez OP], państwa członkowskie dopilnowują, by – jeżeli jednostka dominująca jednej lub większej liczby instytucji jest spółką holdingową prowadzącą działalność mieszaną – właściwe organy odpowiedzialne za nadzór nad tymi instytucjami sprawowały ogólny nadzór nad transakcjami dokonywanymi między instytucją a spółką holdingową prowadzącą działalność mieszaną oraz jej jednostkami zależnymi.
2. Właściwe organy wymagają od instytucji wprowadzenia właściwych odpowiednich procesów zarządzania ryzykiem oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej, w tym prawidłowych procedur sprawozdawczych i księgowych w celu identyfikowania, mierzenia, monitorowania i kontroli transakcji dokonywanych z ich dominującą spółką holdingową prowadzącą działalność mieszaną i jej jednostkami zależnymi. Właściwe organy wymagają od instytucji zgłaszania wszelkich istotnych transakcji z tymi podmiotami, innych niż ta, o której mowa w art. 383 rozporządzenia [do wstawienia przez OP]. Procedury te oraz istotne transakcje podlegają kontroli właściwych organów.

Jeżeli transakcje wewnątrz grupy stanowią zagrożenie dla sytuacji finansowej instytucji, właściwy organ odpowiedzialny za nadzór nad instytucją podejmuje właściwe środki.

## *Artykuł 118*

### *Wymiana informacji*

1. Państwa członkowskie podejmują niezbędne kroki w celu dopilnowania, by nie istniały żadne przeszkody prawne uniemożliwiające wymianę wszelkich informacji, które byłyby istotne do celów sprawowania nadzoru zgodnie z rozdziałem 3 i art. 105-114 oraz niniejszym artykułem, mającą miejsce między przedsiębiorstwami objętymi zakresem nadzoru skonsolidowanego, spółkami holdingowymi prowadzącymi działalność mieszaną i ich jednostkami zależnymi lub jednostkami zależnymi objętymi zakresem art. 114.
2. W przypadku gdy jednostka dominująca i którakolwiek z jej jednostek zależnych będących instytucjami mają siedziby w różnych państwach członkowskich, właściwe organy poszczególnych państw członkowskich przekazują sobie wszystkie istotne informacje umożliwiające lub ułatwiające sprawowanie nadzoru skonsolidowanego.

W przypadku gdy właściwe organy państwa członkowskiego, w którym siedzibę ma jednostka dominująca, same nie sprawują nadzoru skonsolidowanego na podstawie art. 106, mogą one zostać poproszone przez właściwe organy odpowiedzialne za sprawowanie takiego nadzoru o wystąpienie do jednostki dominującej o wszelkie informacje istotne dla celów nadzoru skonsolidowanego oraz przekazanie ich tym organom.

3. Państwa członkowskie upoważniają swoje właściwe organy do wymiany informacji określonych w ust. 2, pod warunkiem że w przypadku finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, instytucji finansowych lub przedsiębiorstw usług pomocniczych, zbieranie lub posiadanie informacji w żaden sposób nie oznacza, że od właściwych organów wymaga się pełnienia roli nadzorczej w stosunku do tych instytucji lub przedsiębiorstw na zasadzie jednostkowej.

Podobnie państwa członkowskie upoważniają swoje właściwe organy do wymiany informacji określonych w art. 116, pod warunkiem że zbieranie lub posiadanie informacji w żaden sposób nie oznacza, że właściwe organy odgrywają rolę nadzorczą w stosunku do spółki holdingowej prowadzącej działalność mieszaną i tych z jej jednostek zależnych, które nie są instytucjami kredytowymi, lub w stosunku do jednostek zależnych objętych zakresem art. 114 ust. 3.

## *Artykuł 119*

### *Współpraca*

1. W przypadku gdy instytucja, finansowa spółka holdingowa, finansowa spółka holdingowa o działalności mieszanej, lub spółka holdingowa prowadząca działalność mieszaną kontroluje jednostkę zależną będącą zakładem ubezpieczeń lub innym przedsiębiorstwem świadczącym usługi inwestycyjne objęte wymogiem uzyskania zezwolenia lub większą liczbę takich jednostek, właściwe organy i organy, którym powierzono publiczne zadanie nadzorowania zakładów ubezpieczeń lub takich innych przedsiębiorstw świadczących usługi inwestycyjne, ściśle ze sobą współpracują. Bez uszczerbku dla ich odpowiednich obowiązków, organy te przekazują sobie informacje mogące uprościć ich zadania i umożliwić nadzór nad działalnością i ogólną sytuacją finansową nadzorowanych przez nie przedsiębiorstw.
2. Informacje uzyskane w ramach skonsolidowanego nadzoru, w szczególności wszelka wymiana informacji między właściwymi organami przewidziana w niniejszej dyrektywie, podlegają obowiązkowi dochowania tajemnicy zawodowej zgodnie z definicją określoną w rozdziale 1 sekcja 2 w odniesieniu do instytucji kredytowych lub w dyrektywie 2004/39/WE w odniesieniu do firm inwestycyjnych.
3. Właściwe organy odpowiedzialne za nadzór skonsolidowany sporządzają wykazy finansowych spółek holdingowych lub finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej, o których mowa w art. 10 rozporządzenia [do wstawienia przez OP]. Wykazy te są przekazywane właściwym organom pozostałych państw członkowskich, EUNB i Komisji.

## *Artykuł 120*

### *Sankcje*

Zgodnie z tytułem VII rozdział 1 sekcja IV państwa członkowskie zapewniają możliwość nakładania sankcji lub podejmowania środków mających na celu usunięcie stwierdzonych naruszeń przepisów lub przyczyn takich naruszeń w stosunku do finansowych spółek holdingowych, finansowych spółek holdingowych o działalności mieszanej i spółek holdingowych prowadzących działalność mieszaną lub osób faktycznie nimi zarządzających, które naruszają przepisy ustawowe, wykonawcze lub administracyjne przyjęte w celu wykonania przepisów rozdziału 3.

## *Artykuł 121*

### *Ocena równoważności nadzoru skonsolidowanego w państwach trzecich*

1. W przypadku gdy instytucja, której jednostka dominująca jest instytucją lub finansową spółką holdingową, lub finansową spółką holdingową o działalności mieszanej, której siedziba zarządu znajduje się w państwie trzecim, nie podlega nadzorowi skonsolidowanemu na mocy art. 106, właściwe organy przeprowadzają weryfikację tego, czy instytucja podlega nadzorowi skonsolidowanemu przeprowadzanemu przez



właściwe organy państwa trzeciego, równoważnemu nadzorowi podlegającemu zasadom ustanowionym w niniejszej dyrektywie i wymogom części pierwszej tytułu II rozdział 2 rozporządzenia [do wstawienia przez OP].

Weryfikacji dokonuje, na wniosek jednostki dominującej lub jakiegokolwiek podmiotu objętego regulacją, posiadającego zezwolenie na prowadzenie działalności w Unii, lub z własnej inicjatywy, właściwy organ, który odpowiadałby za nadzór skonsolidowany, gdyby obowiązywał ust. 3. Ten właściwy organ konsultuje się z innymi właściwymi organami, których to dotyczy.

2. Komisja może nałożyć na Europejski Komitet Bankowy wymóg wydania ogólnych wytycznych dotyczących tego, czy zasady dotyczące nadzoru skonsolidowanego właściwych organów państw trzecich umożliwiają osiągnięcie celów nadzoru skonsolidowanego, określonych w niniejszym rozdziale, w odniesieniu do instytucji, których jednostka dominująca posiada siedzibę w państwie trzecim. Komitet poddaje takie wytyczne kontroli oraz uwzględnia wszelkie zmiany wprowadzone do zasad dotyczących nadzoru skonsolidowanego, stosowanych przez takie właściwe organy. EUNB pomaga Komisji i Europejskiemu Komitetowi Bankowemu w wypełnianiu tych zadań, w tym określając, czy tego rodzaju wytyczne powinny podlegać aktualizacji.

Właściwy organ przeprowadzający weryfikację, o której mowa w ust. 1 akapit pierwszy, uwzględnia takie wytyczne. Do tego celu przed podjęciem decyzji właściwy organ konsultuje EUNB.

3. W przypadku braku takiego równoważnego nadzoru państwa członkowskie w stosunku do instytucji stosują przez analogię przepisy niniejszej dyrektywy i rozporządzenia [do wstawienia przez OP], bądź też umożliwiają swoim właściwym organom stosowanie innych odpowiednich technik nadzoru, które umożliwiają osiągnięcie celów nadzoru skonsolidowanego nad instytucjami.

Techniki nadzoru uzgadnia, po konsultacji z innymi zainteresowanymi właściwymi organami, właściwy organ, który odpowiadałby za nadzór skonsolidowany,

Właściwe organy mogą w szczególności wymagać utworzenia finansowej spółki holdingowej lub finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej, której siedziba zarządu znajduje się w Unii, oraz zastosować przepisy w sprawie nadzoru skonsolidowanego do skonsolidowanej pozycji tej finansowej spółki holdingowej lub do skonsolidowanej pozycji tej finansowej spółki holdingowej o działalności mieszanej.

Należy opracować techniki nadzoru umożliwiające osiągnięcie celów skonsolidowanego nadzoru określonych w niniejszym rozdziale, o czym informowane są pozostałe zaangażowane właściwe organy, EUNB i Komisja.

## **Rozdział 3a**

### **Ryzyko systemowe**

#### **Artykuł 121a**

##### **Wyznaczanie organu makroostrożnościowego**

*Państwa członkowskie mogą wyznaczyć organ, który będzie odpowiedzialny za zajmowanie się ryzykiem systemowym na swoim terytorium, i powiadamiają ERRS, EUNB oraz Komisję o każdym takim wyznaczeniu.*

#### **Artykuł 121b**

##### **Środki, które może podejmować wyznaczony organ**

*Dla potrzeb niniejszego rozdziału „ryzyko systemowe” oznacza ryzyko zakłócenia systemu finansowego, które może spowodować poważne negatywne konsekwencje dla systemu finansowego i realnej gospodarki.*

- 1. Z zastrzeżeniem przepisów art. 121e wyznaczony organ może podejmować wszelkie środki przewidziane w prawie krajowym, które uznaje za niezbędne w celu zapobieżenia ryzyku systemowemu lub jego złagodzenia, lub może zwrócić się do właściwego organu o podjęcie takich środków.*
- 2. Środki te mogą obejmować przyjęcie wymogów dotyczących zwłaszcza:*
  - konsolidacji ostrożnościowej,*
  - filtrów ostrożnościowych,*
  - wymogów w zakresie funduszy własnych,*
  - odliczeń,*
  - wagi ryzyka,*
  - dużych ekspozycji;*
  - płynności,*
  - wskaźnika dźwigni,*
  - buforów kapitałowych,*
  - ujawniania informacji.*

*Takie środki nie mogą jednak skutkować stosowaniem wymogów mniej surowych niż te, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych] w odniesieniu do kwestii objętych zakresem tego rozporządzenia.*

3. *Środki te mogą mieć zastosowanie do wszystkich instytucji, którym właściwy organ udzielił zezwolenia na mocy niniejszej dyrektywy, działających na terytorium danego państwa członkowskiego lub do klasy takich instytucji.*
4. *Jeżeli wyznaczony organ zwraca się do właściwego organu o podjęcie takich środków przy wykorzystaniu jego uprawnień nadzorczych zgodnie z niniejszą dyrektywą i właściwy organ zastosowuje środek względem instytucji podlegającej nadzorowi skonsolidowanemu, informuje on członków kolegium przed wejściem w życie tego środka, chyba że zagrażałoby to stabilności rynków finansowych lub szkodziło interesom zaangażowanych stron. W drugim przypadku właściwy organ informuje członków kolegium w możliwie najkrótszym terminie po wejściu w życie takiego środka.*

#### *Artykuł 121c Przegląd środków*

*Wyznaczony organ dokonuje przeglądu środków w odpowiednich odstępach czasu i wprowadza wszelkie poprawki, które uzna za stosowne. Właściwy organ dopilnowuje, aby środki przestawały obowiązywać w momencie, gdy nie są już uważane za niezbędne.*

#### *Artykuł 121d Zgłaszanie środków*

1. *Wyznaczony organ z wyprzedzeniem informuje ERRS o wszelkich istotnych środkach, których podjęcie proponuje.*
2. *Wyznaczony organ bez zbędnej zwłoki/w ciągu dwóch dni roboczych informuje ERRS, EUNB i Komisję o wszelkich podejmowanych środkach lub o każdej decyzji dotyczącej zakończenia obowiązywania takich środków oraz publikuje takie decyzje, chyba że zagrażałoby to stabilności rynków finansowych lub szkodziło interesom zaangażowanych stron.*

#### *Artykuł 121e Ocena, ostrzeżenia i zalecenia ERRS*

1. *Jeżeli ERRS ustali, że stwierdzone ryzyko makroostrożnościowe dla stabilności finansowej, które doprowadziło do wprowadzenia bardziej rygorystycznych wymogów ostrożnościowych, już nie występuje, organy krajowe uchylają zaostrzone wymogi i powracają do stosowania przepisów niniejszej dyrektywy. Jeżeli tak się nie stanie, ERRS wydaje zalecenie, aby Komisja podjęła działania przeciwko państwu członkowskiemu, jeżeli dane państwo członkowskie nie działa odpowiednio z punktu widzenia ryzyka systemowego.*
2. *ERRS może ocenić istnienie ryzyka systemowego, w związku z którym wyznaczony organ przyjął dane środki, oraz jego możliwy wpływ na inne państwa członkowskie*

*lub na cały system finansowy Unii. ERRS przeprowadza ocenę na wniosek Komisji lub co najmniej trzech państw członkowskich.*

3. *ERRS może wydać ostrzeżenie zgodnie z art. 16 rozporządzenia 1092/2010, jeżeli stwierdzi istnienie znaczącego ryzyka systemowego dla finansowej stabilności Unii, które wynika ze zmian w sektorze finansowym.*
4. *W przypadku stwierdzenia takiego ryzyka systemowego ERRS może także wydać zalecenie zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 dotyczące działań zaradczych, które jego zdaniem wyznaczony organ powinien podjąć na mocy art. 3 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych] w odpowiedzi na stwierdzone ryzyko.*

## **Rozdział 4**

### **Bufory kapitałowe**

#### **SEKCJA I**

#### **BUFORY ZABEZPIECZAJĄCE, ANTYCYKLICZNE I DODATKOWE DLA INSTYTUCJI SYSTEMOWYCH**

##### *Artykuł 122*

##### *Definicje*

Do celów niniejszego rozdziału stosuje się następujące definicje:

- 1) „bufor zabezpieczający” oznacza fundusze własne, do utrzymywania których jest zobowiązana instytucja zgodnie z art. 123;
- 2) „łączny wymóg w zakresie buforów” oznacza łączny kapitał podstawowy Tier I, który jest wymagany do pokrycia wymaganego bufora zabezpieczającego oraz specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego, jeżeli **█** poziom *tego drugiego* jest wyższy niż 0% aktywów ważonych ryzykiem *powiększony o kwotę ustaloną dla instytucji systemowych*;
- 2a) „bufor systemowy” oznacza *dodatkowy bufor kapitału podstawowego Tier I, do którego utrzymywania zgodnie z [artykuł] jest zobowiązana instytucja systemowa, określona zgodnie z art. 132a*;
- 3) „wartość bufora antycyklicznego” oznacza poziom, który instytucje stosują przy obliczaniu specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego i który jest ustalany zgodnie z art. 126 i art. 127 lub przez odpowiedni organ państwa trzeciego (w zależności od przypadku);

- 4) „instytucja działająca na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie” oznacza instytucję, której udzielono zezwolenia w państwie członkowskim, za którą odpowiedzialny jest konkretny wyznaczony organ;
- 5) „specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny” oznacza fundusze własne, do których utrzymywania jest zobowiązana instytucja zgodnie z art. 124.
- 5a) **„wartość odniesienia dotycząca bufora” oznacza wartość odniesienia dla bufora obliczaną zgodnie ze zharmonizowanym wzorem określonym w wytycznych, o których mowa w art. 125.**

**Przepisy niniejszego rozdziału nie mają zastosowania do firm inwestycyjnych, które nie posiadają zezwolenia na świadczenie usług inwestycyjnych wymienionych w pkt 3 oraz 6 sekcji A załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE.**

#### **Artykuł 122a**

**Jako narzędzie na rzecz zapobiegania nadmiernemu delewarowaniu i zachęcania do udzielania pożyczek gospodarce realnej w okresach pogorszenia koniunktury gospodarczej w celu uzyskania korzyści makroostrożnościowych państwa członkowskie mogą zastosować wyodrębnianie służące ustanowieniu minimalnych wymogów kapitałowych mających zastosowanie do portfeli kredytów MŚP, działalności w zakresie finansowania handlu lub innych określonych rodzajów działalności w zakresie akcji kredytowej mających zasadnicze znaczenie dla wzrostu gospodarczego.**

**Każdy taki minimalny wymóg kapitałowy nie może z zasady być niższy niż wymóg, który byłby nałożony w odniesieniu do obecnego poziomu działalności gospodarczej.**

#### **Artykuł 123**

##### **Wymogi dotyczące utrzymania bufora zabezpieczającego**

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do utrzymywania, dodatkowo do kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego w celu spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych nałożonego na mocy art. 87 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], bufora zabezpieczającego w postaci kapitału podstawowego Tier I na poziomie 2,5 % ich łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 87 ust. 3 tego rozporządzenia w ujęciu indywidualnym i skonsolidowanym, zgodnie z częścią pierwszą tytuł II tego rozporządzenia.
2. Instytucje nie wykorzystują kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego w celu spełnienia wymogu określonego w ust. 1 do spełnienia wymogów nałożonych na mocy art. 100.
3. W przypadku gdy instytucja nie spełnia w pełni wymogu na mocy ust. 1 podlega ograniczeniom w zakresie wypłat określonym w art. 131 ust. 2 i 3.

#### Artykuł 124

##### Wymóg utrzymania specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego

1. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do utrzymywania specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego **równego ich całkowitej kwocie ekspozycji na ryzyko obliczanej zgodnie z art. 87 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] pomnożonej przez średnią ważoną wartości bufora antycyklicznego obliczaną zgodnie z art. 130 na zasadzie indywidualnej i skonsolidowanej, zgodnie z częścią pierwszą, tytuł drugi rozporządzenia [do wstawienia przez OP].**
2. Instytucje spełniają wymóg nałożony na mocy ust. 1 za pomocą kapitału podstawowego Tier I, który ma charakter dodatkowy w stosunku do ewentualnego kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego w celu spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych nałożonego na mocy art. 87 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], wymogu utrzymania bufora zabezpieczającego na mocy art. 123 i wszelkich wymagań nałożonych na mocy art. 100.
3. W przypadku gdy instytucja nie spełnia w pełni wymogu na mocy ust. 1 podlega ograniczeniom w zakresie wypłat określonym w art. 131 ust. 2 i 3.

## SEKCJA II

### USTALANIE I OBLICZANIE BUFORÓW ANTYCYKLICZNYCH

#### Artykuł 125

##### Wytyczne ERRS w sprawie ustalania wskaźników bufora antycyklicznego

1. ERRS **wydaje** w formie zaleceń zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 wytyczne dla organów wyznaczonych przez państwa członkowskie na mocy art. 126 ust. 1 w sprawie ustalania wskaźników buforów antycyklicznych, zawierające następujące elementy:
  - a) wskazówki dla wyznaczonych organów dotyczące dokonywania przez nie oceny właściwego wskaźnika bufora antycyklicznego, celem zapewnienia, by organy przyjmowały prawidłowe podejście do istotnych cykli makroekonomicznych i wspierały prawidłowy i spójny proces podejmowania decyzji **w poszczególnych jurysdykcjach**;
  - b) wytyczne w sprawie:
    - (i) mierzenia i obliczania odchyleń od długoterminowych tendencji w zakresie wskaźnika kredytów do PKB;
    - (ii) obliczania wartości odniesienia dotyczących bufora wymaganych na mocy art. 126 ust.2;
  - c) wytyczne dotyczące zmiennych, które oznaczają **akumulację ryzyka systemowego związanego z okresami nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w systemie finansowym, zwłaszcza odpowiedniego wskaźnika kredytów do PKB i**

*jego odchylenia od długoterminowej tendencji*, oraz innych istotnych czynników, *w tym traktowania zmian gospodarczych w ramach pojedynczych sektorów gospodarki*, które powinny zostać uwzględnione w decyzjach wyznaczonych organów w sprawie właściwego wskaźnika bufora antycyklicznego na mocy art. 126;

- d) wytyczne dotyczące zmiennych, *w tym kryteriów jakościowych*, wskazujących na to, że bufor powinien zostać *utrzymany*, obniżony lub całkowicie zlikwidowany.
2. W przypadku gdy ERRS wydała zalecenie na mocy ust. 1, dokonuje ona przeglądu tego zalecenia i w razie konieczności uaktualnia je w świetle doświadczeń w zakresie ustalania buforów na mocy niniejszej dyrektywy lub zmian praktyk uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym.
- 2a. *W przypadku gdy ERRS wydaje zalecenie na mocy ust. 1, należy uwzględnić różnice między państwami członkowskimi, a zwłaszcza szczególne uwarunkowania państw członkowskich charakteryzujących się małymi i otwartymi gospodarkami.*

#### *Artykuł 126*

##### *Ustalanie wskaźników bufora antycyklicznego*

1. Każde państwo członkowskie wyznacza organ *lub podmiot publiczny* (zwany dalej „wyznaczonym organem”), który jest odpowiedzialny za ustalanie wskaźnika bufora antycyklicznego dla tego państwa członkowskiego.
2. Każdy wyznaczony organ oblicza co kwartał wartość odniesienia dotyczącą bufora stanowiącą wartość referencyjną wykorzystywaną do ustalania wskaźnika bufora antycyklicznego zgodnie z ust. 3. Wartość odniesienia dotyczącą bufora opiera się na *wytycznych ERRS, o których mowa w art. 125 lit. b) pkt ii).*
3. Każdy wyznaczony organ co kwartał dokonuje oceny i ustala właściwy wskaźnik bufora antycyklicznego dla swojego państwa członkowskiego, uwzględniając przy tym:
- a) wartość odniesienia dotyczącą bufora obliczoną zgodnie z ust. 2;
- b) wszelkie bieżące wytyczne stosowane przez ESRB zgodnie z art. 125 ust.1 lit. a), c) i d) oraz wszelkie zalecenia wydane przez ESRB zgodnie z ust. 9; oraz
4. Zmienne, o których mowa w *art. 125 ust. 1 lit. c)*, mogą obejmować zmienne strukturalne i ekspozycję sektora bankowego na szczególne czynniki ryzyka lub inne czynniki związane z zagrożeniami dla stabilności finansowej, *będące przedmiotem dyskusji na szczeblu europejskim, a następnie uwzględnione w wytycznych ERRS zgodnie z art. 125 ust. 2.* W przypadku gdy, ustalając wskaźnik bufora antycyklicznego, wyznaczony organ uwzględnia zmienne, o których mowa w

*wytycznych ERRS w art. 125 ust. 1 lit. c), i w przypadku gdy wskaźnik bufora byłby niższy, jeżeli zmienne *te* nie zostałyby uwzględnione, wyznaczony organ zawiadamia EUNB i ERRS. EUNB i ERRS dokonują oceny tego, czy **przestrzeganie wytycznych w tym przypadku może nieść ze sobą ryzyko negatywnych konsekwencji z punktu widzenia stabilności finansowej lub dla prawidłowego funkcjonowania** rynku wewnętrznego w obszarze usług finansowych **zgodnie z prawem** Unii dotyczącym usług finansowych.*

5. Wskaźnik bufora antycyklicznego, wyrażony jako procent łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 87 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], instytucji, które mają zaangażowanie kredytowe w tym państwie członkowskim, musi przyjmować wartości z przedziału 0-2,5 %, kalibrowane krokowo o 0,25 punktu procentowego lub o wielokrotność 0,25 punktu procentowego. Jeżeli jest to uzasadnione w świetle analizy w ust. 3, wyznaczony organ może ustalić wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie przekraczającym 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 87 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] **█**.
6. W przypadku gdy wyznaczony organ ustala wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie powyżej zera po raz pierwszy lub w przypadku późniejszego podwyższenia przez wyznaczony organ obowiązującego poziomu wskaźnika bufora antycyklicznego, podejmuje on również decyzję co do daty, od której instytucje muszą stosować ten nowy podwyższony bufor do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego. Termin ten nie może być późniejszy niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia podwyższonego poziomu bufora zgodnie z ust. 8. Jeżeli termin ten przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia podwyższonego poziomu bufora, taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania musi mieć uzasadnienie w postaci wystąpienia wyjątkowych okoliczności.
7. Jeżeli wyznaczony organ obniża obowiązujący wskaźnik bufora antycyklicznego, bez względu na to, czy jest on obniżony do zera, organ ten podejmuje również decyzję w sprawie zakładanego okresu, podczas którego nie przewiduje się wzrostu bufora. Ustalenia dotyczące takiego zakładanego okresu nie są jednak wiążące dla wyznaczonego organu.
8. Każdy wyznaczony organ co kwartał ogłasza ustalenia dotyczące wskaźnika bufora antycyklicznego, publikując go na swojej stronie internetowej. Ogłoszenie takie zawiera co najmniej następujące informacje:
  - a) obowiązujący wskaźnik bufora antycyklicznego;
  - b) odpowiedni wskaźnik kredytów do PKB i jego odchylenie od długoterminowej tendencji;
  - c) wartość odniesienia dotyczącą bufora obliczoną zgodnie z ust. 2;
  - d) uzasadnienie dla takiego wskaźnika bufora, w tym odniesienie do wszelkich zmiennych innych niż te objęte wartością odniesienia dotyczącą bufora, które



wyznaczony organ uwzględnił przy ustalaniu wskaźnika bufora antycyklicznego zgodnie z ust. 3 lit. c);

- e) w przypadku podwyższenia wskaźnika bufora, datę, od której instytucje muszą stosować podwyższony wskaźnik bufora do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego;
- f) w przypadku gdy data, o której mowa w lit. e), przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia zgodnie z niniejszym ustępem –odniesienie do wyjątkowych okoliczności uzasadniających taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania;
- g) w przypadku obniżenia wskaźnika bufora, zakładany okres, podczas którego nie przewiduje się podwyższania wskaźnika bufora, wraz z uzasadnieniem tego okresu;
- h) w przypadku gdy wyznaczony organ uwzględnił zmienne wymienione w ust. 3 lit. c) – wskazanie kwoty wskaźnika bufora, która dotyczy tych zmiennych.

Wyznaczone organy podejmują wszelkie uzasadnione kroki celem koordynacji ram czasowych takiego ogłoszenia.

Wyznaczone organy powiadamiają ERRS o kwartalnych ustaleniach wskaźnika bufora antycyklicznego oraz przekazują jej informacje określone w lit. a)-g). ERRS publikuje na swojej stronie internetowej wszystkie wskaźniki bufora, o których została powiadomiona, i związane z nimi informacje.

9. ERRS może wydawać zalecenia zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 dotyczące kwartalnego ustalania wskaźnika bufora antycyklicznego w danym państwie członkowskim lub, w stosownym przypadku, w większej liczbie państw członkowskich.

### **Artykuł 126a**

#### **Bufory ryzyka specyficznego dla państwa członkowskiego**

***Państwa członkowskie, które mają większe niż przeciętne systemy bankowe lub które w przeciwnym razie podjęły decyzje regulacyjne w sprawie akceptowalnego przez podatników poziomu ryzyka, który jest bardziej zachowawczy od rozwiązań akceptowalnych w innych państwach członkowskich, mają prawo – po uzyskaniu zgody ERRS stosującej metody w zakresie ryzyka systemowego wykorzystywane do oceny wymogów art. 125 i 126 – nakładać ostrzejsze wymogi w zakresie funduszy własnych dla instytucji, które uzyskały zezwolenie w tym państwie. Fundusze te nie mogą mieć formy czystego kapitału, a akceptowalne formy są określone przez organy kraju pochodzenia i muszą uzyskać aprobatę ERRS i EUNB, ale w żadnym wypadku nie mogą dwukrotnie przekraczać minimalnego poziomu kapitału wymaganego na mocy pakietu Bazylea III, w tym buforów zabezpieczających.***

### Artykuł 127

#### *Uznawanie wskaźników bufora antycyklicznego na poziomie powyżej 2,5 %*

1. W przypadku gdy wyznaczony organ, zgodnie z art. 126 ust. 5, lub odpowiedni organ państwa trzeciego ustalił wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 87 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], inne wyznaczone organy mogą uznać ten wskaźnik bufora do celów obliczeń przeprowadzanych przez instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie, dotyczących ich specyficznych dla instytucji buforów antycyklicznych.
  2. W przypadku gdy wyznaczony organ uznaje wskaźnik bufora na poziomie powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 87 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] zgodnie z ust. 1, ogłasza to poprzez publikację na swojej stronie internetowej. Ogłoszenie takie zawiera co najmniej następujące informacje:
    - a) obowiązujący wskaźnik bufora antycyklicznego;
    - b) państwo członkowskie **lub państwo trzecie**, którego to dotyczy;
    - c) w przypadku podwyższenia wskaźnika bufora datę, od której instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w państwie członkowskim wyznaczonego organu muszą stosować podwyższony wskaźnik bufora do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego;
    - d) w przypadku gdy data, o której mowa w lit. c), przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia, o którym mowa w niniejszym ustępie – odniesienie do wyjątkowych okoliczności uzasadniających taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania.
- 2a. *EUNB i ERRS czuwają nad zbieżnością praktyk nadzorczych w poszczególnych jurysdykcjach w zakresie stosowania metod obliczeniowych w odniesieniu do wymogów dotyczących bufora.***
- 2b. *W przypadku gdy wyznaczony organ lub odpowiedni organ państwa trzeciego ustalił wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie powyżej 2,5% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 127 ust. 1, ERRS dokonuje oceny tego konkretnego wskaźnika bufora i w stosownych przypadkach wydaje zalecenie wyznaczonym organom dotyczące odpowiedniego wskaźnika bufora antycyklicznego dla ekspozycji tego państwa trzeciego zgodnie z art. 128 ust. 3.***

### Artykuł 128

#### *Zalecenie ERRS w sprawie wskaźników bufora antycyklicznego państwa trzeciego*

Zgodnie z art. 16 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 ERRS może wydać zalecenie dla wyznaczonych organów w sprawie właściwego wskaźnika bufora antycyklicznego dla ekspozycji z tytułu takiego państwa trzeciego, w przypadku gdy:

- a) wskaźnik bufora antycyklicznego nie został ustalony i opublikowany przez odpowiedni organ państwa trzeciego (zwany dalej „odpowiednim organem państwa trzeciego”) dla państwa trzeciego, wobec którego zaangażowanie kredytowe posiada co najmniej jedna instytucja w Unii;
- b) ERRS jest zdania, że wskaźnik bufora antycyklicznego, który został ustalony i podany do publicznej wiadomości przez odpowiedni organ państwa trzeciego nie wystarcza, by w odpowiedni sposób chronić instytucje w Unii przed ryzykiem nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w tym państwie lub wyznaczony organ powiadamia ERRS, że w jego opinii dany wskaźnik bufora jest niewystarczający, by zrealizować ten cel.

#### *Artykuł 129*

#### *Decyzja wyznaczonych organów w sprawie wskaźników bufora antycyklicznego w państwie trzecim*

1. Niniejszy artykuł obowiązuje niezależnie od tego, czy ERRS wydała zalecenie dla wyznaczonych organów, o którym mowa w art. 128.
2. W okolicznościach, o których mowa w art. 128 lit. a), wyznaczone organy mogą ustalić wskaźnik bufora antycyklicznego, który musi być stosowany przez instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego.
3. W przypadku gdy wskaźnik bufora antycyklicznego został ustalony i podany do publicznej wiadomości przez odpowiedni organ państwa trzeciego dla państwa trzeciego, wyznaczony organ może ustalić inny wskaźnik bufora dla celów obliczenia przez instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego, jeżeli instytucje te mają podstawy do uznania, że wskaźnik bufora ustalony przez odpowiedni organ państwa trzeciego nie wystarcza, by w odpowiedni sposób chronić te instytucje przed ryzykiem nadmiernego wzrostu akcji kredytowej w tym państwie.

Wykonując swoje uprawnienia zgodnie z akapitem pierwszym, wyznaczony organ nie ustala wskaźnika bufora antycyklicznego poniżej poziomu ustalonego przez odpowiedni organ państwa trzeciego, chyba że wskaźnik ten wynosi ponad 2,5 % – wyrażony jako procent łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 87 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] instytucji, które posiadają zaangażowanie kredytowe w tym państwie trzecim. ***EUNB i ERRS czuwają nad spójnością wskaźników bufora stosowanych przez państwa trzecie w poszczególnych jurysdykcjach.***

4. W przypadku gdy odpowiedni organ państwa trzeciego ustala wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego zgodnie z ust. 2 lub 3, na poziomie powyżej istniejącego obowiązującego wskaźnika bufora antycyklicznego, ***wyznaczone organy podejmują*** decyzję w sprawie daty, od której instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie muszą stosować ten bufor do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego. Termin ten nie jest późniejszy niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia wskaźnika bufora zgodnie z ust. 5.

Jeżeli termin ten przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty ogłoszenia, taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania musi mieć uzasadnienie w postaci wystąpienia wyjątkowych okoliczności.

5. Wyznaczone organy publikują wszelkie ustalenia dotyczące wskaźnika bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego zgodnie z ust. 2 lub 3 na swoich stronach internetowych, podając następujące informacje:
  - a) wskaźnik bufora antycyklicznego oraz państwo trzecie, którego on dotyczy;
  - b) uzasadnienie takiego wskaźnika bufora;
  - c) w przypadku ustalenia wskaźnika bufora na poziomie powyżej zera po raz pierwszy lub jego podwyższenia – datę, od której instytucje muszą stosować taki podwyższony wskaźnik bufora do celów obliczania ich specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego;
  - d) w przypadku gdy data, o której mowa w lit. c), przypada na mniej niż 12 miesięcy od daty publikacji na mocy niniejszego ustępu, odniesienie do wyjątkowych okoliczności uzasadniających taki krótszy termin rozpoczęcia stosowania.

#### *Artykuł 130*

#### *Obliczanie specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego*

1. Specyficzna dla instytucji wartość bufora antycyklicznego składa się ze średniej ważonej wskaźników bufora antycyklicznego obowiązujących w państwie, w którym znajdują się istotne zaangażowania kredytowe instytucji, lub stosowanych do celów niniejszego artykułu na mocy art. 129 ust. 2 lub 3.

W celu obliczenia średniej ważonej, o której mowa w akapicie pierwszym, państwa członkowskie zobowiązują instytucje do stosowania do wszystkich obowiązujących wskaźników bufora antycyklicznego swoich, określonych zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozporządzenia [do wstawienia przez OP], łącznych wymogów w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego, związanego z istotnymi zaangażowaniami kredytowymi na danym terytorium, podzielonych przez ich łączne wymogi w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego związanego z wszystkimi istotnymi zaangażowaniami kredytowymi tych instytucji.

2. W przypadku gdy, zgodnie z art. 126 ust. 5, wyznaczony organ ustala wskaźnik bufora antycyklicznego na poziomie powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 87 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], państwa członkowskie zapewniają obowiązywanie następujących wskaźników bufora w stosunku do istotnych zaangażowań kredytowych znajdujących się w państwie członkowskim wyznaczonego organu (zwanym dalej „państwem członkowskim A”) do celów obliczeń wymaganych zgodnie z ust. 1, w tym w stosownym przypadku, do celów obliczania składnika kapitału skonsolidowanego dotyczącego danej instytucji:

- a) instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w danym państwie stosują wskaźnik bufora na poziomie powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko;
  - b) instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim stosują bufor antycykliczny wynoszący 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli wyznaczony organ w państwie członkowskim, w którym udzielono im zezwolenia, nie uznał wskaźnika bufora na poziomie powyżej 2,5 % zgodnie z art. 127 ust. 1;
  - c) instytucje działające na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim stosują wskaźnik bufora antycyklicznego ustalony przez wyznaczony organ państwa członkowskiego A, jeżeli wyznaczony organ w państwie członkowskim, w którym udzielono im zezwolenia, uznał ten wskaźnik bufora zgodnie z art. 127.
3. W przypadku gdy wskaźnik bufora antycyklicznego wyznaczony dla państwa trzeciego przez odpowiedni organ państwa trzeciego wynosi powyżej 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, o której mowa w art. 87 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], państwa członkowskie zapewniają obowiązywanie następujących wskaźników bufora w stosunku do istotnych zaangażowań kredytowych znajdujących się w tym państwie trzecim do celów obliczeń wymaganych zgodnie z ust. 1, w tym w stosownym przypadku, do celów obliczania składnika kapitału skonsolidowanego, który dotyczy danej instytucji:
- a) instytucje stosują bufor antycykliczny wynoszący 2,5 % łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko, jeżeli wyznaczony organ w państwie członkowskim, w którym udzielono im zezwolenia, nie uznał wskaźnika bufora na poziomie powyżej 2,5 % zgodnie z art. 127 ust. 1;
  - b) instytucje stosują wskaźnik bufora antycyklicznego ustalony przez odpowiedni organ państwa trzeciego, jeżeli wyznaczony organ w państwie członkowskim, w którym udzielono im zezwolenia, uznał ten wskaźnik bufora zgodnie z art. 127.
4. Istotne zaangażowanie kredytowe obejmuje wszystkie klasy zaangażowania inne niż te wymienione w art. 107 lit. a), b), c), d), e) i f) rozporządzenia **(UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych]**, które podlegają:
- a) wymogom w zakresie funduszy własnych w odniesieniu do ryzyka kredytowego na mocy części trzeciej tytuł II tego rozporządzenia,
  - b) w przypadku gdy zaangażowanie dotyczy portfela handlowego – wymogom w zakresie funduszy własnych z tytułu ryzyka szczególnego zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 2 tego rozporządzenia lub z tytułu dodatkowego ryzyka niewykonania zobowiązań i migracji zgodnie z częścią trzecią tytuł IV rozdział 5 tego rozporządzenia;

- c) w przypadku gdy zaangażowanie ma charakter sekurytyzacyjny, wymogom w zakresie funduszy własnych zgodnie z częścią trzecią tytuł II rozdział 5b tego rozporządzenia;
5. Instytucje określają lokalizację geograficzną istotnego zaangażowania kredytowego zgodnie z regulacyjnymi standardami technicznymi przyjętymi zgodnie z ust. 6.
6. Dla celów obliczeń wymaganych zgodnie z ust. 1:
- a) wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa członkowskiego obowiązuje od daty określonej w informacjach opublikowanych zgodnie z art. 126 ust. 8 lit. e) lub art. 127 ust. 2) lit. c), jeżeli skutkiem takiej decyzji jest podwyższenie wskaźnika bufora;
  - b) z zastrzeżeniem lit. c) wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego zaczyna obowiązywać 12 miesięcy po dacie ogłoszenia zmiany wskaźnika bufora przez odpowiedni organ państwa trzeciego, niezależnie od tego, czy organ ten wymaga od instytucji zarejestrowanych w tym państwie trzecim rozpoczęcia stosowania zmiany w krótszym terminie, jeżeli skutkiem takiej decyzji jest podwyższenie wskaźnika bufora;
  - c) w przypadku gdy wyznaczony organ przyjmującego państwa członkowskiego instytucji ustala wskaźnik bufora dla państwa trzeciego zgodnie z art. 129 ust. 2 lub 3 lub uznaje wskaźnik bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego zgodnie z art. 127, dany wskaźnik bufora obowiązuje od daty określonej w informacjach opublikowanych zgodnie z art. 129 ust. 5 lit. c) lub art. 127 ust. 2) lit. c), jeżeli skutkiem takiej decyzji jest podwyższenie wskaźnika bufora;
  - d) wskaźnik bufora antycyklicznego obowiązuje natychmiast, jeżeli skutkiem takiej decyzji jest obniżenie wskaźnika bufora.

Do celów lit. b) zmianę wskaźnika bufora antycyklicznego dla państwa trzeciego uważa się za ogłoszoną dnia, w którym została ona podana do publicznej wiadomości przez odpowiedni organ państwa trzeciego zgodnie z obowiązującymi przepisami krajowymi.

7. EUNB opracowuje projekty regulacyjnych standardów technicznych w celu określenia metody ustalenia lokalizacji geograficznej istotnych zaangażowań kredytowych, o których mowa w ust. 5.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

EUNB przedkłada Komisji projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 31 grudnia 2014 r.

## SEKCJA III

### ŚRODKI CHRONIĄCE KAPITAŁ

#### *Artykuł 131* *Ograniczenia dotyczące wypłat*

1. Państwa członkowskie zakazują instytucjom, które spełniają łączny wymóg w zakresie buforów, dokonywania wypłaty związanej z kapitałem podstawowym Tier I w zakresie, w jakim obniżyłoby to ich kapitał podstawowy Tier I do poziomu, przy którym łączny wymóg w zakresie buforów nie byłby już spełniany.
2. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje, które nie spełniają łącznego wymogu w zakresie buforów, do obliczania maksymalnej kwoty podlegającej wypłacie („MDA”) zgodnie z ust. 4.

W przypadku gdy zastosowanie ma akapit pierwszy państwa członkowskie zabraniają takim instytucjom podejmowania jakiegokolwiek z następujących działań przed obliczeniem przez daną instytucję MDA:

- a) dokonywania wypłaty związanej z kapitałem podstawowym Tier I;
  - b) podejmowania zobowiązań do wypłat zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych czy też wypłat zmiennych składników wynagrodzenia, jeżeli zobowiązanie do płatności zostało podjęte w okresie, gdy instytucja nie spełniała łącznych wymogów w zakresie buforów;
  - c) dokonywania płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I.
3. W czasie gdy instytucja nie spełnia swojego łącznego wymogu w zakresie buforów lub wykracza poza ten wymóg, państwa członkowskie zabraniają instytucji dokonywania wypłat w wysokości przekraczającej MDA obliczoną zgodnie z ust. 4 w formie działań, o których mowa w ust. 2 lit. a)-c).
  4. Państwa członkowskie zobowiązują instytucje do obliczania MDA jako iloczynu sumy obliczonej zgodnie z lit. a) i współczynnika określonego zgodnie z lit. b). Od MDA odejmuje się działania, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) lub c).
- a) Suma, która ma zostać pomnożona, składa się z:
    - (i) zysków z bieżącego okresu niewłączonych do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 24 ust. 2 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], które uzyskano od momentu podjęcia ostatniej decyzji w sprawie wypłaty zysków lub jakiegokolwiek z działań, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) lub c);

powiększonych o

- (ii) zyski roczne niewłączone do kapitału podstawowego Tier I zgodnie z art. 24 ust. 4 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], które uzyskano od momentu podjęcia ostatniej decyzji w sprawie wypłaty zysków lub jakiegokolwiek z działań, o których mowa w ust. 2 lit. a), b) lub c);

poniższych o

- (iii) kwoty, które byłyby należne jako podatek, gdyby pozycje określone w pkt (i) oraz (ii) zostały zatrzymane.

b) Współczynnik ustala się w następujący sposób:

- (i) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy art. 87 ust. 1 lit. c) rozporządzenia [do wstawienia przez OP], wyrażony jako procent łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko w rozumieniu art. 87 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w pierwszym (tzn. najniższym) kwartylu łącznego wymogu w zakresie buforów, współczynnik ten wynosi 0;
- (ii) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy art. 87 ust. 1 lit. c) rozporządzenia [do wstawienia przez OP], wyrażony jako procent łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko w rozumieniu art. 87 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w drugim kwartylu łącznego wymogu w zakresie buforów, współczynnik ten wynosi 0,2;
- (iii) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy art. 87 ust. 1 lit. c) rozporządzenia [do wstawienia przez OP], wyrażony jako odsetek łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko w rozumieniu art. 87 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w trzecim kwartylu łącznego wymogu w zakresie buforów, współczynnik ten wynosi 0,4;
- (iv) w przypadku gdy kapitał podstawowy Tier I utrzymywany przez instytucję, który nie jest wykorzystywany do spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych na mocy art. 87 ust. 1 lit. c) rozporządzenia [do wstawienia przez OP], wyrażony jako procent łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko w rozumieniu art. 87 ust. 3 tego rozporządzenia, znajduje się w czwartym (tzn. najwyższym) kwartylu łącznego wymogu w zakresie buforów, współczynnik ten wynosi 0,6;

Dolne i górne kresy poszczególnych kwartyli łącznego wymogu w zakresie buforów obliczane są w następujący sposób:

$$\text{Dolny kres kwartyłu} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times (Q_n - 1)$$



$$\text{Górny kres kwartyłu} = \frac{2,5\% + ISCCB}{4} \times Q_n$$

„ISCCB” oznacza specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny natomiast „Qn” oznacza numer porządkowy danego kwartyłu.

5. Ograniczenia nałożone niniejszym artykułem obowiązują nie tylko w stosunku do płatności, które prowadzą do obniżenia kapitału podstawowego Tier I lub do zmniejszenia zysków, a także w przypadku gdy zawieszenie płatności lub zaniechanie płatności nie stanowią niewykonania zobowiązania ani okoliczności powodującej wszczęcie postępowania w ramach procedury niewypłacalności obowiązującej wobec instytucji.
6. W przypadku gdy instytucja nie spełnia łącznego wymogu w zakresie buforów i planuje wypłatę zysków podlegających podziałowi lub podejmuje działania, o których mowa w ust. 2 lit. a)-c), powiadamia o tym właściwy organ i przedstawia następujące informacje:
  - a) wysokość kapitału utrzymywanego przez instytucję, w rozbiciu na następujące pozycje:
    - (i) kapitał podstawowy Tier I,
    - (ii) kapitał dodatkowy Tier I,
    - (iii) kapitał Tier II;
  - b) wysokość jej zysków z bieżącego okresu i zysków rocznych;
  - c) MDA obliczona zgodnie z ust. 4;
  - d) wysokość zysków podlegających podziałowi, które instytucja ma zamiar przeznaczyć na:
    - (i) wypłaty dywidendy;
    - (ii) wykup akcji własnych;
    - (iii) płatności z tytułu instrumentów dodatkowych w Tier I;
    - (iv) wypłaty zmiennych składników wynagrodzenia lub uznaniowych świadczeń emerytalnych, zarówno poprzez podjęcie nowego zobowiązania do płatności, jak i wypłaty wynikające z zobowiązania do płatności podjętego w okresie, gdy instytucja nie spełniała swoich łącznych wymogów w zakresie buforów.
7. Instytucja posiada zasady zapewniające poprawne obliczanie wysokości zysków podlegających podziałowi i MDA oraz jest w stanie wykazać ich poprawność na żądanie właściwych organów.

8. Do celów ust. 1 i 2 wypłata związana z kapitałem podstawowym Tier I obejmuje, co następuje:
- a) wypłatę dywidend pieniężnych;
  - b) przydział opłaconych całkowicie lub częściowo akcji gratisowych lub innych instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
  - c) umorzenie lub wykup przez instytucję jej własnych udziałów lub innych instrumentów kapitałowych, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia;
  - d) spłatę kwot wypłaconych w związku z instrumentami kapitałowymi, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a) tego rozporządzenia;
  - e) wypłatę pozycji, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. b)-e) tego rozporządzenia.

*Artykuł 132*  
*Plan ochrony kapitału*

1. W przypadku gdy instytucja nie spełnia łącznego wymogu w zakresie buforów, przygotowuje ona plan ochrony kapitału i przedkłada go właściwemu organowi nie później niż 5 dni roboczych po stwierdzeniu, że nie spełnia ona tego wymogu, **chyba że właściwy organ zezwoli na dłuższe opóźnienie.**

***Właściwe organy udzielają takiego zezwolenia jedynie na podstawie indywidualnej sytuacji danej instytucji kredytowej oraz przy uwzględnieniu skali i złożoności jej działalności.***

2. Plan ochrony kapitału obejmuje następujące pozycje:
- a) przewidywane przychody i wydatki oraz prognozowany bilans;
  - b) środki w celu podwyższenia współczynników kapitałowych instytucji;
  - c) plan i ramy czasowe podwyższenia funduszy własnych w celu osiągnięcia pełnej zgodności z łącznym wymogiem w zakresie buforów;
  - d) wszelkie inne informacje, które właściwy organ uważa za konieczne do przeprowadzenia oceny wymaganej na mocy ust. 3.
3. Właściwy organ ocenia plan ochrony kapitału i zatwierdza ten plan tylko wówczas, gdy jest zdania, że po jego wdrożeniu istniałoby uzasadnione prawdopodobieństwo, że pozwoli on utrzymać lub podwyższyć wystarczający kapitał, by umożliwić instytucji spełnianie jej łącznych wymogów w zakresie buforów w okresie, który właściwy organ uznaje za stosowny.

4. Jeżeli właściwy organ nie zatwierdzi planu ochrony kapitału zgodnie z ust. 3, nakłada on jeden lub obydwaj z następujących środków:
- a) zobowiązuje instytucję do podwyższenia funduszy własnych do określonych poziomów w określonych terminach;
  - b) wykonuje swoje uprawnienia na mocy art. 99 w zakresie nakładania bardziej rygorystycznych ograniczeń dotyczących wypłat niż te przewidziane w art. 131.

### **SEKCJA IIIA**

#### **USTALANIE INSTYTUCJI SYSTEMOWYCH I OKREŚLANIE WYMAGU ODPOWIEDNIEGO DODATKOWEGO BUFORA SYSTEMOWEGO**

##### **Artykuł 132a**

##### **Ustalanie instytucji systemowych**

1. *Właściwe organy wskazują EUNB instytucje systemowe na terytorium swojej jurysdykcji. W przypadku grup bankowych lub pojedynczych filii grup bankowych to wyznaczenie opiera się na wspólnej decyzji podjętej zgodnie z art. 108 przez organ odpowiedzialny za nadzór skonsolidowany i właściwe organy odnośnych filii. Instytucje finansowe o znaczeniu systemowym może także ustalić Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego. To ustalenie instytucji przeprowadzane jest na podstawie ilościowej i jakościowej analizy na szczeblu globalnym, unijnym lub krajowym, a pod uwagę bierze się przede wszystkim następujące aspekty:*
- a) *ich działalność w poszczególnych jurysdykcjach w ramach rynku wewnętrznego i z państwami trzecimi;*
  - b) *ich wielkość;*
  - c) *wzajemne powiązania danej instytucji z systemem finansowym;*
  - d) *zastępowalność usług lub infrastruktury finansowej zapewnianych przez daną instytucję;*
  - e) *złożoność;*
  - f) *bilans;*
  - g) *wielkość portfela handlowego;*
  - h) *pozycje w instrumentach pochodnych.*
2. *Ustalając instytucje systemowe, właściwe organy biorą pod uwagę w szczególności potencjalne ryzyko systemowe występujące w ich państwie członkowskim wynikające z*

*dokonywanych przez nie operacji krajowych lub ze wszelkich operacji transgranicznych, za które instytucja systemowa ponosi ostateczną odpowiedzialność.*

3. *Podczas dokonywania oceny zgodnie z ust. 1, 2 i 3 właściwe organy uwzględniają zalecenia wydane i podtrzymywane przez ERRS na mocy ust. 5.*
4. *EUNB sporządza wykaz instytucji finansowych o znaczeniu systemowym na szczeblu globalnym, unijnym i krajowym. Wykaz instytucji finansowych o znaczeniu systemowym przekazywany jest właściwym organom, ERRS i Komisji.*
5. *ERRS dokonuje przeglądu kryteriów i procesu ustalania instytucji systemowych, o których mowa w ust. 1 i 2. ERRS wydaje zalecenia dotyczące:*
  - a) *ustalania instytucji systemowych na szczeblu globalnym, europejskim i krajowym, a także zasad stanowiących wytyczne dla właściwych organów podczas dokonywania przez nie oceny dotyczącej ustalania takich instytucji systemowych zgodnie z art. 132a;*
  - b) *zasad stanowiących wytyczne w zakresie odpowiedniego określania wskaźnika bufora systemowego.*

*ERRS dokonuje przeglądu swojego zalecenia i w razie konieczności uaktualnia je w świetle doświadczeń w zakresie ustalania globalnej lub krajowej instytucji systemowej lub ustalania buforów na mocy niniejszej dyrektywy lub w świetle zmian standardów lub praktyk uzgodnionych na szczeblu międzynarodowym.*

*W związku z powyższym Komisja jest uprawniona do dostosowywania kryteriów ustalania instytucji systemowych i określania bufora systemowego.*

#### *Artykuł 132b*

##### *Wymogi dotyczące utrzymania bufora systemowego*

1. *Na podstawie kryteriów określonych w art. 132a instytucje systemowe na szczeblu globalnym lub unijnym, a także krajowe instytucje systemowe przypisywane są do jednej z pięciu kategorii istotności systemowej ze względu na ich istotność dla odpowiednio europejskiego lub pojedynczego krajowego rynku finansowego. W najniższej kategorii na systemowe instytucje finansowe nakłada się obowiązek utrzymywania dodatkowego bufora kapitału podstawowego Tier I na poziomie wynoszącym 1% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 87 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych], rosnącego o 0,5% dla każdej następnej kategorii.*
2. *W drodze odstępstwa od ust. 1 państwa członkowskie mogą nałożyć na instytucje systemowe należące do najwyższej kategorii istotności systemowej wymóg utrzymywania dodatkowego bufora kapitału podstawowego Tier I na poziomie wynoszącym maksymalnie 10% łącznej kwoty ekspozycji na ryzyko obliczonej zgodnie z art. 87 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych], jeśli jest to*

*uzasadnione wyjątkowymi okolicznościami, takimi jak wielkość grupy bankowej w stosunku do gospodarki państwa pochodzenia czy stopień koncentracji na krajowym rynku finansowym.*

- 3. Instytucje systemowe spełniają wymóg nałożony na mocy ust. 1 za pomocą kapitału podstawowego Tier I, który ma charakter dodatkowy w stosunku do ewentualnego kapitału podstawowego Tier I utrzymywanego w celu spełnienia wymogu w zakresie funduszy własnych nałożonego na mocy art. 87 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych], wymogu utrzymania bufora zabezpieczającego na mocy art. 123, wymogu utrzymania specyficznego dla instytucji bufora antycyklicznego na mocy art. 124 i wszelkich wymagań nałożonych na mocy art. 100.*
- 4. Bufor systemowy grup bankowych, które zostały ustalone jako mające znaczenie systemowe na szczeblu globalnym lub europejskim, utrzymywany jest na poziomie skonsolidowanym lub subskonsolidowanym w ramach jednolitego rynku, nawet jeśli jednostki zależne tej grupy zostały ustalone jako mające znaczenie systemowe na szczeblu krajowym w co najmniej jednym państwie członkowskim.*
- 5. Bufor systemowy dla podmiotów, które zostały ustalone jako mające znaczenie systemowe w tylko jednym państwie członkowskim, utrzymywany jest na poziomie pojedynczego podmiotu lub na poziomie subskonsolidowanym w ramach tego państwa członkowskiego.*
- 6. W drodze odstępstwa od ust. 4 bufor systemowy może także być utrzymywany na poziomie pojedynczego podmiotu lub na poziomie subskonsolidowanym w ramach państwa członkowskiego, jeżeli właściwy organ wykaże Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, że w sytuacji kryzysowej wystąpiłyby istotne przeszkody prawne lub techniczne w zakresie swobodnego przepływu kapitału w ramach danej grupy. EUNB informuje Komisję i wydaje dla niej zalecenia w celu zapewnienia skutecznego zarządzania kryzysowego na szczeblu transgranicznym i przewyżczenia kryzysu w ramach jednolitego rynku.*
- 7. Właściwe organy mogą podjąć decyzję o ujawnieniu informacji dotyczących bufora wymaganego na mocy ust. 1.*
- 8. Jeżeli instytucja systemowa nie spełnia całkowicie wymogu, o którym mowa w ust. 1, właściwe organy mogą ograniczyć dystrybucję w związku z kapitałem podstawowym Tier I, ograniczyć płatności w ramach dodatkowych instrumentów w Tier I oraz ograniczyć wynagrodzenie zmienne i uznaniowe świadczenia emerytalne.*
- 9. Właściwe organy nakładają na instytucje systemowe wymóg przygotowania i przedłożenia planu rozwiązania tych instytucji zgodnie z wytycznymi Rady Stabilności Finansowej dotyczącymi banków o globalnym znaczeniu systemowym.*

# Tytuł VIII

## Ujawnienia informacji przez właściwe organy

### *Artykuł 133*

#### *Wymogi ogólne*

1. Właściwe organy publikują następujące informacje:
  - a) teksty przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych oraz ogólne wytyczne przyjęte w danym państwie członkowskim w dziedzinie regulacji ostrożnościowych;
  - b) sposoby korzystania z opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie unijnym;
  - c) ogólne kryteria i metody stosowane podczas przeglądu i oceny, o których mowa w art. 92;
  - d) nie naruszając przepisów ustanowionych w tytule VII rozdział 1 sekcja II niniejszej dyrektywy i art. 54 i 58 dyrektywy 2004/39/WE, zbiorcze dane statystyczne w zakresie kluczowych aspektów wdrażania zasad ostrożnościowych w każdym państwie członkowskim, w tym liczbę i charakter środków nadzorczych podjętych zgodnie z art. 99;
- da) charakter każdego środka nadzorczego podjętego w wyniku zastosowania art. 95, w tym nazw instytucji, do których zastosowanie mają wszelkie takie środki.*
2. Informacje opublikowane zgodnie z ust. 1 pozwalają na wymierne porównanie metod przyjętych przez właściwe organy różnych państw członkowskich. Ujawniane informacje są publikowane w jednakowym formacie i regularnie uaktualniane. Ujawniane informacje są dostępne pod jednym wspólnym adresem elektronicznym.
3. EUNB opracowuje projekty wykonawczych standardów technicznych w celu określenia formatu, struktury, spisu treści i daty corocznej publikacji informacji wymienionych w ust. 1.

EUNB przedstawia Komisji te projekty wykonawczych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2014 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania wykonawczych standardów technicznych, o których mowa w akapicie pierwszym, zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

## Artykuł 134

### Szczególne wymogi dotyczące ujawniania informacji

1. Do celów części szóstej rozporządzenia [do wstawienia przez OP] właściwe organy publikują następujące informacje:
  - a) ogólne kryteria i metody przyjęte w celu dokonania przeglądu zgodności z art. 394 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
  - b) nie naruszając przepisów tytułu VII rozdział 1 sekcja II, podsumowanie wyniku kontroli nadzorczej oraz opis środków nałożonych w przypadkach niezgodności z art. 394 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] określanych corocznie.
2. Właściwy organ państw członkowskich korzystających ze swobody uznania określonej w art. 6 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] publikuje wszystkie następujące informacje:
  - a) kryteria, według których stwierdza, że nie ma aktualnych ani przewidywanych istotnych przeszkód natury praktycznej albo prawnej dla szybkiego transferu funduszy własnych lub spłaty zobowiązań;
  - b) liczbę dominujących instytucji, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. SUP 6 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], a wśród nich liczbę instytucji posiadających jednostki zależne w państwie trzecim;
  - c) w zbiorczej formie dla państwa członkowskiego:
    - (i) łączną kwotę, w ujęciu skonsolidowanym, funduszy własnych dominującej instytucji w państwie członkowskim, która korzysta ze swobody uznania przewidzianej w art. 6 ust. 3 tego rozporządzenia, ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim;
    - (ii) procentowy udział funduszy własnych ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w stosunku do łącznych funduszy własnych w ujęciu skonsolidowanym instytucji dominujących w państwie członkowskim, które korzysta ze swobody uznania przewidzianej w art. 6 ust. 3 tego rozporządzenia;
    - (iii) procentowy udział funduszy własnych ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w stosunku do łącznych funduszy własnych wymaganych na mocy art. 87 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], w ujęciu skonsolidowanym, instytucji dominujących w państwie członkowskim, które korzysta ze swobody uznania przewidzianej w art. 6 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP].
3. Właściwy organ państwa członkowskiego korzystający ze swobody uznania określonej w art. 8 ust. 1 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] publikuje wszystkie następujące informacje:

- a) kryteria, według których stwierdza, że nie ma aktualnych ani przewidywanych istotnych przeszkód natury praktycznej albo prawnej dla szybkiego transferu funduszy własnych lub spłaty zobowiązań;
- b) liczbę dominujących instytucji, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. SUP 8 ust. 1 rozporządzenia [do wstawienia przez OP], a wśród nich liczbę instytucji posiadających jednostki zależne w państwie trzecim;
- c) w zbiorczej formie dla państwa członkowskiego:
  - (i) łączną kwotę ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim funduszy własnych instytucji dominujących, które korzystają ze swobody uznania przewidzianej w art. 8 ust. 1 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
  - (ii) procentowy udział funduszy własnych ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w stosunku do łącznych funduszy własnych instytucji dominujących, które korzystają z wykonywania uprawnień dyskrejonalnych przewidzianych w art. 8 ust. 1 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
  - (iii) procentowy udział funduszy własnych ulokowanych w jednostkach zależnych w państwie trzecim w stosunku do łącznych funduszy własnych wymaganych na mocy art. 87 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] instytucji dominujących, które korzystają ze swobody uznaniowej przewidzianej w art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia.

#### *Artykuł 134a*

##### *Dodatkowe wymogi w zakresie ujawniania informacji przez instytucje*

*Dla potrzeb zwiększenia dyscypliny rynkowej i zapewnienia odpowiedniego przekazywania informacji rynkowi w celu zmniejszenia niepewności właściwe organy mogą nakładać na instytucje lub niektóre rodzaje instytucji wymóg ujawnienia, w trybie ad hoc lub w sposób regularny, każdej z poniższych informacji jako wymóg dodatkowy w stosunku do informacji określonych w części ósmej rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych]:*

- a) *informacji przekazanej w formie sprawozdania właściwemu organowi na mocy art. 95 i 96 rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych];*
- b) *szczegółowych danych dotyczących elementów informacji, o której mowa w pkt a), takich jak maksymalne, minimalne i średnie wartości pomiarów dotyczące okresu pomiędzy terminami składania sprawozdań;*
- c) *wartości aktywów ważonych ryzykiem w rozbiciu na szczegółowe kategorie, takie jak kraj, rodzaj aktywów i, w stosownych przypadkach, główne czynniki ryzyka, takie jak stosunek pożyczek do dochodów lub stosunek pożyczek do wartości;*



- d) *szczegółowych wyjaśnień na temat istotnych zmian i tendencji w zakresie współczynników kapitałowych i aktywów ważonych ryzykiem; oraz*
- e) *wymogów kapitałowych opartych na dolnych granicach określonych w regulacjach Bazylea I (tj. wagi ryzyka określone w tych regulacjach) w celu umożliwienia przeprowadzenia porównania ekspozycji pomiędzy firmami działającymi w oparciu o środki standardowe.*

# Tytuł IX

## Akty delegowane i wykonawcze

### *Artykuł 135*

#### *Akty delegowane*

Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 138 Traktatu w odniesieniu do:

- a) objaśniania definicji, o których mowa w art. 4 i 122, celem zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy;
- b) objaśniania definicji, o których mowa w art. 4 i 122, w celu uwzględnienia zmian na rynkach finansowych przy stosowaniu niniejszej dyrektywy;
- ba) dostosowania kryteriów ustalania instytucji systemowych oraz określania bufora systemowego zgodnie z przepisami art. 132a i art. 132b na podstawie zaleceń wydanych przez ERRS;**
- c) dostosowywania terminologii i formułowania definicji, o których mowa w art. 4, stosownie do późniejszych aktów dotyczących instytucji i pokrewnych zagadnień;
- d) rozszerzanie wykazu, o którym mowa w art. 33 i 34, zamieszczonego w załączniku I do niniejszej dyrektywy, lub dostosowanie terminologii stosowanej w tym wykazie do zmian zachodzących na rynkach finansowych;
- e) określenie obszarów, w których właściwe organy mają obowiązek wymiany informacji wymienionych w art. 51;
- f) dostosowanie przepisów w art. 75-86 i art. 94 w celu uwzględnienia zmian zachodzących na rynkach finansowych (w szczególności związanych z nowymi produktami finansowymi) albo w standardach lub wymogach rachunkowości, które uwzględniają wymogi określone w prawie unijnym, lub też ze względu na zbieżność praktyk nadzorczych.
- g) dostosowania kryteriów podanych w art. 23 ust. 1 w celu uwzględnienia przyszłych zmian i zapewnienia jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy.

### *Artykuł 136*

#### *Akty wykonawcze*

Następujące środki przyjmuje się jako akty wykonawcze zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art.137 ust. 2:

- a) dostosowania techniczne wykazu zawartego w art. 2;
- b) zmiana kwoty kapitału założycielskiego określonego w art. 12 i tytule IV, aby uwzględnić nowe zjawiska natury gospodarczej i pieniężnej.

### *Artykuł 137*

#### *Europejski Komitet Bankowy*

1. W odniesieniu do przyjmowania aktów wykonawczych Komisję wspiera Europejski Komitet Bankowy utworzony decyzją Komisji 2004/10/WE. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu art. 3 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

### *Artykuł 138*

#### *Wykonywanie przekazanych uprawnień*

1. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 135, obowiązuje przez czas nieokreślony od daty określonej w art. 153.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 135, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 135 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu Parlamentu Europejskiego lub Rady w terminie **trzech** miesięcy od zawiadomienia o tym akcie Parlamentu Europejskiego i Rady lub też jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Wspomniany termin przedłuża się o **trzy** miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady. Wspomniany termin przedłuża się o **trzy** miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

# Tytuł X

## Zmiany w dyrektywie 2002/87/WE

### *Artykuł 139*

#### *Zmiany w dyrektywie 2002/87/WE*

1. Uchyla się art. 21a ust. 2) lit. a).
2. Po art. 21a ust. 2) lit a) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„(3) W celu zapewnienia spójności harmonizacji metod obliczania wymienionych w załączniku I część II w związku z art. 45 ust. 2 rozporządzenia [do wstawienia przez OP] i art. 228 ust. 1 dyrektywy 2009/138/WE, lecz nie naruszając przepisów art. 6 ust. 4, EUNB, EUNUiPPE i EUNGiPW opracowują za pośrednictwem Wspólnego Komitetu projekty regulacyjnych standardów technicznych w odniesieniu do art. 6 ust. 2.

Europejskie Urzędy Nadzoru przedstawiają Komisji te projekty regulacyjnych standardów technicznych do dnia 1 stycznia 2013 r.

Komisja jest uprawniona do przyjmowania regulacyjnych standardów technicznych, o których mowa w ust. 3, zgodnie z art. 10-14 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.”.

# Tytuł XI

## Przepisy przejściowe i końcowe

### Rozdział 1

#### **Przepisy przejściowe dotyczące nadzoru nad instytucjami kredytowymi korzystającymi ze swobody przedsiębiorczości i swobody świadczenia usług**

##### *Artykuł 140*

###### *Zakres*

1. Przepisy niniejszego rozdziału stosuje się zamiast przepisów art. 40, 41, 43, 51 i 52 do dnia 1 stycznia 2015 i – w przypadku gdy Komisja przyjęła akt delegowany zgodnie z ust. 2 – przez maksymalny okres kolejnych 2 lat.
2. W celu zapewnienia pełnego dostosowania procesu stopniowego wprowadzania uzgodnień w zakresie nadzoru płynnościowego do zmian jednolitych zasad dotyczących płynności, Komisja posiada uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 135, odraczając datę, o której mowa w akapicie pierwszym o maksymalnie 2 lata, w przypadku gdy jednolite zasady dotyczące płynności nie zostały jeszcze wprowadzone w Unii, ponieważ standardy międzynarodowe w sprawie nadzoru płynnościowego nie zostały jeszcze uzgodnione w dniu, o którym mowa w akapicie pierwszym.

##### *Artykuł 141*

###### *Wymogi w zakresie sprawozdawczości*

Przyjmujące państwa członkowskie mogą do celów statystycznych wymagać, aby wszystkie instytucje kredytowe posiadające oddziały na ich terytoriach przekazywały właściwym organom tych państw okresowe sprawozdania dotyczące działalności prowadzonej przez nie w tych przyjmujących państwach członkowskich.

Wypełniając obowiązki nałożone na nie w art. 145 niniejszej dyrektywy, przyjmujące państwa członkowskie mogą wymagać, aby oddziały instytucji kredytowych z innych państw członkowskich przedstawiały te same informacje, jakie wymagane są w tym celu od krajowych instytucji kredytowych.

##### *Artykuł 142*

*Środki podejmowane przez właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia w związku z działalnością prowadzoną w przyjmującym państwie członkowskim*

1. Gdy właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego stwierdzają, że instytucja kredytowa posiadająca oddział lub świadcząca usługi na terytorium tego państwa nie przestrzega przepisów prawnych przyjętych w tym państwie na mocy przepisów niniejszej dyrektywy dotyczących uprawnień właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, organy te wymagają, aby dana instytucja kredytowa usunęła stwierdzoną nieprawidłowość.
2. Jeśli dana instytucja kredytowa nie podejmuje niezbędnych kroków, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego powiadamiają o tym właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia.
3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia niezwłocznie podejmują wszelkie właściwe środki celem dopilnowania, by dana instytucja kredytowa usunęła stwierdzoną nieprawidłowość. O charakterze tych środków zostają powiadomione właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego.
4. Jeśli mimo podjęcia środków przez państwo członkowskie pochodzenia, a także w sytuacji, gdy środki te okazują się nieadekwatne lub nie ma możliwości ich zastosowania w danym państwie członkowskim, a dana instytucja kredytowa w dalszym ciągu narusza obowiązujące w przyjmującym państwie członkowskim przepisy prawne, o których mowa w ust. 1, wówczas państwo to, po zawiadomieniu właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia, może podjąć odpowiednie środki celem zapobieżenia dalszym nieprawidłowościom lub wymierzenia w związku z nimi kary, jak również, o ile będzie to konieczne, celem uniemożliwienia danej instytucji kredytowej inicjowania dalszych transakcji na jego terytorium. Państwa członkowskie zapewniają możliwość doręczania na ich terytorium dokumentów prawnych, potrzebnych do zastosowania tych środków wobec instytucji kredytowych.

*Artykuł 143*

*Środki zapobiegawcze*

Przed zastosowaniem procedury przewidzianej w art. 142 właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą – w sytuacjach nadzwyczajnych – podjąć wszelkie środki zapobiegawcze niezbędne do ochrony interesów deponentów, inwestorów i innych osób, na rzecz których świadczone są usługi. Komisja i właściwe organy innych zainteresowanych państw członkowskich są jak najszybciej informowane o takich środkach.

Po konsultacji z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich Komisja może zobowiązać dane państwo członkowskie do zmiany lub uchylecia takich środków.

## *Artykuł 144*

### *Odpowiedzialność*

1. Za ostrożnościowy nadzór nad instytucją kredytową, w tym nad działalnością prowadzoną przez tę instytucję zgodnie z art. 33 i 34, odpowiedzialne są właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia, nie naruszając przepisów niniejszej dyrektywy, które powierzają ten obowiązek właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego.
2. Ustęp 1 nie stanowi przeszkody dla nadzoru skonsolidowanego na mocy niniejszej dyrektywy.
3. Wykonując swoje ogólne obowiązki, właściwe organy z jednego państwa członkowskiego należycie uwzględniają potencjalny wpływ swoich decyzji na stabilność systemów finansowych we wszystkich innych zainteresowanych państwach członkowskich, w szczególności w sytuacjach nadzwyczajnych, w oparciu o informacje dostępne w danym czasie.

## *Artykuł 145*

### *Nadzór płynnościowy*

Do czasu dalszej koordynacji przepisów przyjmujące państwa członkowskie zachowują obowiązek nadzorowania płynności oddziałów instytucji kredytowych we współpracy z właściwymi organami państw członkowskich pochodzenia.

Bez uszczerbku dla środków niezbędnych dla wzmocnienia Europejskiego Systemu Walutowego przyjmujące państwa członkowskie pozostają w pełni odpowiedzialne za działania wynikające z realizacji ich polityki pieniężnej.

Działania te nie mogą pociągać za sobą dyskryminacyjnego lub restrykcyjnego traktowania instytucji kredytowej ze względu na fakt, że instytucja ta działa na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim.

## *Artykuł 146*

### *Współpraca dotycząca nadzoru*

Właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich współpracują ze sobą ściśle w celu nadzorowania działalności instytucji kredytowych prowadzonej – w szczególności za pośrednictwem oddziału – w państwie członkowskim innym niż to, w którym instytucje te posiadają siedzibę zarządu, lub w większej liczbie takich państw członkowskich. Organy te przekazują sobie wszelkie informacje dotyczące zarządzania i stosunków właścicielskich w takich instytucjach kredytowych mogące ułatwiać nadzór nad nimi i badanie warunków dotyczących udzielania im zezwolenia, a także wszelkie informacje mogące pomóc w monitorowaniu tych instytucji, w szczególności dotyczące ich płynności i wypłacalności, gwarantowania depozytów, ograniczania dużych zaangażowań, procedur administracyjnych i księgowych oraz mechanizmów kontroli wewnętrznej.

## Artykuł 147

### Istotne oddziały

1. Właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego mogą zwrócić się z wnioskiem do organu sprawującego nadzór skonsolidowany w przypadkach, w których stosuje się art. 107 ust. 1, lub do właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia o uznanie oddziału instytucji kredytowej za istotny.
2. Wniosek ten zawiera powody uzasadniające uznanie danego oddziału za istotny ze szczególnym uwzględnieniem:
  - a) kwestii, czy udział w rynku oddziału instytucji kredytowej pod względem depozytów przekracza 2 % w przyjmującym państwie członkowskim;
  - b) prawdopodobnego wpływu zawieszenia lub zamknięcia działalności instytucji kredytowej na płynność *systemową* oraz na systemy płatnicze, rozrachunkowe i rozliczeniowe w przyjmującym państwie członkowskim;
  - c) wielkości oraz znaczenia oddziału pod względem liczby klientów w kontekście systemu bankowego lub finansowego przyjmującego państwa członkowskiego.

Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia i przyjmującego państwa członkowskiego oraz organ sprawujący nadzór skonsolidowany w przypadkach, w których stosuje się art. 107 ust. 1, dokładają wszelkich starań w celu podjęcia wspólnej decyzji w sprawie uznania oddziału za istotny.

W przypadku gdy wspólna decyzja nie zostanie podjęta w terminie dwóch miesięcy od otrzymania wniosku zgodnie z akapitem pierwszym, właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego podejmują swoją własną decyzję dotyczącą uznania oddziału za istotny w ciągu kolejnych dwóch miesięcy. Przy podejmowaniu swoich decyzji właściwe organy przyjmującego państwa członkowskiego uwzględniają wszelkie opinie i zastrzeżenia organu sprawującego nadzór skonsolidowany lub właściwych organów państwa członkowskiego pochodzenia.

Decyzje, o których mowa w akapicie trzecim i czwartym, przedstawiane są w dokumencie zawierającym treść decyzji wraz z jej pełnym uzasadnieniem i przekazywane są zainteresowanym właściwym organom oraz uznawane za rozstrzygające i stosowane przez właściwe organy zainteresowanych państw członkowskich.

Uznanie oddziału za istotny nie wpływa na prawa i obowiązki właściwych organów wynikające z niniejszej dyrektywy.

3. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia przekazują właściwym organom przyjmującego państwa członkowskiego, w którym ma siedzibę istotny oddział, informacje, o których mowa w art. 112 ust. 1 lit. c) i d), oraz wykonują zadania, o których mowa w art. 107 ust. 1 lit. c), we współpracy z właściwymi organami przyjmującego państwa członkowskiego.



4. W przypadku gdy właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia poweźmie wiedzę o sytuacji nadzwyczajnej w instytucji kredytowej, zgodnie z art. 109 ust. 1, zawiadamia o tym fakcie bez zbędnej zwłoki organy, o których mowa w art. 59 akapit czwarty i w art. 60.
5. W przypadkach, w których art. 111 nie ma zastosowania, właściwe organy sprawujące nadzór nad instytucją kredytową posiadającą istotne oddziały w innych państwach członkowskich ustanawiają kolegium organów nadzorczych i przewodniczą mu, aby ułatwić współpracę zgodnie z ust. 2 niniejszego artykułu oraz z art. 61. Podstawę ustanowienia i funkcjonowania kolegium stanowią pisemne uzgodnienia, których dokonuje właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia po konsultacjach z zainteresowanymi właściwymi organami. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia decyduje, które właściwe organy uczestniczą w danym posiedzeniu lub w danych działaniach kolegium.
6. W swojej decyzji właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia uwzględnia zasadność – dla tych organów – działalności nadzorczej, która ma zostać zaplanowana lub podlegać koordynacji, w szczególności ewentualny wpływ na stabilność systemów finansowych w zainteresowanych państwach członkowskich, o których mowa w art. 144 ust. 3, oraz na obowiązki, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu.
7. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia z wyprzedzeniem wyczerpująco powiadamia wszystkich członków kolegium o organizacji takich posiedzeń, głównych zagadnieniach do omówienia i działaniach, które należy przeanalizować. Właściwy organ państwa członkowskiego pochodzenia w odpowiednim czasie wyczerpująco informuje również wszystkich członków kolegium o działaniach podjętych w trakcie tych posiedzeń lub podjętych środkach.

#### *Artykuł 148*

##### *Weryfikacje na miejscu*

1. W przypadku, gdy instytucja kredytowa działająca na podstawie zezwolenia udzielonego w innym państwie członkowskim prowadzi działalność za pośrednictwem oddziału, przyjmujące państwo członkowskie zapewnia właściwym organom państwa członkowskiego pochodzenia możliwość, po uprzednim zawiadomieniu właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego, przeprowadzania na miejscu weryfikacji informacji, o których mowa w art. 52, samodzielnie lub za pośrednictwem osób wyznaczonych do tego celu.
2. Właściwe organy państwa członkowskiego pochodzenia mogą również korzystać, w celu weryfikacji oddziałów, z innej procedury ustanowionej w art. 113.
3. Ustępy 1 i 2 nie mają wpływu na uprawnienia właściwych organów przyjmującego państwa członkowskiego do przeprowadzania, w ramach obowiązków wynikających z niniejszej dyrektywy, weryfikacji na miejscu wszystkich oddziałów założonych na jego terytorium.

## Rozdział 2

### Przepisy przejściowe dotyczące buforów kapitałowych

#### *Artykuł 149*

#### *Przepisy przejściowe dotyczące buforów kapitałowych*

1. Niniejszy artykuł wprowadza zmiany do wymogów określonych w art. 122 i 123 w odniesieniu do okresu przejściowego trwającego od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.
2. W okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2016 r.:
  - a) bufor zabezpieczający składa się z kapitału podstawowego Tier I równoważnego 0,625% łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 87 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
  - b) specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny nie wynosi więcej niż 0,625 % tych łącznych kwot, w wyniku czego łączny wymóg w zakresie buforów mieści się w zakresie między 0,625 % a 1,25 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji.
3. W okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.:
  - a) bufor zabezpieczający składa się z kapitału podstawowego Tier I równoważnego 1,25% łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji, obliczonych zgodnie z art. 87 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
  - b) specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny nie wynosi więcej niż 1,25 % tych łącznych kwot, w wyniku czego łączny wymóg w zakresie buforów mieści się w zakresie między 1,25 % a 2,50 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji.
4. W okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 31 grudnia 2018 r.:
  - a) bufor zabezpieczający składa się z kapitału podstawowego Tier I równoważnego 1,875 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji obliczonych zgodnie z art. 87 ust. 3 rozporządzenia [do wstawienia przez OP];
  - b) specyficzny dla instytucji bufor antycykliczny nie wynosi więcej niż 1,875 % tych łącznych kwot, w wyniku czego łączny wymóg w zakresie buforów mieści się w zakresie między 1,875 % a 3,750 % łącznych kwot ekspozycji ważonych ryzykiem dotyczących instytucji.
5. Wymóg w zakresie planu ochrony kapitału i ograniczenia dotyczące wypłat, o których mowa w art. 131 i 132, obowiązują w okresie przejściowym od dnia 1 stycznia 2016 r.

do dnia 31 grudnia 2018 r., w przypadku gdy instytucje nie spełniają zmienionych wymogów określonych w ust. 2-4.

6. Państwa członkowskie mogą nakładać krótszy okres przejściowy niż określono w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione przez nadmierny wzrost akcji kredytowej *lub innej klasy aktywów* w dowolnym momencie tego okresu. W przypadku gdy państwo członkowskie skorzysta z tej możliwości, taki krótszy okres przejściowy *może zostać uznany przez inne państwa członkowskie*.

## Rozdział 3

### Przepisy końcowe

#### *Artykuł 150*

#### *Przegląd*

1. Do dnia **1 kwietnia 2014 r.** Komisja dokona przeglądu i sporządzi sprawozdanie na temat przepisów dotyczących wynagrodzeń zawartych w niniejszej dyrektywie i rozporządzeniu [do wstawienia przez OP], ze szczególnym uwzględnieniem ich skuteczności, wdrażania i egzekwowania, biorąc pod uwagę rozwój sytuacji międzynarodowej. Przegląd ten umożliwi identyfikację wszelkich luk prawnych wynikających z zastosowania do tych przepisów zasady proporcjonalności. Komisja przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.

Dokonywany przez Komisję okresowy przegląd stosowania niniejszej dyrektywy ma zapobiegać sytuacji, w której sposób stosowania jej przepisów skutkowałby wyraźnie odmiennym traktowaniem instytucji ze względu na ich strukturę prawną bądź model właścicielski.

2. Począwszy od 2014 r. EUNB we współpracy z EUNUiPPE i EUNGiPW co dwa lata publikuje sprawozdanie na temat zakresu, w jakim przepisy państw członkowskich dotyczą zewnętrznych ratingów, oraz kroków podejmowanych przez państwa członkowskie celem ograniczenia takich odniesień. W sprawozdaniu tym przedstawia się również, w jaki sposób właściwe organy spełniają swoje obowiązki określone w art. 76 ust. 1 i 2 oraz w art. 77 ust. 1 lit. b). Sprawozdanie to określa również stopień zbieżności praktyk nadzorczych w tym zakresie.

***EUNB przy współpracy z EUNUiPPE oraz EUNGiPW zapewnia skuteczne zmniejszenie zależności od zewnętrznych ratingów i stopniowo zapewnia warunki dla eliminacji wszystkich mechanicznych i automatycznych efektów zewnętrznych ratingów kredytowych wciąż istniejących w prawie Unii.***

3. Do dnia **31 grudnia 2014 r.** Komisja dokona przeglądu i złoży sprawozdanie w sprawie stosowania art. 103 i 104 oraz przedłoży to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.

4. Do dnia 31 grudnia 2016 r. Komisja dokonuje przeglądu i sporządza sprawozdanie dotyczące wyników stosowania art. 87 ust. 4, w tym ta temat prawidłowości przeprowadzania analiz porównawczych zróżnicowania, oraz przedkłada to sprawozdanie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w stosownym przypadku wraz z wnioskiem ustawodawczym.

*4a. Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja zasięga opinii EUNGiPW, ESBC i ERRS oraz innych odpowiednich stron w celu dokonania przeglądu skuteczności porozumień o wymianie informacji na mocy niniejszej dyrektywy, zwłaszcza na mocy tytułu VII rozdział 1 sekcja II, i w stosownym przypadku sformułuje wnioski dotyczące dalszego opracowywania tych przepisów lub porozumień, uwzględniając zwłaszcza znaczące synergie dotyczące informacji pomiędzy bankowością centralną a funkcjami nadzoru ostrożnościowego zarówno w okresach normalnej działalności jak i podczas występowania warunków skrajnych.*

*4b. Do dnia 31 grudnia 2014 r. Komisja Europejska, po zasięgnięciu opinii EUNB i ERRS, dokonuje przeglądu art. 130a dotyczącego określania wskaźnika bufora systemowego, biorąc pod uwagę uzgodnione na szczeblu międzynarodowym standardy dotyczące instytucji systemowych i w stosownym przypadku przedkłada wniosek ustawodawczy Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.*

*4c. Do dnia 31 grudnia 2014 r. EUNB dokonuje przeglądu i sporządza sprawozdanie w sprawie stosowania przepisów niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych] dotyczących współpracy Unii i państw członkowskich z krajami trzecimi. W ramach tego przeglądu ustalone zostaną wszelkie luki oraz przeprowadzona zostanie ocena obszarów, które wymagają dalszych zmian w zakresie współpracy, wymiany informacji i porozumień o wzajemności, w tym egzekwowania reguł dotyczących praktyk nadzorczych w państwach trzecich.*

*EUNB dokona także oceny konieczności dalszego rozwijania porozumień o współpracy pomiędzy państwami członkowskimi i EUNB z jednej strony, a międzynarodowymi instytucjami lub organami finansowymi, takimi jak MFW lub Rada Stabilności Finansowej, z drugiej strony.*

*4d. Po otrzymaniu mandatu od Komisji EUNB bada, czy podmioty sektora finansowego, które deklarują, że prowadzą działalność zgodnie z islamskimi zasadami bankowymi, są odpowiednio objęte przepisami niniejszej dyrektywy i rozporządzenia (UE) nr .../2012 z dnia ... [w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych].*

*Komisja dokonuje przeglądu sprawozdania przygotowanego przez EUNB i w stosownym przypadku przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek ustawodawczy.*

## *Artykuł 151*

### *Transpozycja*

1. W terminie do dnia **31 grudnia 2013 r.** państwa członkowskie przyjmą i opublikują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekażą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia **1 stycznia 2014 r.**

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 tytuł VII rozdział 4 obowiązuje od dnia 1 stycznia 2016 r.
3. Przepisy określone w ust. 1 i 2 przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą odczytuje się jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.
4. Państwa członkowskie przekazują Komisji i EUNB tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą..

## *Artykuł 152*

### *Uchylenie*

Dyrektywy 2006/48/WE i 2006/49/WE wraz ich kolejnymi zmianami zostają uchylone ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2013 r.

Odesłania do uchylonych dyrektyw odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

## *Artykuł 153*

### *Wejście w życie*

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

## *Artykuł 154*

### *Adresat*

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

## Załącznik I

### Wykaz rodzajów działalności podlegających wzajemnemu uznawaniu

1. Przyjmowanie depozytów i innych środków podlegających zwrotowi.
2. Udzielanie kredytów, w tym między innymi: kredyt konsumencki, umowy kredytowe dotyczące nieruchomości, faktoring z regresem lub bez, finansowanie transakcji handlowych (w tym forfeiting).
3. Leasing finansowy.
4. Usługi płatnicze zgodnie z definicją w art. 4 ust. 3 dyrektywy 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego<sup>1</sup>.
5. Emisja innych środków płatności i administrowanie nimi (np. czeków podróżnych i czeków bankierskich), o ile działalność ta nie jest objęta pkt 4.
6. Gwarancje i zobowiązania.
7. Obrót na własny rachunek lub na rachunek klienta jakkolwiek z następujących pozycji:
  - a) instrumentami rynku pieniężnego (czekami, weksłami, certyfikatami depozytowymi itp.);
  - b) dewizami;
  - c) opcjami i terminowymi umowami na instrumenty finansowe typu „futures”;
  - d) instrumentami stopy procentowej i wymiany walutowej;
  - e) zbywalnymi papierami wartościowymi.
8. Uczestniczenie w emisji papierów wartościowych i świadczenie usług związanych z taką emisją.
9. Doradztwo dla przedsiębiorstw gospodarczych w zakresie struktury kapitałowej, strategii przemysłowej i kwestii z nimi związanych, jak również doradztwo i usługi dotyczące łączenia się oraz nabywania przedsiębiorstw gospodarczych.
10. Pośrednictwo na rynku pieniężnym.
11. Zarządzanie portfelem i doradztwo inwestycyjne.
12. Przechowywanie i administrowanie papierami wartościowymi.

---

<sup>1</sup> Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1

13. Usługi w zakresie opiniowania kredytobiorców.
14. Przechowywanie w sejfach.
15. Emisja pieniądza elektronicznego.

Usługi oraz działalność przewidziane w sekcjach A i B załącznika I do dyrektywy 2004/39/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie rynków instrumentów finansowych<sup>1</sup> odnoszące się do instrumentów finansowych przewidzianych w sekcji C załącznika I do tej dyrektywy, zgodnie z niniejszą dyrektywą, podlegają wzajemnemu uznawaniu.

---

<sup>1</sup> Dz.U. L 145 z 30.4.2004, s. 1

## Załącznik II

### Tabela korelacji

<b>Niniejsza dyrektywa</b>	<b>Dyrektywa 2006/48/WE</b>	<b>Dyrektywa 2006/49/WE</b>
Artykuł 1	Artykuł 1 ust. 1	
Artykuł 2 ust. 1	Artykuł 1 ust. 2	
Artykuł 2 ust. 2	Artykuł 1 ust. 3	
Artykuł 2 ust. 3	Artykuł 2	
Artykuł 3	Artykuł 5	
Artykuł 4 ust. 1		
Artykuł 4 ust. 2 lit. a)	Artykuł 4 ust. 20	
Artykuł 4 ust. 2 lit. b)		
Artykuł 4 ust. 2 lit. c)		
Artykuł 5 ust. 1		Artykuł 36 ust. 1
Artykuł 5 ust. 2		Artykuł 36 ust. 2
Artykuł 5 ust. 3		
Artykuł 5 ust. 4		
Artykuł 6	Artykuł 128	
Artykuł 7	Artykuł 42b ust. 1	
Artykuł 8	Artykuł 40 ust. 3	
Artykuł 9 ust. 1	Artykuł 6 ust. 1	
Artykuł 9 ust. 2	Artykuł 6 ust. 2	
Artykuł 9 ust. 3	Artykuł 6 ust. 3 akapit pierwszy	
Artykuł 9 ust. 4	Artykuł 6 ust. 3 akapit drugi	
Artykuł 10	Artykuł 7	
Artykuł 11	Artykuł 8	
Artykuł 12 ust. 1	Artykuł 9 ust. 1 akapit pierwszy	
Artykuł 12 ust. 2	Artykuł 9 ust. 1 akapit drugi	
Artykuł 12 ust. 3	Artykuł 9 ust. 1 akapit trzeci	
Artykuł 12 ust. 4	Artykuł 9 ust. 2	
Artykuł 13 ust. 1	Artykuł 11 ust. 1	
Artykuł 13 ust. 2	Artykuł 11 ust. 2	
Artykuł 14 ust. 1	Artykuł 12 ust. 1	
Artykuł 14 ust. 2	Artykuł 12 ust. 2	
Artykuł 14 ust. 3	Artykuł 12 ust. 3	
Artykuł 15	Artykuł 13	
Artykuł 16 ust. 1	Artykuł 15 ust. 1	
Artykuł 16 ust. 2	Artykuł 15 ust. 2	
Artykuł 16 ust. 3	Artykuł 15 ust. 3	
Artykuł 17	Artykuł 16	
Artykuł 18	Artykuł 17 ust. 1	
Artykuł 19	Artykuł 18	



Artykuł 20	Artykuł 14, art. 9 ust. 4 lit. c) i art. 17 ust. 2	
Artykuł 21		
Artykuł 22 ust. 1	Artykuł 19 ust. 1	
Artykuł 22 ust. 2	Artykuł 19 ust. 2	
Artykuł 22 ust. 3	Artykuł 19 ust. 3	
Artykuł 22 ust. 4	Artykuł 19 ust. 4	
Artykuł 22 ust. 5	Artykuł 19 ust. 5	
Artykuł 22 ust. 6	Artykuł 19 ust. 6	
Artykuł 22 ust. 7	Artykuł 19 ust. 7	
Artykuł 22 ust. 8	Artykuł 19 ust. 8	
Artykuł 22 ust. 9	Artykuł 19 ust. 9	
Artykuł 23 ust. 1	Artykuł 19a ust. 1	
Artykuł 23 ust. 2	Artykuł 19a ust. 2	
Artykuł 23 ust. 3	Artykuł 19a ust. 3	
Artykuł 23 ust. 4	Artykuł 19a ust. 4	
Artykuł 23 ust. 5	Artykuł 19a ust. 5	
Artykuł 24 ust. 1	Artykuł 19b ust. 1	
Artykuł 24 ust. 2	Artykuł 19b ust. 2	
Artykuł 25	Artykuł 20	
Artykuł 26 ust. 1	Artykuł 21 ust. 1	
Artykuł 26 ust. 2	Artykuł 21 ust. 2	
Artykuł 27	Artykuł 21 ust. 3	
Artykuł 28 ust. 1		Artykuł 4
Artykuł 28 ust. 2		Artykuł 9
Artykuł 29 ust. 1		Artykuł 5 ust. 1
Artykuł 29 ust. 2		Artykuł 5 ust. 2
Artykuł 29 ust. 3		Artykuł 5 ust. 3
Artykuł 29 ust. 4		Artykuł 5 ust. 2
Artykuł 30		Artykuł 6
Artykuł 31 ust. 1		Artykuł 7
Artykuł 31 ust. 2		Artykuł 8
Artykuł 32 ust. 1		Artykuł 10 ust. 1
Artykuł 32 ust. 2		Artykuł 10 ust. 2
Artykuł 33	Artykuł 23	
Artykuł 34 ust. 1	Artykuł 24 ust. 1	
Artykuł 34 ust. 2	Artykuł 24 ust. 2	
Artykuł 34 ust. 3	Artykuł 24 ust. 3	
Artykuł 35 ust. 1	Artykuł 25 ust. 1	
Artykuł 35 ust. 2	Artykuł 25 ust. 2	
Artykuł 35 ust. 3	Artykuł 25 ust. 3	
Artykuł 35 ust. 4	Artykuł 25 ust. 4	
Artykuł 35 ust. 5	Artykuł 25 ust. 5	
Artykuł 36 ust. 1	Artykuł 26 ust. 1	
Artykuł 36 ust. 2	Artykuł 26 ust. 2	
Artykuł 36 ust. 3	Artykuł 26 ust. 3	

Artykuł 36 ust. 4	Artykuł 26 ust. 4	
Artykuł 36 ust. 5	Artykuł 26 ust. 5	
Artykuł 37	Artykuł 36	
Artykuł 38	Artykuł 27	
Artykuł 39 ust. 1	Artykuł 28 ust. 1	
Artykuł 39 ust. 2	Artykuł 28 ust. 2	
Artykuł 39 ust. 3	Artykuł 28 ust. 3	
Artykuł 39 ust. 4	Artykuł 28 ust. 4	
Artykuł 40	Artykuł 29 ust. 1	
Artykuł 41 ust. 1	Artykuł 30 ust. 1	
Artykuł 41 ust. 2		
Artykuł 42	Artykuł 32	
Artykuł 43 ust. 1	Artykuł 33 ust. 1	
Artykuł 43 ust. 2		
Artykuł 43 ust. 3		
Artykuł 43 ust. 4		
Artykuł 43 ust. 5		
Artykuł 43 ust. 6	Artykuł 33 ust. 2	
Artykuł 44 ust. 1	Artykuł 34	
Artykuł 44 ust. 2	Artykuł 31	
Artykuł 45	Artykuł 35	
Artykuł 46	Artykuł 37	
Artykuł 47 ust. 1	Artykuł 38 ust. 1	
Artykuł 47 ust. 2	Artykuł 38 ust. 2	
Artykuł 47 ust. 3	Artykuł 38 ust. 3	
Artykuł 48 ust. 1	Artykuł 39 ust. 1	
Artykuł 48 ust. 2	Artykuł 39 ust. 2	
Artykuł 48 ust. 3	Artykuł 39 ust. 3	
Artykuł 48 ust. 4	Artykuł 39 ust. 4	
Artykuł 49 ust. 1	Artykuł 40 ust. 1	
Artykuł 49 ust. 2	Artykuł 40 ust. 2	
Artykuł 50	Artykuł 41 ust. 3	
Artykuł 51 ust. 1	Artykuł 42 ust. 1	
Artykuł 51 ust. 2		
Artykuł 51 ust. 3		
Artykuł 51 ust. 4		
Artykuł 51 ust. 5	Artykuł 42 ust. 2 i 3	
Artykuł 51 ust. 6	Artykuł 42 ust. 4 i 5	
Artykuł 51 ust. 7	Artykuł 42 ust. 6 i 7	
Artykuł 52 ust. 1	Artykuł 42a ust. 1	
Artykuł 52 ust. 2	Artykuł 42a ust. 2	
Artykuł 52 ust. 3	Artykuł 42a ust. 3	
Artykuł 52 ust. 4		
Artykuł 52 ust. 5		

Artykuł 53 ust. 1	Artykuł 43 ust. 1	
Artykuł 53 ust. 2	Artykuł 43 ust. 2	
Artykuł 54 ust. 1	Artykuł 44 ust. 1	
Artykuł 54 ust. 2	Artykuł 44 ust. 2	
Artykuł 54 ust. 3		
Artykuł 55	Artykuł 45	
Artykuł 56	Artykuł 46	
Artykuł 57	Artykuł 47	
Artykuł 58 ust. 1	Artykuł 48 ust. 1	
Artykuł 58 ust. 2	Artykuł 48 ust. 1	
Artykuł 58 ust. 3	Artykuł 48 ust. 2	
Artykuł 59	Artykuł 49	
Artykuł 60 ust. 1	Artykuł 50	
Artykuł 60 ust. 2		
Artykuł 61	Artykuł 51	
Artykuł 62	Artykuł 52	
Artykuł 63 ust. 1	Artykuł 53 ust. 1	
Artykuł 63 ust. 2	Artykuł 53 ust. 2	
Artykuł 64	Artykuł 136 ust. 2	
Artykuł 64 ust. 3		
Artykuł 65		
Artykuł 66 ust. 1		
Artykuł 66 ust. 2		
Artykuł 67 ust. 1		
Artykuł 67 ust. 2		
Artykuł 68 ust. 1		
Artykuł 68 ust. 2		
Artykuł 69		
Artykuł 70 ust. 1		
Artykuł 70 ust. 2		
Artykuł 70 ust. 3		
Artykuł 71	Artykuł 55	
Artykuł 72 ust. 1	Artykuł 123	
Artykuł 72 ust. 2		
Artykuł 72 ust. 3		Załącznik I pkt 38
Artykuł 73 ust. 1	Artykuł 22 ust. 1	
Artykuł 73 ust. 2	Artykuł 22 ust. 2	
Artykuł 73 ust. 3	Artykuł 22 ust. 3 (2010/78)	
Artykuł 74 ust. 1	Artykuł 22 ust. 3 (2010/76)	
Artykuł 74 ust. 2	Artykuł 22 ust. 4	
Artykuł 74 ust. 3	Artykuł 22 ust. 5	
Artykuł 75 ust. 1	Załącznik V pkt 2	
Artykuł 75 ust. 2		
Artykuł 75 ust. 3		
Artykuł 75 ust. 4		
Artykuł 75 ust. 5		

Artykuł 76 ust. 1		
Artykuł 76 ust. 2		
Artykuł 76 ust. 3		
Artykuł 77 ust. 1	Załącznik V pkt 3	
Artykuł 77 ust. 2	Załącznik V pkt 4	
Artykuł 77 ust. 3	Załącznik V pkt 5	
Artykuł 78	Załącznik V pkt 6	
Artykuł 79	Załącznik V pkt 7	
Artykuł 80 ust. 1	Załącznik V pkt 8	
Artykuł 80 ust. 2	Załącznik V pkt 9	
Artykuł 81	Załącznik V pkt 10	Załącznik IV pkt 5
Artykuł 82	Załącznik V pkt 11	
Artykuł 83 ust. 1	Załącznik V pkt 12	
Artykuł 83 ust. 2	Załącznik V pkt 13	
Artykuł 84 ust. 1	Załącznik V pkt 14	
Artykuł 84 ust. 2	Załącznik V pkt 14a	
Artykuł 84 ust. 3	Załącznik V pkt 15	
Artykuł 84 ust. 4	Załącznik V pkt 16	
Artykuł 84 ust. 5	Załącznik V pkt 17	
Artykuł 84 ust. 6	Załącznik V pkt 18	
Artykuł 84 ust. 7	Załącznik V pkt 19	
Artykuł 84 ust. 8	Załącznik V pkt 20	
Artykuł 84 ust. 9	Załącznik V pkt 21	
Artykuł 84 ust. 10	Załącznik V pkt 22	
Artykuł 85 ust. 1		
Artykuł 85 ust. 2		
Artykuł 86 ust. 1		
Artykuł 86 ust. 2		
Artykuł 87 ust. 1		
Artykuł 87 ust. 2		
Artykuł 87 ust. 3		
Artykuł 87 ust. 4		
Artykuł 87 ust. 5		
Artykuł 88 ust. 1	Załącznik V pkt 23 ostatni akapit	
Artykuł 88 ust. 2	Załącznik V pkt 23a–f i akapit pierwszy	
Artykuł 89	Załącznik V pkt 23k	
Artykuł 90 ust. 1	Załącznik V pkt 23g–t	
Artykuł 90 ust. 2	Artykuł 150 ust. 3 lit. b)	
Artykuł 91 ust. 1	Załącznik V pkt 24	
Artykuł 91 ust. 2	Załącznik V pkt 24	
Artykuł 92 ust. 1	Artykuł 124 ust. 1	
Artykuł 92 ust. 2	Artykuł 124 ust. 2	
Artykuł 92 ust. 3	Artykuł 124 ust. 3	
Artykuł 92 ust. 4	Artykuł 124 ust. 4	
Artykuł 92 ust. 5	Artykuł 124 ust. 5	

Artykuł 92 ust. 6		
Artykuł 92 ust. 7		
Artykuł 92 ust. 8		
Artykuł 92 ust. 9		
Artykuł 93		
Artykuł 94 ust. 1	Załącznik XI pkt 1	
Artykuł 94 ust. 2	Załącznik XI pkt 1a	
Artykuł 94 ust. 3	Załącznik XI pkt 2	
Artykuł 94 ust. 4	Załącznik XI pkt 3	
Artykuł 95		
Artykuł 96 ust. 1		
Artykuł 96 ust. 2		
Artykuł 96 ust. 3		
Artykuł 97 ust. 1		
Artykuł 97 ust. 2		
Artykuł 98 ust. 1		
Artykuł 98 ust. 2		
Artykuł 98 ust. 3		
Artykuł 98 ust. 4		
Artykuł 98 ust. 5		
Artykuł 99 ust. 1	Artykuł 136 ust. 1	
Artykuł 99 ust. 2		
Artykuł 100 ust. 1	Artykuł 136 ust. 2 akapit pierwszy	
Artykuł 100 ust. 2	Artykuł 136 ust. 2 akapit drugi	
Artykuł 101	Artykuł 149	
Artykuł 102		
Artykuł 103 ust. 1	Artykuł 68 ust. 2	
Artykuł 103 ust. 1	Artykuł 3	
Artykuł 103 ust. 1	Artykuł 123	
Artykuł 103 ust. 2	Artykuł 71 ust. 1	
Artykuł 103 ust. 3	Artykuł 71 ust. 2	
Artykuł 103 ust. 4	Artykuł 73 ust. 2	
Artykuł 103 ust. 5		
Artykuł 104 ust. 1	Artykuł 68 ust. 1	
Artykuł 104 ust. 2	Artykuł 73 ust. 3	
Artykuł 104 ust. 3		
Artykuł 105 ust. 1	Artykuł 124 ust. 2	
Artykuł 105 ust. 2	Artykuł 23	
Artykuł 106 ust. 1	Artykuł 125 ust. 1	Artykuł 2
Artykuł 106 ust. 2	Artykuł 125 ust. 2	Artykuł 2
Artykuł 106 ust. 3	Artykuł 126 ust. 1	
Artykuł 106 ust. 4	Artykuł 126 ust. 2	
Artykuł 106 ust. 5	Artykuł 126 ust. 3	
Artykuł 106 ust. 6	Artykuł 126 ust. 4	
Artykuł 107 ust. 1	Artykuł 129 ust. 1 akapit pierwszy	

Artykuł 107 ust. 2	Artykuł 129 ust. 1 akapit drugi	
Artykuł 107 ust. 3	Artykuł 129 ust. 1 akapit trzeci	
Artykuł 108 ust. 1 lit. a)	Artykuł 129 ust. 3 akapit pierwszy	
Artykuł 108 ust. 1 lit. b)		
Artykuł 108 ust. 2 lit. a)	Artykuł 129 ust. 3 akapit drugi	
Artykuł 108 ust. 2 lit. b)		
Artykuł 108 ust. 3	Artykuł 129 ust. 3 akapity od czwartego do siódmego	
Artykuł 108 ust. 4	Artykuł 129 ust. 3 akapit ósmy	
Artykuł 108 ust. 5	Artykuł 129 ust. 3 akapit dziewiąty	
Artykuł 108 ust. 6	Artykuł 129 ust. 3 akapit dziesiąty	
Artykuł 109 ust. 1	Artykuł 130 ust. 1	
Artykuł 109 ust. 2	Artykuł 130 ust. 2	
Artykuł 110	Artykuł 131	
Artykuł 111 ust. 1	Artykuł 131a ust. 1	
Artykuł 111 ust. 2	Artykuł 131a ust. 2	
Artykuł 112 ust. 1	Artykuł 132 ust. 1	
Artykuł 112 ust. 2	Artykuł 132 ust. 2	
Artykuł 112 ust. 3	Artykuł 132 ust. 3	
Artykuł 112 ust. 4	???	
Artykuł 113	Artykuł 141	
Artykuł 114 ust. 1	Artykuł 127 ust. 1	
Artykuł 114 ust. 2	Artykuł 127 ust. 2	
Artykuł 114 ust. 3	Artykuł 127 ust. 3	
Artykuł 115	Artykuł 135	
Artykuł 116 ust. 1	Artykuł 137 ust. 1	
Artykuł 116 ust. 2	Artykuł 137 ust. 2	
Artykuł 117 ust. 1	Artykuł 138 ust. 1	
Artykuł 117 ust. 2	Artykuł 138 ust. 2	
Artykuł 118 ust. 1	Artykuł 139 ust. 1	
Artykuł 118 ust. 2	Artykuł 139 ust. 2	
Artykuł 118 ust. 3	Artykuł 139 ust. 3	
Artykuł 119 ust. 1	Artykuł 140 ust. 1	Artykuł 2

Artykuł 119 ust. 2	Artykuł 140 ust. 2	Artykuł 2
Artykuł 119 ust. 3	Artykuł 140 ust. 3	Artykuł 2
Artykuł 120	Artykuł 142	
Artykuł 121 ust. 1	Artykuł 143 ust. 1	
Artykuł 121 ust. 2	Artykuł 143 ust. 2	
Artykuł 121 ust. 3	Artykuł 143 ust. 3	
Artykuł 122		
Artykuł 123		
Artykuł 124		
Artykuł 125		
Artykuł 126		
Artykuł 127		
Artykuł 128		
Artykuł 129		
Artykuł 130		
Artykuł 131		
Artykuł 133 ust. 1	Artykuł 144	
Artykuł 133 ust. 2		
Artykuł 133 ust. 3		
Artykuł 134 ust. 1	Artykuł 122a ust. 9	
Artykuł 134 ust. 2	Artykuł 69 ust. 4	
Artykuł 134 ust. 3	Artykuł 70 ust. 4	
Artykuł 135	Artykuł 150 ust. 1	
Artykuł 136 ust. 1	Artykuł 150 ust. 1 lit. a)	
Artykuł 136 ust. 2	Artykuł 150 ust. 2	
Artykuł 137 ust. 1	Artykuł 151 ust. 1	
Artykuł 137 ust. 2	Artykuł 151 ust. 2	
Artykuł 138 ust. 1	Artykuł 151a, 151b, 151c	
Artykuł 138 ust. 2	Artykuł 151a, 151b, 151c	
Artykuł 138 ust. 3	Artykuł 151a, 151b, 151c	
Artykuł 138 ust. 4	Artykuł 151a, 151b, 151c	
Artykuł 138 ust. 5	Artykuł 151a, 151b, 151c	
Artykuł 139		
Artykuł 140		
Artykuł 141	Artykuł 29	
Artykuł 142	Artykuł 30	
Artykuł 143	Artykuł 33	
Artykuł 144	Artykuł 40	
Artykuł 145	Artykuł 41	
Artykuł 146	Artykuł 42	
Artykuł 147	Artykuł 42a	
Artykuł 148	Artykuł 43	
Artykuł 149		
Artykuł 150 ust. 1	Artykuł 156 ust. 4	
Artykuł 150 ust. 2		
Artykuł 151 ust. 1	Artykuł 157 ust. 1	

Artykuł 151 ust. 2		
Artykuł 151 ust. 3	Artykuł 157 ust. 2	
Artykuł 151 ust. 4	Artykuł 157 ust. 2	
Artykuł 152	Artykuł 158	
Artykuł 153	Artykuł 159	
Artykuł 154	Artykuł 160	
Załącznik I	Załącznik I	



## PROCEDURA

<b>Tytuł</b>	Warunki podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje kredytowe oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi (zmiana dyrektywy 2002/87/WE)			
<b>Odsyłacze</b>	COM(2011)0453 – C7-0210/2011 – 2011/0203(COD)			
<b>Data przedstawienia w PE</b>	20.7.2011			
<b>Komisja przedmiotowo właściwa</b> Data ogłoszenia na posiedzeniu	ECON 13.9.2011			
<b>Komisja(e) wyznaczona(e) do wydania opinii</b> Data ogłoszenia na posiedzeniu	JURI 13.9.2011			
<b>Opinia niewydana</b> Data decyzji	JURI 21.11.2011			
<b>Sprawozdawca(czyni) komisji opiniodawczej</b> Data powołania	Othmar Karas 20.10.2009			
<b>Rozpatrzenie w komisji</b>	26.9.2011	4.10.2011	24.1.2012	13.2.2012
	27.3.2012	12.4.2012		
<b>Data przyjęcia</b>	14.5.2012			
<b>Wynik głosowania końcowego</b>	+: -: 0:	43 1 0		
<b>Posłowie obecni podczas głosowania końcowego</b>	Burkhard Balz, Elena Băsescu, Sharon Bowles, Udo Bullmann, Pascal Canfin, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Diogo Feio, Markus Ferber, Elisa Ferreira, Ildikó Gáll-Pelcz, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Syed Kamall, Othmar Karas, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Werner Langen, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Sławomir Witold Nitras, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool, Pablo Zalba Bidegain			
<b>Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego</b>	Vicky Ford, Roberto Gualtieri, Carl Haglund, Mario Mauro, Gianni Pittella, Andreas Schwab, Catherine Stihler			
<b>Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego</b>	Martin Callanan, Timothy Kirkhope, Marisa Matias, Jutta Steinruck			
<b>Data złożenia</b>	30.5.2012			